

Lázár Ervin Városi Könyvtár

2119 Pécel, Maglódi út 12. Tel.: (28) 455-433

December – január: Ünnepek, terített asztalok

A címet látva mindenki joggal gondolja, hogy a könyvtáros most szakácskönyveket fog kínálni.

Ez stimmel.

Vangyerekeknek való „Kölyökszakácskönyv” és „Kölyökkóstoló”. Gyermekkönyvtárosunk szerint – mivel imádnak gyúrni, kavarni, kotyvasztani akkor, ha egy türelmes felnőtt van velük, vagy ha a türelmetlen felnőtt kellő messzeségben van tőlük – egymás kezéből szedik ki a gyerekek.

Felnőtteknek ez + az:

Kedvcsinálónak ajánljuk a koktélok könyvét (Itallexikon A-Z-ig). Az Évszakok Konyhája sorozatból a Téli ételek, valamint az Ünnepi ételek kötetet, Lajos Mari házi süteményes könyvét, Nagyanyánk süteményes könyvét, (a tévből jól ismert) Laci bácsi konyháját, Szakál László: Áldd meg Urunk asztalunkat – Régi ünnepek a konyhában karácsonytól karácsonyig c. művét. Mindez azonban csak ürügy arra, hogy ez utóbbiból idézhessünk egy ünnepi gondolatot:

„A magyar konyha olyan emberé, aki keményen dolgozik, aki húz, aki mértékkel, beosztással él, de amikor ünnepe van, akkor áldoz. Áldoz, nem a hasának, hanem a barátainak, a vendégeinek, a barátságának, az egymást erősítő együttlétnek, áldoz a hagyományokat őrizve, és merészen rögtönöz.

Tanuljuk hát megülni az ünnepet, és tudjunk helytállni a hétköznapokon; legyünk gondtalanok az örömben, és gondosak az öröm kimunkálásában – erre akar tanítani ez a könyvecske.”

A karácsonyi ünnepeknek vanília cukor és narancshéj illata van – és rengeteg a muzsikája. A bevásárlóközpontok agyonjátzott dalain túl hallgathatunk egyebeket is az igényes kínálatból:

Nyisztor Ilonától moldvai karácsonyi énekeket, vagy a Bojtorján együttes karácsonyi albumát, karácsonyi gregorián énekeket a Schola Hungarica előadásában, sőt a Magyar Rádió Énekkarának hangversenyét, melyet a Csíksomlyói Ferences Kegyetemplomban adtak elő, karácsonyi magyar népdalokat Sebestyén Márta előadásában.

Ha akad egy kis pihenő idő, nézhetünk néhány lazító, lélekmelegítő filmet, vagy hallgathatunk avatott művészek tolmácsolásában „hangoskönyveket”:

– az egész kicsi gyerekeknek Thomas, a gőzmozdony kalandjait, a Táncoló talpakat

– a nagybacsáknak Nils Holgersson filmjét ajánljuk;

– mindenkinek javasoljuk CD-n Benedek Elek meséit, a Grimmeséséket, a Kalácska együttes zenéjét, a Nagy mesemondó c. Szabó Gyula CD-ket, melyeket akár sütés-főzés közben is hallgathatunk a gyerekekkel – vagy ha éppen játékokat készítünk a Színes ötletek sorozat segítségével (pl.: Szalmacsillagok, Karácsonyi lakás- és kerti díszek, Csillag karácsonyi díszek, Csuphababák, Terménybabok stb.)

A nap végére felnőtteknek szól néhány ajánlatunk:

– A biztos befutó: Gregory Peck és Tom Cruise (legalábbis a nőknél)

– Az örök kedvenc: Ingrid Bergman, Audrey Hepburn és Nicole Kidman (már ami a férfiakat illeti)

Filmjeik közül válogathatnak az ünnepi készülődés előtt. De meghallgathatják Németh Kristóf Boldog karácsonyt c. CD-jét is melyen az előadó kedvenc költőinek verseit mondja el.

Mindenesetre fogadják a könyvtárosok most éppen legkedvesebb idézetét Babits Mihálytól a közelgő ünnepekre:

„Nem szánom én az ostobát,
kinek üres a mennyek boltja:
ki méltó látni a csodát
az a csodát magában hordja.”

Kiss Judit könyvtárvezető

Gödöllői Városi Múzeum

2100 - Gödöllő, Szabadság tér 5. Tel.: (28) 422-003
varosi.godollo@museum.hu; godolloi.muzeum@vnet.hu

december 1-24. Karácsonyi kiállítás és vásár a gödöllői kortárs művészek alkotásaiból

A művészeti vásáron Anti Szabó János, Bada Márta, Fábrián Dénes Zoltán, Katona Szabó Erzsébet, László Lilla, Lőrincz Ferenc, Remsey Flóra, illetve Szekeres Erzsébet alkotásaiból, valamint a Varga Galéria kínálatából válogathatnak a látogatók.

Nyitva:
kedd-vasárnap
10-18 óráig

Téli vetítések

Az isaszegi Falumúzeum és az Isaszegi Természetbarát Klub szeretettel meghívja Önt és kedves családját az elmúlt évben méltán nagy népszerűségnek örvendő „Múzeumi esték” sorozatának programjaira a Falumúzeumba.

2008. január 19. 16 óra **Nosztalgia** – a 2007-es túsók képeiből.

2008. február 16. 16 óra **Írország**

2008. március 9. 16 óra **Szeptemberi túsók** – Ausztria (Rába-szurdok), Szlovénia (Isonzó-völgy), előadó: Notter Béla, a Pest Megyei Természetbarát Szövetség elnöke

Információ: Falumúzeum, 2117 Isaszeg, Madách I. u. 15.

Telefon: 28/582-28; e-mail: ihgy@pmmi.hu

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 520 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28-454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bohácsné Vilimek Ágnes, Cser László, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Fábrián Lászlóné, Hídvéghy Margit (fotó), Ivánkovics Zoltán, Mátrai Zsuzsa, Némethy Mária, Pulay Éva, Scheffer Éva, Tasnádi Katalin, Ugi Rác Imréné, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egyszemélyben az írója a felelős. • Tipográfia: Zsirai Anna, telefon: 06-70/512-5959 • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: 06-30/6360-336 • Nyomdai előkészítés: SurreArt grafikai műhely, telefon/fax: 28/456-006 • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28-582-425, (36)28-582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

TARTALOM

Programajánló	2
Némethy Mária: Karácsonykám	3
Csendes szavakkal köszönni	4
Ünnepi köszöntő	4-5
Közéleti arcképcsarnok 7.	6-7
Elhunyt Szabó Magda	8-9
Ok az ürügyre	10
Karácsonyi nyüzsgés	11
Szent Erzsébet-hét	12
Fedett lovarda a Kishársasban	13
A klubban történt	14-15
Kettő születésnap egy ünnepség	15
Helytörténeti vetélkedő	16
Tök jó délután!	16
Mikulás és karácsony Isaszegen	17
Némethy Mária: Ima a hajléktalanokért	17
Átadni az érzést	18
„Szerelemből jöttél a világra”	19
A Biblia	20-21
Gratulálunk!	21
Ki volt Szent Imre herceg felesége?	21
Megvalósult projekt az EU támogatásával	22
Beszámoló	23
Minden másképpen van	23
Pitti Katalin és Sándor Szabolcs volt a klub vendége	24-25
Gondoskodás időseinkről	26
Programok	27
Erzsébet királyné hasonmásverseny	28-29
Élelmiszer-higiéniai tanfolyam konyhai dolgozóknak	30
Méltóságteljes elmúlás	31
Munkaerő-piaci ismeretek modul a HEFOP képzésben	32-33
Honlap készül	34
Cigányesszé	36-37
Meditáció	37
Tanulni, tanulni...	38
Képzési felhívás	39
Mesék	40-41
A mikulásvirág	42
Zsebbevágó	43
FÉNY-ESE Alapítvány közhasznúsági jelentése	44-45
A VÉDESE Kht. közhasznúsági jelentése	46
1% köszönet	46
Hahota	47

Lapunk következő száma
2007. február 5-én
fog megjelenni.

**Némethy Mária
Karácsonykám**

Karácsonykám itt bennem fázik.
Didergő az emlék, az árvaság is.
Didergő az emlék, az árvaság is.

Gyermeki tájon a Csillag csak álom.
Virág anyám hó alatti ágyon.
Virág anyám hó alatti ágyon.

Gyermek-táj asztalán nincs kitől étel.
Nincs kinek ajándék, ha emlékbe nézel.
Nincs kinek ajándék, ha emlékbe nézel.

Emlék álmok közt a gyermeki tájon,
Mennyből az angyal ugyan hova szálljon?
Mennyből az angyal ugyan hova szálljon?

Mennyből az angyalt, ha most ide hívnád,
gyermek-emléked tán meleget hint rád,
gyermek-emléked tán meleget hint rád.

Szeretettel várjuk az ESE tagjait, barátait, munkatársait és kedves családjukat a hagyományos karácsonyi hálaadó ünnepségünkre, melyet 2007. december 28-án (pénteken) 15 órától tartunk az ESE isaszegi Alemány Erzsébet Segítő Házban. Szeretetteljes ünnepi készülődést és boldog ünnepeket kívánunk:

az ESE közössége

Csendes szavakkal köszönni

Lehet, hogy a Kedves Olvasó ezután az írás után – jogosan – elfogultsággal fog vádolni, de nézzék el nekem, ha idén kicsit magam felé hajlik a kezem, és nem eredményekről, fejlesztésekről, és a jövő célkitűzéseiről fogok terjedelmes esszében megemlékezni. A „nagy” eseményekről minden nap ontják a híreket a televízió különböző csatornáit, lehet olvasni az újságokban, vagy ahol csak akarjuk, vagy épp nem akarjuk.

Sokkal kevesebbet hallunk viszont a csendes közösségekről, akik építkezve, segítőköt gyűjtve támogatják a környezetükben élő rászorult embertársainkat a mindennapi problémák megoldásában.

A csendes közösségek munkájának valamilyen oknál fogva kisebb a hírértéke. Kevesebbet említik az újságírók, ritkábban szólhatnak meg médiákban és méltó figyelem, elismerés sem követi a közért, a közösségért végzett munkájukat. Pedig ők végzik az igazi politikai munkát, a szó nemes, eredeti értelmében. A politika szó eredeti jelentése közélet, ebben az értelemben tehát mindenki, aki részt vesz a közéletben, politizál.

Ezek a csendes közösségek, szervezetek érdekeket képviselnek, támogatják a rá-

szorultakat, segítenek, ahol tudnak, olyan értékeket hoznak létre, amelyek nélkül a magyar társadalom szegényebb lenne.

Ezek a csendes közösségek önkéntes alapon szerveződnek, társadalomjobbító céllal, és nem várnak érte ellenszolgáltatást. Csak itt, a gödöllői kistérségünk-

ben több mint száz civil szervezet teszi a dolgát. Remélem, hogy ilyenkor a szeretet ünnepe előtt van idejük az erőgyűjtésre és a folytatásra is.

Kedves Olvasók! Kedves Civil Közösségek! Bízom abban, elfogadják az idén tőlem azt, hogy ne a saját mindennapjaimról beszéljek és csendes szavakkal – felülemelkedve minden közéleti nehézségen –, hanem megköszönjem mindazt a munkát az Egymást Segítő Egyesületnek, és a társadalom minden civil szereplőjének, amit értünk, állampolgárokért, a társadalomért végeznek.

Nélkülük sokkal kevesebben lennénk, és nagyon hiányozna az odaadásuk és a szeretetük a környezetünkben. Ezért arra kérek mindenkit, segítsük őket, támogassuk céljaikat, amennyire csak erőnkől telik. És gondoljunk megértéssel és szeretettel embertársainkra, családtagjainkra, szomszédjainkra.

Tiszta szívből kívánok mindenkinek kellemes Karácsonyt és békés, boldog Újévet, úgy, mint a kistérséget szerető gödöllői civilpolgár és úgy is, mint a Magyar Országgyűlés képviselője.

*Fogarasiné Deák Valéria
országgyűlési képviselő*

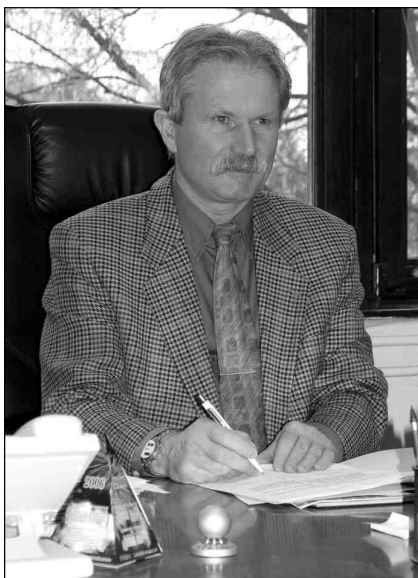
Ünnepi köszöntő

Miért ne álmódozhatna egy polgármester? Éppen olyan hús-vér ember ő is, mint más. Én pedig most nagyon-nagyon szívesen kezdenék álmodozni kocsimmal keresztülbucskázva a vadonatúj körforgalmakon nagy Pestről, annak is a falusias széléről hazafelé tartva a már kevésbé falusias (madártávlatból, na meg nagyon közélről s egyes részeit nézve) városunkba. Persze, hogy nem hunyhatom le a szemem, hiszen vezetek, s persze, hogy éppen ezért az irdatlan földmunka következményeit, s a hordalékhegyekből lassan kibontakozó autópálya körvonalait látom.

No meg a fényeket, amik már a mi városunk, nekem korábban kedves szülőfalum, most szülővárosom hegyre futó (vagy máshonnan véve szemügyre: a völgybe ereszkedő) fényei.

Szóval tessék megengedni, hogy így az év vége felé, karácsony és új esztendő előtt a polgármester, mint bárki más, szabadon álmodozzon!

Most például, innen az újdontatú körforgalomból kibontakozva eszembe jut, hogy

milyen igaza van annak az asszonynak, aki petíciót kíván benyújtani mindenféle magas helyekre, merthogy a körforgalom mellé, a majdani csomópontba nem

építenek külön sávot a biciklizőknek. Mondván: nincs mindenkinek autója! S ha arra szottyan kedve, hogy két kerékre pattanva ugorjon át a pesti (vagy ő a péceli) szomszédhoz, már miért ne tehetné? Igaz, szerte Európában, ahol volt szerencsém járni, eleddig egyetlen helyen sem láttam az autópályához csatlakozó vagy ilyféle csomópontokban kialakított kerékpárutat: ez minálunk is lent lesz, a vasút mellett, a nagy völgyhíd alatt, kipufogógázoktól távolabb.

De ha annak az asszonynak szabad lehetlent álmodni (s engem arra biztatni, hogy a lehetetlenségekhez csatlakozzak, vagy legalább arra adjak választ), akkor most, ez egyszer hadd álmodozzak szabadon én is!

No nem a visszahozhatatlan múlttól, a gyerekkorról, amikor egyszer elbújtam a krampusz elől, jött végig az utcánkon ez a fekete szörny a Mikulás (akkori nevén Téalapó) kíséretében, s bizonyos, hogy a kis Benkovics valahol valamiféle rossz fát tett a tűzre: elbújtam tehát. És jó darabig meg sem találtak a szerény

ajándékkal (akkoriban cukorkát, egy-két kocka csokoládét hozott szokásosan a Téliapó, s a Jézuska is legfőképpen új cipőt, nadrágot a lukas helyett, s ennyit toldott meg esetleg olcsó társasjátékkal, meg valamilyen könyvvel).

A polgármesternek, belátom, nem a múlt felett kell ábrándoznia. Ha álmodozni akar, akkor tessék, itt van neki a jövő.

Ami csupa szép és jó. (Csörgő dió, mogyoró). Hiszen éppen most kanyarodtam le a körforgalmi csomóponttól, s haladok a mi jó öreg Pesti utunkon, göcsörtös és forgalmas, keskenyebb, mint kellene, s ha jól látom, még a rendőreink autója is ott áll félbalra, féltakarásban, majdnem-majdnem rejték helyen. Villant vagy sem? Lám csak, mennyi akadály áll itt azonnal egy polgármester év végi álmódzásai elé.

Mondjuk a közelgő karácsonyhoz, a városunkban némelykor eláradó adventi hangulathoz illőn békességet szeretnék, több rendet, nagyobb biztonságot s uram bocsá' tiszta utcákat, kül- és beltereket. De hát, polgármester úr, lássa be, nem olyan egyszerű ez! Mert amíg arról van szó, hogy általában, s hogy a többiek tartják be, addig nincsen semmi baj, csak hogy a rend és a biztonság mindenkivel kívánna valami kis áldozatot (jól mondom? de hogy áldozatot – fegyelmet csak!), meg olyasmit, hogy ne forduljunk el, ha rendelkezést látunk, ha a köz tulajdonát rongálják, a köz tereit kiszolják, mert ez a közös kasszából viszi el a pénzt.

De hát polgármester úr, ön, önök csak ne álmodozzanak a békességről, nagyobb nyugalomról, hanem hozzanak rendelkezéseket, kerítsék körül a szemetelők előtt a piacteret (aztán kinek tetszik, másnak nem). Mert ez a dolguk.

Nosza, a közszellemről térjünk át akkor az anyagi világra. Ha egy csomó nagy álmunk teljesült, miért ne következhetne a többi. Van végre játszóterünk. Igaz, csak egy, s fönt a Csatáriban: a többi úgy tervezgetjük, mint ezt az első éveken (no jó, összesen két éven) át. Megépült egymilliárd kétszázmillióból az új Szemere sulis, s hisszük vagy sem mi, péceliek, ez jelenleg az ország legszebb és legmodernebb elrendezésű iskolája, mert ilyennek álmodta meg az Ybl-díjas tervező, Ekler Dezső, és sikerült tető alá hozni. Te jó ég, hányszor hittük nekikeseredve sokan, hogy nem lesz ebből semmi, csúszik a határidő, úszik a pénz: aztán csak elkészült, felavattuk, s most joggal kihúzzhatjuk magunkat, mondván, hogy a Ráday-kastély (esetleg a Fáy-kastély) elkészülte óta ilyen jelentőségű épületet nem emeltek városunkban. Készül a felvonó is a rendelőintézetben, s nem úgy ám, mint a Luca széke: bár a

határidők itt is el-elcsúsztak. Vannak új utcáink, új vízelvezetőink fönt a hegyen, csak kevés az igényekhez mérten.

De ha (lássuk be) ennyi minden sikerült, miért ne álmodjon a polgármester a város közösségével együtt további nagyszerű dolgokat!? (Igaz, üres a pénztárca, mint hallom, másutt is, de annyi semmiképp sincs benne, s nem is lesz soha, mint amennyire szükség lenne). Kellene mindenekelőtt egy korszerű, szép, egészséges bölcsőde. Kár azon sopánkodni, hogy harminc éve meg húsz éve miért gondolták úgy, hogy GYED-del, GYES-sel meg lehet oldani ezt az ügyet, s még jobb is úgy a mamáknak, babáknak: változik a világ, a gondolkodásmód, s most ott tartunk(!), hogy a jelentkezők negyedét (se?) tudjuk fölvenni a bölcsődebe. Óvodáink között is van korszerű, meg korszerűtlen (s ez utóbbiban kétszer annyiba kerül egy gyerek ellátása, mint ahol jobb helyen van). Iskola, egészségközpont, út, csatorna... Lakás a rászorultaknak... S még két nagy álmom (no jó, több mint álmom) még ide kívánczik: egy tornacsarnok (hogy kiszolgálja a gimnáziumot s egy tizenöt-ezres város ilyen igényeit) s a fürdőkomplexum: több mint tíz esztendője, hogy a hévízre a fűrók a város pénzén rábukkantak.

Szóval szabadjon most, karácsony és új esztendő előtt a polgármesternek álmodni s álmodozni!

Miközben maga mögött hagyta már az új autótutat, az M0-ás körgyűrűt, a túlszűfolt Pesti utat, a kissé zűrzavaros Piac teret, s most fölfelé tart a Maglódi úton (előtte egy csörömpőlő kamion, s mögötte is egy, mint az Üldözés című filmben) éppen ideje, hogy kimondja: az ígéretések kora (láthatjuk, tudhatjuk) lejárt, s ez a sok álmom a másik oldalról megközelítve nem más, mint munka, munka, munka, tennivaló és tennivaló, feladat és megint csak feladat.

Bizony nem egy, két, három évnyi munkáról van itt szó, hanem egy irányról, amerre elindultunk, és ami sikerrel kecsegtet.

De mielőtt hitetlenül meghátrálnánk, gondoljunk bele, hogy sokan vagyunk. Tizenöt-ezren.

Azért tényleg jóval több, mint pusztán álmodozás: határozott célunk a városközpont és városalközpontok kialakítása. A Szemere Iskola avatása, szép tömbje már jelzi ennek a kulturális övezetnek, folyosónak a realitását. Egyszer majd újjáépül, és városi kulturális funkciókat teljesít a Márvány-istálló, a Ráday-kastély műemléki rangja egyre köztudottabb... Magánierő mozgósításával is újra akarjuk gondolni és szervezni a város sport- és turisztikai lehetőségeit. Erre helyünk van, és a természetvédelmi

területeken is kínálkozik rá lehetőség.

Én úgy érzem, most formálódunk igazán várossá. Azt, amerre haladunk – nehezen persze, mindennapi gondokkal, némelykor kicsinyes gondokkal terhelve, de haladunk –, nevezük öko-településnek. Ha meg az egyszerűbb kifejezéseket kedveljük, akkor mondjuk azt, hogy az élhető, szerethető város közös formálása a célunk...

Ha a polgármesternek lehet álmodni legalább ilyenkor, karácsony tájt, advent időben, akkor hadd álmodjam azt, hogy minden reális cél megvalósítható, mert tisztségviselőinek és lakosainak fontos ez a város, hogy a civil szerveződések erősödése (s a jó, a húzó erejű példa az ESE!) egy újmódi összefogás, együttműködés irányait jelöli.

Valahogy így. S mert a közelítő ünnep az álmodozáson túl az emelkedettségre is mindig feljogosít, hadd mondjam, tanácsoljam: tekintsük örök útmutatásnak a Himmusz költőjének, Kölcsey Ferencnek szavait, aki így írt szűkebb pátriánkról jó másfélszáz esztendője, talán 1821-ben:

„A Rákos partján, ahol szép és nagy emlékezetek hosszú sorral emlékeznek a lélekben, hidegen ne járjatok el Pécel mellett.”

Dr. Benkócs Gyula
Pécel város polgármestere

„Nem kívánom senkitől,
hogy csodás dolgot tegyen,
de joggal elvárom mindenkitől,
hogy mindig ember legyen.”
(Ady Endre)

„Mindenik embernek
a lelkében dal van
És a saját lelkét
hallja minden dalban
És akinek a lelkében az ének
Az hallja a mások énekét is szépnek.”
(Babits Mihály)

„Tetteidnek tudjál örülni,
más tetteit tudd megbecsülni,
főként ne gyűlölj egy embert se,
s a többit hagyj az Úristenne!”
(Goethe)

„Igazi lelkünket akárcsak az
ünneplő ruhánkat
gondosan őrizzük meg,
hogy tiszta legyen az ünnepekre.”
(József Attila)

„Nemes szép élethez
nem kellene nagy cselekedetek
Csupán tiszta szív
és sok, sok szeretet.”
(Pázmány Péter)

Közéleti arcképcsarnok 7.

Dolhai András és Podmaniczki József képviselők (Beszélgetés hármásban)

A „Közéleti arcképcsarnok” sorozat újabb beszélgetéssel folytatódik. Alcímként a „Beszélgetés hármásban” olvasható. Beszélgető partnereim a 2. számú körzetből Dolhai András és a 3. számú körzetből Podmaniczki József képviselő urak. A helyzet érdekessége, hogy egy független és egy MSZP támogatottságú képviselőről van szó. Remélem a későbbiekben (ha ez a kísérlet sikerül, a továbbiakban hasonló formában kívánom folytatni) tudok még ilyen érdekességekkel szolgálni. A beszélgetés során – reményeim szerint – a képviselők nem mindenben fognak egyetérteni, vagy a probléma más irányú megközelítése árnyalja a válaszokat.

Szabó Zoltán (Sz.Z.): Képviselő Urak, köszönöm, hogy ebben a formában vállalták az interjút. Kezdjük személyes bemutatkozással.

Dolhai András (D.A.): A 2. számú körzet képviselője vagyok, 37 éves, nő, három fiúgyermek édesapja. 1987 óta élek Pécelen. Komáromban dolgozom, a Fókusz Kom. Kht. ügyvezetőjeként élem az ingázók mindennapi életét, részem van a budapesti és környéki nagy forgalomban. A munkám igen közel áll az önkormányzat-sághoz, egy komáromi (molaj) lakótelepet, kultúrházat és szállodát működtetünk a hozzá kapcsolódó infrastruktúrával együtt. A telepen van egy iskola, egy óvoda, egy szakkollégium, ezeket mi látjuk el vízzel, árammal, fűtéssel és melegvízzel. A gimnáziumi érettségi után a Pázmány Péter Hittudományi Főiskolán szereztem diplomát, majd a munkáim és saját magam fejlesztése érdekében a Közgazdasági Egyetemen újabbat.

Sz.Z.: Átadnám a szót Podmaniczki úrnak.

Podmaniczki József (P.J.): Jó ötletnek tartom, hogy kettőnket kérdez egy cikk keretében, hiszen a kettes és a hármas körzet összekapcsolja a határvonalon található általános iskola és óvoda. Magamról annyit mondanék, hogy már 29 éve az Apaffy utcában lakom. Pécel szülőtte vagyok, itt jártam óvodába, majd a Petőfi Sándor Általános Iskolába. Pécelen végeztem a gimnáziumot, a főiskolát talán csak azért nem, mert akkor még nem volt Pécelen felsőoktatási intézmény. Végzettségemet illetően papírgyártó mérnök és környezetmérnök vagyok, ennek ellenére most szüleim vállalkozásában dolgozom. A péceliek többsége jól ismeri a Gazda Udvar a Rét utcában.

Sz.Z.: Mindketten most indultak először önkormányzati képviselői választáson. Mi

motiválta Önöket, hogy induljanak, és mivel győztek?

D.A.: Ami a motivációt illeti, meg kell említeni a környezetemet, a lakosságot és természetesen a felkérés alapján a támogatóimat. Amellett nagyon át kellett gondolnom, mert saját magamért, a közösségért és a városért szerettem volna tenni, hogy jobb legyen a közséret, az emberek megélhetése. Az, hogy mivel győztem, ez egy jó kérdés. A lakosság bizalmát az előző munkám során is megkaptam, sokan ismernek Pécelen, főleg a körzetemben. Elég régen élek itt, és tevékenykedem a közösségeket. A hatékonyságot szeretném növelni azzal, hogy képviselő lettem. Azt tudni kell, hogy ez „egyedül nem megy”, mindenkinek részt kell vállalnia...

Podmaniczki József

P.J.: Igen, nekem is az első alkalom, amikor önkormányzati képviselő-jelöltként sikerült megmérteni magamat, és elsőre sikerült győzedelmeskedni. Mi motivált? Már egy ideje kiveszem a részem a közéletből, a nevem, a tevékenységem elég széles körben ismert volt már eddig is. Ami valójában motivált, hogy a városban és a körzetemben igen sok a megoldatlan probléma, hogy a legegyszerűbb árokbeszakadástól a nagyobb horderejű kérdéseket említsem, mint például a Petőfi Iskola felújítása, amelyek határozottabb érdekképviseletet igényelnek az eddigieknél. Érzek magamban annyi erőt, hogy ezt felvállaljam. Természetesen majd az idő eldönti, hogy alkalmas vagyok-e rá.

Sz.Z.: Dolhai úr! Jelentett-e Önnek valamit, hogy párttámogatással indult?

D.A.: Természetesen igen, hiszen a

támogatóim között olyan embereket ismertem meg, akikkel nagy részben tudtam azonosulni. Olyan értékeket képviseltek, amelyeket én is szerettem volna érvényre juttatni a körzetem és a város érdekében. De azt azért tudni kell, hogy számomra az emberi hozzáállás fontos, és nagyon elszomorít, ha valakiben, illetve valakiben csalódom. Azért is, mert elfogadom az embereket, hiszen mindenkinek van saját értéke, amelyet tiszteletben kell tartani.

Sz.Z.: Podmaniczki úr! Mennyire volt eldöntött tény, hogy függetlenként indul?

P.J.: A választási kampány kezdetéig, egészen júliusig, mindenki úgy tudta, még én is, hogy Fidesz színekben indulok. Sok vívódás, álmatlan éjszaka után döntöttem úgy, hogy mégse. Alapvető kérdésekben nem érttem egyet a helyi Fidesz-vezetéssel, és úgy gondoltam, hogy nem lenne tisztes egy esetleges győzelem után más nézőpontot képviselni kardinális kérdésekben a testületen belül. Ezért döntöttem úgy, hogy ha kisebb eséllyel is, de függetlenként indulok, párttámogatás nélkül.

Sz.Z.: Eltelt egy év a választási ciklusból. Mennyire valósultak meg elképzeléseik, terveik, amelyeket a választási kampányban a zászlajukra tűztek?

D.A.: Egy év után kijelenthetem, hogy az leányálom volt. Nem minden úgy valósult meg, ahogyan ígértük, ígérték, ez jelentős terhetek ró a város polgáira, és sajnos ezt nem mindegyik képviselőtársam veszi figyelembe. Ettől függetlenül igyekszem megvalósítani, amiket ígértem, de már most látom, hogy nem elég agresszíven, mert itt csak úgy lehet. A testületi üléseken igyekszem elképzeléseimnek megfelelően képviselni az ügyeket, összhangban a vállalható elképzeléseimmel és a város érdekeivel. Gazdasági szemmel vizsgálom a beruházásokat és más egyéb megoldásokat, ennek függvényében szeretném a terhetek csökkenteni, és a köz érdekében értékeket teremteni. Sajnos ezt mások egyéni érdekeinek az előtérbe helyezése gátolja.

P.J.: Egy éve októberben, amikor sikerült kivívni a választási győzelmet, mi fiatalabb képviselők igen nagy lendülettel vetettük bele magunkat a munkába, és azt reméltük, gördülékenyebbé tudjuk tenni a Hivatal munkáját. Még van javítani való. Egyfelől a bürokrácia, másfelől a hivatalon belüli ügymenet lelassítja az elképzelések megvalósítását. Vannak eredmények. Azok a célok, amelyeket kifiztem, reményeim szerint megvalósulhatnak. Folyamatosak a lakossági megkeresések, és mindig fel-

színré kerülnek olyan kérdések, amelyeket képviselők. Ezek nagy százalékban meg is valósulnak.

Sz.Z.: A képviselői munkamegosztásban milyen szerepet töltenek be? Úgy tudom, András bizottságot vezet, József pedig az egyik legszélesebb feladatkört ellátó bizottság tagja. Mondanának erről pár szót?

D.A.: Azzal szeretném kezdeni, hogy voltak megkülönböztetések: új képviselők és fiatalok, de a magam és Józsi nevében is mondhatom, igyekeztünk minél többet felvállalni, többet tenni Pécelért, minél több bizottság munkájában részt venni, megjelenni az összes bizottság ülésén. Egy idő után sajnos rá kellett jönni, hogy nem jött be, nem volt hatása a kérdésekkel összefüggő munkánknak. Ez nem azt jelenti, hogy feladtuk, de már nem tudunk olyan elánal küzdeni, mint az elején. Az „Oktatási, Kulturális és Sport Bizottság”-ot vezetem, tagja vagyok a „Szociális Bizottság”-nak és a „Bíráló Bizottság”-nak.

Sz.Z.: Ez nem kevés. Hogyan lehet ennyi feladatnak eleget tenni, és hogyan lehet összeegyeztetni ezt a munkájával?

D.A.: Most már egyre nehezebb, főleg úgy, hogy nem volt hatékony a bizottságokban az üléseken való részvétel, illetve ezen bizottságok munkája. Nem tervezhető az ülések pontos ideje, mert az országban nincs még egy ilyen önkormányzat, ahol ennyi rendkívüli ülés van. Ezek időpontját nem tudjuk meg kellő időben, az előterjesztések anyagáról pedig nem is merek beszélni.

P.J.: Két bizottságnak vagyok tagja, az Oktatási és a Műszaki Bizottságnak. Két, alapvetően más feladatkörű, más stílust igénylő bizottságról van szó. A pergősebb az Oktatási Bizottság, ahol a fiatalos lendület jobban érvényesülhet, vezetője Dolhai András, tagja még Polmüller Brigitta, Orosz Gábor és Karsai András, tehát a fiatalabb generáció van képviselve. A másik a Műszaki Bizottság, amelyben jobban érvényesül a műszaki, mérnöki szemlélet. Tulajdonképpen a két bizottságon keresztül kell érvényre juttatnom az akaratomat.

Sz.Z.: A Műszaki Bizottság tevékenységéből szíveskedjék kiemelni néhányat.

P.J.: Kiemelném a kerékpárút építését, ami jelentős beruházás lesz. Részt vettünk helyszíni bejáráson, megvitattuk a nyomvonal problémáit, foglalkoztunk a pénzügyi részével is. A műszaki kérdések között a legapróbbaktól a legnagyobb dolgokig alaposan kell foglalkoznunk. Elégé átrágtunk mindent, ugyanis bizottságunk vezetője Palsó Istvánné, műszaki szellemmel megáldott képviselő asszony, és ő aztán nem hagy addig nyugodni bennünket, még ki nem tárgyaljuk a legapróbb részletekig az adott témát. Ezt természetesen pozitívumként fogalmaztam meg.

Sz.Z.: A csupa fiatalokból álló „pörgős” Oktatási Bizottság tevékenységéből szíveskedjék néhány elemet kiemelni!

D.A.: Sikerült a bizottságot jó összetételben megalakítani, valamennyien tanárok vagyunk, fiatalok. A külsős tagok is energikus, fiatalos emberek. Nemcsak a neve hosszú, de tevékenysége is összetett a bizottságnak. A péceli sportélet rendezését próbáljuk elősegíteni. Nem egyszerű, lépten-nyomon akadályokba ütközünk. Nincs sportélet Pécelen, ami egészségvédelmi szempontból is problémás. A kulturális élet kérdései közül számomat sikerült megoldani, ezek közül szeretném kiemelni a Művelődési Házat, amely üzemeltetésre ki lett adva. Ezt is előrelépésként lehetne értékelni, de

Dolhai András és kislánya

sajnos itt is érvényes az, hogy a bizottság javasolhat valamit, a testület pedig úgy dönt, ahogy... Bartha Attiláné alpolgármester asszony mecénása és támogatója a kulturális életnek, ami a bizottság számára nagy segítség, annak ellenére, hogy sokat vitatkozunk. Itt térnék rá az oktatásra. Pécelen felépült az új iskola. Nem szabad elfelejteni, hogy az nemcsak van, a mi feladatunk felügyelni a színvonalat, elősegíteni, hogy megforduljon a tendencia, miszerint elviszik a szülők más településre a gyerekeket tanulni és sportolni is. Meg kell találni ennek az okát és tenni érte vagy ellene, mert ez senkinek sem jó, sem a családoknak, sem a gyerekeknek, de a városnak sem.

Sz.Z.: Beszéltünk a bizottsági munkáról, most váltunk szót a testületi ülések előkészítéséről. Hogyan egyeztetnek, milyen alkuk születnek?

D.A.: A rendes testületi ülések előtt néha megvitattuk a napirenden szereplő kérdéseket, és javaslatot teszünk, illetve állást foglalunk a téma természetétől függően. A testületnek nem azt kell vesézni, miért zöld a zöld, miért piros a piros. Döntést kell hozni, és viselni a felelősséget. Ebben segíthet, ha a bizottság egyhangúan határoz, illetve a hivatal megfelelően közreműködik az előkészítésben. Összhangra van szükség az előterjesztő, a

hivatal illetékesei és a bizottságok között. Ebben az esetben könnyű a testület döntése és a felelősség vállalása is. Mostanában egy új tendencia kezdődött el: a képviselők nem fogadják el, illetve meg a bizottság javaslatát (vajon miért?), hanem valamilyen egyéb megfontolásból döntenek.

P.J.: Ahogy András is mondta, egészséges környezetben, egészséges önkormányzati munka feltételei között a legfontosabb, hogy a bizottságok megfelelő előkészítő munkát tudjanak végezni. Nálunk is így kezdődött el ez a folyamat, azzal együtt, hogy nekem meggyőződésem, a bizottságoknak több időt kellene biztosítani. Mostanában látom, hogy a bizottságoknak mintha kevesebb idejük lenne, és ezért a testületi ülések elhúzódnak. Pontosán azért, mert nem kellően tájékozódnak a képviselők egyes kérdésekről, problémákról vagy feladatokról. Viták alakulnak ki, ami miatt hosszúra nyúlik a testületi ülés. Ezt talán azzal lehet orvosolni, ha a bizottságok megfelelő munkát végeznek.

D.A.: Törekszünk arra, és próbáljuk elősegíteni, hogy a bizottságok és a képviselők ne egy-két nappal a testületi ülés előtt kapják meg a tárgyalandó anyagokat, hogy legyen idejük megvitatni, javaslatokat előkészíteni. A megfelelő információkat össze kell gyűjteni, a bizottságoknak azt határozatképesen meg kell vitatni. Ezek még nem működnek gördülékenyen városunkban.

Sz.Z.: Mennyire belátóak egymással a képviselők a testületi üléseken, hiszen mindenki valamelyik bizottságnak tagja, többen vezetők, tehát ismertek az előkészítő munka problémái?

D.A.: Az a tapasztalatom, hogy a bizottságokban megfelelő az összhang. Azért ülnek a bizottságban, hogy felfedezzék a hibákat, jobbító javaslatokat tegyenek, és összességében a város érdekeiért munkálkodjanak. Nem voltak acsarkodások, méltatlan viták, ha az anyag nem volt megfelelően előkészítve, akkor egyöntetűen lehetett azt mondani, máskor ezt nem így kell csinálni, de már ez is csak múlt idő.

P.J.: Tulajdonképpen jó a műhelymunka a bizottságokban. A testületi ülésen azonnal kiderül, ha nem jó az előterjesztés, vagy nem volt alapos az előkészítő munka. Azonnal kibuknak a hibák, és ez vitákra ad okot. Megfigyelhető, hogy akkor vannak heves viták, ha nincsenek megfelelően tájékoztatva a képviselők, vagy komoly hibák fedezhetők fel az előterjesztésben. Ez félreértésekre adhat okot, és bizonyos bizony ezt a képviselők szívükre veszik. Úgy gondolom, a hivatal és a bizottságok részéről is komolyabb előkészítő munkára van szükség.

A beszélgetés folytatását lapunk 2008. február 5-én megjelenő számában olvashatják.

Szabó Zoltán

„...Legtöbbet olvasott és legtöbbet fordított magyar írónkat veszítettük most el...”

Elhunyt Szabó Magda!

2007. november 19. 19.23-at mutatott a mobiltelefon órája, amikor az érkező sms-t olvasva hitetlenül meredtem a parányi kijelzőre: **Meghalt az Abigél ifjúsági regény alkotója. Szabó Magdát ma délután olvasás közben érte a halál. A Kossuth-díjas író 90 éves volt.**

Kábán meredtem a telefonra, aztán – hátha az apró betűk miatt rosszul látok – szemüveget cseréltem, de a harmadik, negyedik olvasásra, a hiteles szemüveggel is ugyanezt a képtelenül szomorú hírt láttam.

Kezemben még mindig a telefontal azonnal ültem a számítógéphez, és próbáltam az internet oldalait böngészni... Gyors levél a barátoknak, ki mit hallott. Ugye csak elírás, egy rosszízű félreértés.

Azonban 10-15 perc múlva már a lexikonok oldalán láttam az szomorú valóságot. Már módosították is, az eddig ismert adatokat kiegészítve, megerősítve a fájdalmas hírt:

Szabó Magda

Debrecen, 1917. október 5 – Kerepes, 2007. november 19.

További néhány perc múlva az egyik internetes hírportál már vezető hírként írja az egyik legnagyobb magyar író halálhírét. És ez az a perc, amikor kigördül az első könnycsepp a szememből, és végre sikertül becuknom, letennem a telefont. Már biztos, hogy nem ostoba félreértés, hanem fájdalmas veszteség, valóság a hír.

Szabó Magda életéből a lexikonokban szükséges rövidegű adatokat teszem majd ide, hiszen nem az a célom, hogy meg-

ismertessem – erre Neki halálában sincs szüksége –, sokkal inkább szeretném magamból kiírni elkeseredettséget, amit ezekben az órákban éreztem...

Vannak emberek, akiknél nem a korukat tartjuk számon, hanem azt, amit kaptunk Tőlük, természetesnek vesszük, hogy egy életen át adtak nekünk, szép, örömteli perceket szereztek a munkáikkal.

Két napja gyászoljuk. Sokan azt mondják: „szép kort élt meg; szép halála volt”. Ha egyáltalán illik ilyet mondani: „szép” halál, ez számomra csak azt jelenti, fájdalommentesen, szenvedés

Szabó Magda

(Debrecen, 1917. október 5. – Kerepes, 2007. november 19.)

Kossuth-díjas magyar író, műfordító

Szülővárosában érettségizett 1935-ben; 1940-ben a debreceni egyetemen kapott latin-magyar szakos tanári és bölcsészdoktori diplomát. A helyi Református Leányiskolában, majd Hódmezővásárhelyen tanított 1945-ig, amikor a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium munkatársa lett. Az 1940-es években tanít Páhi (Bács-Kiskun megye) községben rövid ideig. 1949-ben megkapta a Baumgarten-díjat, de még abban az évben visszavonták tőle, és állásából is elbocsátották; egészen 1958-ig nem publikálhatott. Ebben az időben általános iskolai tanárként dolgozott.

Az eredetileg költőként induló Szabó Magda 1958 után már regény- és drámaíróként tért vissza. A Freskó és Az Őz című regények hozták meg számára az országos ismertséget. Ettől fogva szabadfoglalkozású íróként élt. Számos önéletrajzi ihletésű regényt írt, az Ókút, a Régimódi történet és a Für Elise saját és szülei gyermekkorát, valamint a 20. század elejének Debrecenjét mutatja be. Sok írása foglalkozik női sorsokkal és kapcsolataikkal, például a Danaida vagy a Pilátus.

1985 és 1990 között a Tiszántúli Református Egyházkerület főgondnoka és zsinati világi alelnöke volt. 2000-ben a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia alapító tagja és irodalmi osztályrendes tagja lett.

1947-ben kötött házasságot Szobotka Tibor íróval, akinek alakját Megmaradt Szobotkának című könyvében idézte fel.... Az egyik legtöbbet fordított magyar íróként regényei számos országban és nyelven megjelentek. Alapító tagja a Digitális Irodalmi Akadémiának.

1993-ban a Debreceni Református Teológiai Akadémia díszdoktorává avatták. Az Európai Tudományos Akadémia és a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagja, Debrecen városának díszpolgára.

nélkül ment el. De ettől mi, akik itt maradunk, ugyanolyan égető fájdalmat, hiányérzetet érzünk. Az élőknek nem létezik „szép halál”.

Tudom, volt, aki elcsodálkozott rajtam, mikor rákérdeztem, hallotta-e halálhírét – talán nem túlzás, ha azt írom – Jókai, Gárdonyi, Mikszáth méltó, modernebb követőjének.

Számokkal, adatokkal bizonyítható tény, hogy Szabó Magda azon kevesek közé tudott emelkedni írói munkásságával, akinek nevét a mai fiatalok zöme is ismeri, gondoljunk az Abigél soha meg nem unható filmváltozatára.

Leginkább a magam emlékei alapján szeretnék az újság hasábjain **egy utolsó, hangos KÖSZÖNÖMÖT mondani**. Búcsúzásról szó sem lehet, hiszen egész életem során mániákus könyvgyűjtőként jelenlegi könyvtáram egy polcát Szabó Magda – előbb ifjúsági, később felnőtt – könyvei foglalják el.

Lévén karácsonyi szám, a magam karácsonyi, Szabó Magdához is kötődő történetét mesélem el.

Akik ismernek, tudják, 4 éves korom óta egy baleset miatt szemüveget kell hordanom. Könnyű kitalálni gyerekkorom legrettegettebb pillanatait. Már akkor is a bandza óvodás, majd

kisiskolás volt a hasonló korúak csúfolódásának, gúnyolódásainak legkönnyebb céltáblája.

Azokban az években tanultam meg, hogy a könyvnél jobb barát nincs. A könyv soha nem bánt, a könyv mindig jó barát, mindig kéznél van, és csupa olyan dolgok történnek benne, amikről egy többiek elől bujkáló kisiskolás, később kamasz álmodozik. Az általános iskolával szemben egy könyvesbolt állt. Nos, én a „szégyen a futás, de hasznos” elvét átfordítottam, és a kapun kilépve általában a könyvesbolt kirakatába próbáltam belesimulni.

Anyám szerencsére felfedezte, hogy a többiekkel való labda- és egyéb szemüveg-veszélyeztető játékokkal szemben a könyvet veszem inkább elő. Így minden nevezetes alkalomra – soha nem fogom megtudni, hogy találta ki – pl. a karácsonyfa alatt az éppen aktuális méretű ünnepi öltözet mellett ott sorakozott a fényes, kivilágított könyvesbolt kirakatából hetek óta sóvárgott könyvekből 5-6 kötet. És mindig volt közöttük Szabó Magdától is egy új regény! Tehát nekem a gyerekkori olvasmányaimhoz Szabó Magda, Janikovszky Éva, Gergely Márta, Kertész Magda... neve soha szét nem vágható „ragasztóval” kötődik. Az olvasás szeretetének „bacilusát”, a könyvek iránti bizalmat, barátságot az Ő könyveiken keresztül tanultam és tartottam meg felnőtt fejjel is.

A manzardt-szoba könyvespolcán – az én könyvespolcomon – Arany: Toldi-trilógiája, Gárdonyi: Egri csillagok-ja, Molnár Ferenc: Pál utcai fiúk-ja, mellett ott sorjázta a ma már klasszikusnak mondható csíkos-pöttyös lányregények.

A fentieket végiggondolva (1960-ban járunk!) talán még azt sem túlzás állítani, hogy a mi korosztályunk Joanne Kathleen Rowlingja – aki gyerekeinknek megírta a Harry Pottert – **Szabó Magda volt, említett társaival együtt!** Az Abigéllal az élen népszerű volt a mi időnkben az Álarcosbál, a Születésnap, a Mondják meg Zsófikának ifjúsági könyvei, valamint a későbbi, már felnőtteknek írt regényei, mintegy folytatva a gyerekkorban elkezdett olvasásra, a könyv szeretetere tanítását.

Legyünk őszinték, a mai 40-50-60 éves korosztály tagjai közül ki ne olvasta volna, Thury Zsuzsa: Tűzpiros üveggömbjét, A francia kislányt vagy Janikovszky Éva Szalmaláng-ját, az Aranyesőt. Gergely Márta: Szöszli trilógiájáról már nem is beszélve.

Szabó Magda sokat adott, és mi sokat kaptunk Tőle. Úgy az ifjúsági, mint később a felnőtteknek írt könyveiben mindig a család, a szeretet, az összetartozás, a hűség volt a lényeg, ezt próbálta minden létező oldalról nekünk megmutatni, belénk plántálni. A család központi, összetartó szerepét, erejét hangsúlyozni, mely mai világunkban –valljuk be – kicsit kikopófélben van.

Egyetlen és soha el nem feledhető személyes emlékem Szabó Magdáról az a Ráday-kastélybeli író-olvasó találkozó, ahol a péceliek igencsak szép számban képviseltették magukat. Emlékeim szerint egyetlen hely nem maradt üresen, mert már jóval a meghirdetett kezdés előtt ott szorongtunk, hogy beférjünk, élőben láthassuk, halljuk legalább a hangját.

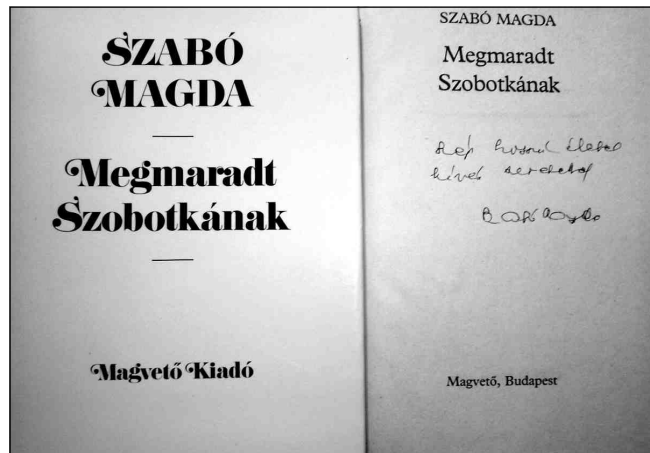
Az akkor megjelent „Ajtó” című könyvének bemutatója volt az apropó, mi mégis két másik könyvét vittük el dedikálásra. Eszter lányom az Abigélt, én a „Megmaradt Szobotkának” című könyvét.

Amíg élek, el nem felejttem a tekintetét, amikor rám került a sor, és elnézést kérve, de én a férjéről írt könyvbe kértem, hogy írjon nekem. Felnézett rám, szemében meglepetéskönnye, fájdalom, szeretet, és meghatottsággal kérdezett vissza: Maga ezt őrzi? Igenlő válaszomra, csak annyit mondott: KÖSZÖNÖM! A könyvbe, amit kincsként őrzök, azt írta: *Szép, hosszú életet kívánok szeretettel: Szabó Magda*

Most én mondanám, kiáltanám világgá, hogy KÖSZÖNÖM, hogy annak idején írásaival megtanított szeretni a könyvet, az olvasást, hogy úgy tudott megszólítani gyerekként is, hogy

mindig bátran merjek nyúlni a következő könyv után, amit írt, ezzel hozzájárulva, hogy minden könyvet bátran merjek felütni, beleolvasni, mert a könyv BARÁT, aki soha nem hagy cserben.

Ma már a megváltozhatatlant tudomásul véve csak azt tudom

mondani, hogy ő halálában is különleges volt. Most már a mi feladatunk őrizni, továbbadni gyerekeinknek, unokáinknak műveit, melyekből a szórakozás, a humor mellett rengeteget lehet tanulni is.

Részletek egy **2007. szeptember 30-án készült interjúból:**

„Életrajz is a 2002-ben megjelent Für Elise, de mindenekelőtt regény...” A könyv folytatásáról annyit mond: „Itt megvan!” – és rámutat a fejére. „Ha volna időm, iderendelném a gépíró, bediktálnám neki. Körülbelül két hét kellene rá. De hát erre még egy kicsit várni kell...”

„...A világban a legjobban ismert modern magyar író, 42 nyelvre fordították le a könyveit. Németül, franciául, olaszul, angolul maga is ellenőrizni tudja az átültetés sikerességét, de sokszor inkább lemond róla, mert még találna olyan fordítási hibát, ami nem tenné boldoggá... Mert abban a percben, ahogy megváltoztak a szavak, többé már nem tudom, már nem vagyok teljesen meggyőződve arról, hogy ugyanazt mondják-e, amit én akartam.”

Sírni tudnék, és valahol belül sírok is érte, de mást nem tehetünk, mint **ŐRIZZÜK** az emlékét. Akárcsak a nemrég elhunyt Szepes Máriáért, Polcz Alainéért, Ördögh Szilveszterért, Gyurkó Lászlóért, Luciano Pavarottiért, ezentúl **az Abigél ismert és nagy közszeretnek örvendő írójáért is** gondolatban mindig égen egy picit mécses.

Nevét, munkásságát, termékeny írói tehetségét regények, versek, hangjátékok, drámák, elbeszélések, sőt még filmforgatókönyv (Vörös tinta) is őrzik. A lexikonok és különböző életrajzi leírások, interjúk, nyilatkozatok, megemlékezések számmal adatai szerint összesen 49 mű jelent meg Szabó Magda tollából.

Ma már szerte a világban hír lett, hogy elment az egyik legtermékenyebb magyar írónő. Végakarata szerint hamvait kétfelé osztva helyezik örök nyugalomra, hogy halálában is szerettei mellett lehessen: az egyik urna Budapesten, férje, Szobotka Tibor, a másik odahaza Debrecenben szülei, Szabó Elek és Jablonczay Lenke mellé kerül.

*Felnőtt vagyok, tehát tudom, hogy az élet rendje ez, az agyam elfogadja, hogy a 90 év...és még halálában is könyvvel a kezében..., de a szívem nem tudja elfogadni a tényt, hogy a könyvtárakban Szabó Magda könyveinek polca **BETELT!***

NYUGODJÉK BÉKÉBEN!

Csontos Tamásné

Ok az ürügyre

„Örömöm sokszorozódjék a Te örömedben,
Hiányosságom váljék jósággá benned!” (Weöres Sándor)

Közeledik a szeretet ünnepe, 2007 karácsonya. Weöres Sándor idézete zsong bennem a szeretet ünnepének közeledtével, miközben zsong a város, az ország, a világ. Ez a fogyasztói társadalom egyik legnagyobb attrakciója, hisz mint a Balatonnál nyáron, két hónap alatt akarják a szolgáltatók az egész évi árbevételét produkálni, úgy sok kereskedelmi üzletág is karácsony előtt egy-két hónap alatt akarja éves bevételének jelentős részét meg-

szerezni. Merthogy ilyenkor lehetőségeinken túl is költekezünk. De miért? Az igazi öröm bizonyára nem az ajándékok mennyisége és értéke alapján fog sokszorozódni a megajándékozottban. Vagy az év közbeni lelki, érzelmi hiányosságainkat akarjuk a másik felé anyagiakban kompenzálni?

Az ajándékozási mizéria kapcsán édesanyám különféle helyzetekre vonatkozó kedvenc mondása jutott eszembe, ez az egész ok az ürügyre.

Persze ez nem törvényszerűen baj. A pr egyik alapja, hogy történjen bármilyen esemény is, amikor már tudjuk, nem lehet megváltoztatni, akkor abból próbáljuk a lehető legjobbat kihozni. Ha már itt a karácsony, próbáljunk olyan szeretetet adni, amely nem felszínes, nem időszaki, nem kampányszagú, hanem mélyen, lelkünk legbelsejéből fakadó, és őszinte felüdülést jelent az adónak és a kapónak is.

A másik pr alap, hogy tegyünk jót, és beszéljünk róla. Annyi rossz hír jut el hozzánk naponta, annyi minden elkéséríthet, elkedvetleníthet bennünket, a klímaváltozástól az áremelésekig, hogy egy idő után már nem is tudunk reményteljesek lenni. Nem tudunk miben bízni, elvesztjük jövőképünket, még az a jobbik eset, ha csak a földre létre vonatkozóan, de ha már az örök életre is, akkor az már nagyon nagy baj.

Vegyünk egy példát, kitüntetés. Ez ok volt az ürügyre, jó hírverési lehetősége a sokszínű embersegítésnek.

Mégis, mi a legnagyobb kitüntetés? Kinek mi. Az újságíróknak, ha olvassák, a kommunikátoroknak, ha hallgatják, a gyártóknak, ha megveszik az árúját, a legtöbb embernek az, ha aki számára fontos, az kitüntetési figyelemmel. Persze itt is vannak aknák, mint mindenben, mert szeretnénk a másikat kisajátítani. Merthogy működik a 80-20-as törvény, időnk és energiánk 80 %-át a környezetünkben lévők 20%-a köti le.

Nem könnyű mindenkire és mindenre, aki ezt igényli, időt szentelni. Ezért az alap, a jó időbeosztás és a jó fontossági sorrend kialakítása. Sokak szerint arra van időnk, amire akarjuk. Persze ez nem teljesen így van, de sok az igazság benne.

A pr alapok szerint, mint már említettem, mindenből a lehető legjobbat kell kihozni, és a jóról beszélni kell. Másként figyelnek fel az ember hangjára, ha a legfelsőbb szinten is elismerést váltott ki valamiért. Ezért kell a jó dolgokról, jó dolgokért síkra szállni, mert ez másokat is belekésíthet. Ők is mondhatják, én is szeretnék pozitívan hatni környezetemre, kihasználni a média adta lehetőségeket, akár saját példámon keresztül is, hogy békességet áraszak, örömezenetet hirdessek, embertársaimon segítek, gyakorolva az igaz isteni szeretetet. És ez akkor működik jól, ha az ember nem maga a cél, hanem csak az eszköz, a jó, Isten szerinti célok elérésében. Isten nem égből naponta leszálló angyalokon keresztül végzi munkáját, nekik más feladatuk van, hanem rajtunk, esendő embereken keresztül. Vállalva nem kis hibaszázalékunkat is.

Jézus születését ünnepeljük karácsonykor. Isten mit tett több mint 2000 éve? Jót tett az emberiséggel, mert elküldte a Fiát, és beszélt róla, előtte a prófétáknak, majd a pásztoroknak, és a Biblián keresztül pedig nekünk, az utókornak.

Bármit is teszünk, ezt egyedül nem nagyon tudjuk sikerre vinni. Ha valakire felfigyelnek, valakit kitüntetnek, akkor az a környezetének is szól. Hisz ennek a valakinek a célra törököt meg kell személyesítenie. Jézusnak is voltak tanítványai, követői. Felfigyeltek rá, követték. Tanításaira jó, érdemes ma is felfigyelnünk, és követnünk azokat, mert ebből fakad az igazi szeretetmegnyilvánulás.

Evan, a mindenóó a filmben kérdezi, hogy miért ő a kiválasztott, erre Isten azt válaszolja neki, hogy mindenki kiválasztott. A segítségre mindenki kiválasztott.

Mint a filmből tudjuk, az apró rögtönzött kedvességek teszik igazán boldoggá az életet, mások életét is. És ezek nem feltétlenül pénzbe, vagy sok pénzbe kerülnek.

Karácsony közeledtével ajándékozzuk meg szereteteinket kitüntetési figyelemmel, szeretetünkkel. És ha e mellé veszünk valami csekély vagy jelképes ajándékot is, ez külön öröm.

Próbáljunk meg egy arra rászoruló segíteni a környezetünkben. Kezdjük el már karácsony előtt, az adventi időszakban, de nyugodtan folytathatjuk utána is az apró, rögtönzött, kedvességek osztogatását. Mindannyian kiválasztottak vagyunk a segítségre.

Karácsony legyen ok az ürügyre a segítségben, a minőségi időnk-ből, apró rögtönzött kedvességünkből. És az elkövetkezendő új esztendőben ezt folytassuk...

Durkó Sándor László

Budapest XXI. kerületében pótnagyit keresünk, aki családnak besegítene a háztartásban, 4 éves gyermekemnek pótolni tudná a nagymamát, néha esténként is be tudna segíteni, hogy időt tudjon szakítani egy egyedül maradt anyuka a nagyobb (17 és 20 éves) gyerekeire, munkáját akkor is végezhetné, ha a kicsi beteg. Szeretetért szeretetet tudunk adni (természetesen fizetést is). Tel.: 06-20/43-45-922

Karácsonyi nyüzsgés

Sokat gondolkodtam, hogy mit is írjak a karácsonyról, mi legyen cikkem fő témája. Mindjárt itt a karácsony, és valami olyanról szerettem volna írni, ami a karácsonyhoz leginkább kapcsolódik, és ez nem más, mint a szeretet és az egymással törődés.

Mivel ötleteket szerettem volna gyűjteni, hogy érdekes dolgokat írjak, elmentem egy nagy bevásárlóközpontba. Milyen is a hangulat ilyenkor karácsony tájkán? Arra számítottam, hogy szép karácsonyi díszlet, családi hangulat, boldog emberek fognak fogadni.

Sajnos nemcsak ezzel volt szerencsém találkozni. Az emberek nem figyelnek oda eléggé egymásra. Lökdösődés, feszült, ideges emberek fogadtak. Kicsit szomorú lettem, hogy ezt kellett látnom, de persze mindig vannak olyan dolgok, amik az ember hangulatát kicsit feldobják. Láttam boldog, kisgyermekes családokat, ahol nem az volt a fontos, hogy minél több pénzt költünk el, hanem az, hogy a gyerekek jól érezzék magukat. Szeretek ilyen boldog családokat látni.

A karácsony közeledtével egyre nagyobb nyomás nehezedik ránk. Ajándékvásárlás, karácsonyfa- és díszbeszerzés, a „kinek nem vettem még ajándékot” érzés és még sorolhatnánk. A béke és a szeretet ünnepe mára stresszforrássá változott. A legtöbb feszültséget ilyenkor decemberben kétségkívül a karácsonyi rohanás okozza bennünk. Az ajándékvásárlás, sütés-főzés, a fabeszerzés mind-mind erősíti bennünk a szorongást. Az üzletközpontokban és plázákban összezsúfolódtott feszült emberek között nehéz nyugodtnak maradni. A karácsony elsősorban a meghittségről, az együttlétről és a szeretetről kell, hogy szóljon. Az emberek nagy része azonban mára már küldetésként, sőt teherként éli meg az ünnepet. Karácsonykor ünnepi hangulatot szeretnénk teremteni magunk köré, a meghittséget azonban nem lehet átváltani pénzre és ajándékokra. Ne feledjük: a karácsony azért van, hogy pihenjünk, és együtt legyünk a szeretteinkkel. Ha már az év többi napjában erre nem adódik lehetőség, legalább karácsonykor legyünk együtt szeretetben és békében.

Nem kell a karácsonynak arról szólnia, hogy megrohamozzuk a bevásárlóközpontokat, üzleteket, és minél hamarabb meg legyen oldva a karácsonyi ajándék kérdése. Örömmel láttam, sokan járnak olyan hobbi boltokba, ahol olyan dolgokat lehet venni, hogy te magad készíts el egy-egy ajándékot. Milyen hangulatos

tud lenni leülni egy asztalhoz és barkácsolni, vagy akár gyöngyöt fűzni, ajándékokat készíteni. Berakni egy karácsonyi cd-t, és máris megvan a kellő hangulat.

Meglepődve vettem észre, hogy sokan nem tudják, hogy miért ajándékozunk karácsonykor. A karácsonyi ajándékozás a három bölcstől ered, akik aranyat, mirhát és tömjént ajándékoztak a Jézuskának. Olyan békés és szeretetteljes volt ez az ajándékozás. Milyen jó lenne, ha legalább egy kicsit vissza tudnánk hozni ebből a békéből. Ennek az ünnepnek a szeretetről és a békéről kell szólnia.

Nagyon boldog vagyok, amikor ezt a békét és szeretetet látom megvalósulni. Amikor a karácsony a szeretetről, a békéről és az egymásra figyelésről szól. Igazán csak a békés családok tudják, milyen is egy boldog karácsony.

Ha most olvasod cikkemet, kérek, te is törekedj egy boldog és szeretetteljes karácsonyra, és figyelj oda embertársaidra! Most rajtunk a sor! Bizonyítsuk be, hogy van rá mód!

Már hónapok óta körülvesz bennünket a sürgés-forgás kényszerítő ereje, hiszen úton-útfélen az ünnep sürgető közeledésével szembesülünk. Így ünnepek táján nemcsak a szekrényeket poroljuk le, hanem a szívünkben élő szeretetet is. Ami mindenki szívében más és más. Olyan, mint egy csodálatos, egyedi ékszer: semmihez sem hasonlítható, mindenkié másért szép.

Lehetne a fa alatt akárhány szép és nagy ajándék, ha az a fény ott bent nem világítana. Arra, hogy lelkünket makulátlan tisztává tehessük, erre való az adventi időszak. Az advent a reménység időszaka. Reményekkel teli szívvel fordulunk az Úr felé, és várjuk eljövételét. Az időszak sajátos „gyakorlatai” a csöndet, az elmélkedést, az imádságot, bűnbánatot és a karácsonyra való készülődést foglalják magukba. Próbáljunk meg magunkra és másokra is jobban odafigyelni. Ne hanyagoljuk el lelkünket, és igenis mondjunk el egy imát minden nap, hiszen most magunkkal is törődünk kell! Egy ima a napunkból kb. 5 percet vesz el, gondoljunk bele, mennyi időt fordítunk tévézésre, szórakozásra, pihenésre.

Ha elolvastad cikkemet, kérek, te is törekedj egy békés és szeretetteljes karácsonyra, hiszen a karácsonyi játékok tönkremennek, de a szeretet ajándéka megmarad bennünk.

Dévai Enikő

Karácsonyi ötletek

Adventi koszorúnak való alapot textil csíkokból varrhatjuk is. 3 csík anyagot varrunk össze, majd tömjük ki, és hajlítsuk koszorúformává.

Ajtódísznek használhatunk nagyobb mézeskalács figurát, amit díszíthetünk kis fenyőágakkal.

Próbáljuk ki, hogy csak természetes dolgokat akasztunk a fenyőfára. Aszalt gyümölcsöt, mézeskalács figurákat, diót...

Vághatunk ki különböző alakzatokat (fenyő, csillag, csengettyű stb.) sima hullámpapírból. Összeragasztva 2-2 darabot (így lesz mindkét fele hullámos) kedvünk szerint lefesthetjük.

Szárasztástáblól is érdekes díszeket készíthetünk. A spirál vagy a masni alakúakat lefújva például arany színnel.

Érdekes lehet az is, ha tetőtől talpig csak masnikkal díszítjük a fenyőt. Használjunk hozzá drótos szélű textilszalagot.

Nagyon szép karácsonyfadíszet kapunk, ha veszünk pár hungarocell gömböt (hobbybolt), bekenjük ragasztóval és nagyon apró szemű ezüst vagy arany csillámporba forgatjuk. Mikor megszáradt, rázzuk le róla a felesleget. Gyönyörűen visszatükrözi a fényt.

Ajándékcsoomagolásnál használjunk valamilyen dobozt (cipős, süti), de ne simán becsomagoljuk, hanem vonjuk be a dobozt a csomagolópapírral, akár belülről is. Így kicsomagolásnál nem tépik szét a papírt, és később a dobozt is tudják majd használni apróságok tárolására.

Gyertyaöntéskor nem feltétlenül kell színező anyagot venni. Maradék zsírkréta darabokkal is remekül lehet színezni. Kipróbálhatjuk azt is, hogy vastag fehér gyertyát melegvízbe teszünk, hogy a külseje megpuhuljon, majd szegfűszeget, fahéjat, fenyőágacsát, narancsszeletet, egyéb terméseket nyomkodunk bele.

Apró, 3-4 cm-es cserepecskékbe is önthetünk gyertyát. Nagyon aranyosak lesznek. A cserepecskéket lefesthetjük egy színűre, vagy mintásra, díszíthetjük csillámporral, apró mozaikkal, gyöngyökkel, szalvétával, kőtapétával, körbetekerhetjük spárgával vagy kenderzsinórral...

Egyszerű, de nagyszerű dolog, ha egy alacsony peremű natúr színű tálcát telerakunk mécsesekkel, majd meggyújtjuk őket. Csinálhatjuk ezt úgy is, hogy a mécseseket kis üvegpohárba tesszük.

Tegyünk egy nagyobb gyertyát egy arany vagy ezüst tálra és vegyük körbe ugyanolyan színű karácsonyfa gömbökkel, csillagokkal...

Szent Erzsébet-hét

a péceli Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában

Immár 15. alkalommal ünnepeli iskolánk névadójának, Árpád-házi Szent Erzsébetnek a neve napját. Hagyományá vált, hogy az ünneplés egy hetet tart, s virágok helyett színdarabbal, vetélkedővel, különböző programokkal köszöntjük névadónkat. S mivel éppen 800 esztendeje született, különös figyelemmel fordulunk felé.

Mint minden évben, az idén is ünnepi szentmisével kezdtük a hetet november 18-án a katolikus templomban. E szentmise keretében iskolánk minden tanulója (főleg az 1. osztályosok, de más osztályokba beiratkozott új tanulók is) letette a fogadalmat, s megkapta iskolánk nyakkendőjét és jelvényét. Majd ajándékképpen iskolánk színjátszó csoportja köszöntötte névadónkat, Molnárné Cselótei Ildikó: „A rózsák asszonya” című színdarabjával. E színdarab felelevenítette Szent Erzsébet életének eseményeit, a szent erényeit. A közönség elé állítva példáját, igyekeztünk arra sarkallni a kedves jelenlévőket, hogy követve Szent Erzsébetet, az egymás iránt kimutatott szeretettel, az egymásra figyelemmel jobbá, szebbé tegyünk mindennapjainkat.

November 19-én – Erzsébet napján – vetélkedővel tiszteltünk. Iskolánk tanulói három témában mérették meg magukat. Azért három, mert hármas évfordulót ünnepelt a magyarság ebben az évben:

- Szent Erzsébet születésének 800. évfordulóját,
- Szent Imre születésének 1000. évfordulóját
- és Erzsébet királyné – Sissy – hármas évfordulóját: koronázásának 140., első magyarországi látogatásának 150. és születésének 170. évfordulóját.

Ezen vetélkedőre tanulóink intenzíven felkészültek. Kiránduláson voltak Sárospatakon, ahol megtekintették Szent Erzsébet születési helyét és a tiszteletére szervezett kiállítást. Voltak Székesfehérváron, ahol megnézték a „Szent Imre – 1000 év” című kiállítást, és meglátogattak mindent Gödöllőn, ahol élt, megfordult vagy emléket állítottak Sissynek. Rengeteget olvastak a három személyiségről, verseket tanultak róluk és tőlük.

Felemelő élmény volt látni, hallani, mi mindent tudnak tanulóink.

A sok munka után délután megszerveztük a „Tanulók délutánját”. Volt sok tánc és persze sok jó sütemény, üdítő.

Az ünnep jó alkalom arra is, hogy iskolánk megjelenésében is ünnepi, emelkedett külsőt öltösn. Ne csak szívünket öltöztessük ünnepelőbe, hanem környezetünket is. Ne csak imával köszöntjük névadónkat, hanem szívünkben nyíló szeretetvirágokkal, művészeti alkotásokkal is. Ezen szeretetvirág darabjai a kiállított festmények, amiket **Merkl Zsuzsa** festőművész készített és **Kerényi Bori** fotói. Jelen vannak tanulóink szeretetvirágai is – a rajzpályázat legjobb darabjai, amelyek Szent Erzsébetről és Szent Imréről szólnak.

„Aki szeretetet ad, boldogabb lesz azzal, amit ad” – mondja idejelmondatunk. A kiállított képek, fotók és tanulói rajzok Isten irántunk való szeretetét jelenítik meg.

November 21-én újból versenyeztek tanulóink. Versből és prózából, ami mind-mind Szent Erzsébetről, a szeretetről, a hősiességről és a hazaszeretetről szólt. Részt vettek a legkisebbektől a végzősökhöz sokan-sokan – és újból felfedeztük, hogy nagyon sok tehetséges gyermek jár iskolánkba.

Este énekkarunk vesperással tisztelt Szent Erzsébet előtt. Felemelő volt a gyertyafénytől csillogó kápolnában a névadónkhoz imádkozó, éneklő gyermekhangokat hallgatni.

Közeledve a hét vége felé, a vendégszereplő isaszegi énekkar ünnepi hangversenyét hallgatta gyerek, szülő és pedagógus egyaránt. Köszönjük, hogy minden évben emelik az ünnepi hangulatot jelenlétükkel.

A hangverseny után tanulóink megtudták munkájuk eredményét. A pályázatok (irodalom és történelem, rajz és makett), a vetélkedő, a vers- és prózamondó verseny győztesei voltak a boldog szereplők. Kaptak sok-sok dicséretet, oklevelet és szép könyveket.

November 23-án este a szülők és pedagógusok báljával fejeztük be az ünnepségsorozatot.

Meggyőződünk újra arról, hogy habár sok munkával jár, érdemes ünnepelni. Közösen ünnepelni! Szeretettel ünnepelni! Gyerek, szülő és pedagógus együtt!

Horváthné Sabáli Éva

Pályázat diákok számára

Pécel Város Önkormányzatának Képviselő-testülete pályázatot hirdet 10-18 év közötti diákok számára „Velünk élő történelem” címmel.

- A pályázók készítsenek interjúkat Pécelen élő idős emberekkel életútjukról és a város múltjáról.
- A pályázatnak egyéb terjedelmi és formai megkötöttsége nincs.

A pályaművek beérkezési határideje 2008. február 1. (Polgármesteri Hivatal Titkárság 2119 Pécel, Kossuth tér 1. I. emelet)

A pályaművek összdíjazására 50.000 Ft áll rendelkezésére. A díjak átadására 2008. március 15-én kerül sor.

Fedett lovarda a Kishársasban

A Fáy András Szakközép és Szakiskola november 29-én impozáns lovardaavató ünnepséget tartott Pécelen a kishársasi tangazdaságban.

Az átadási ünnepségen megjelent Fogarasiné Deák Valéria országgyűlési képviselő, Imre Zsolt a Pest megyei Önkormányzat kabinetfőnöke, Kuszák Miklós, a Pest Megyei Területfejlesztési Kht. ügyvezető igazgatója, dr. Benkovics Gyula polgármester és Sarlós Imre alpolgármester a péceli önkormányzat képviselői

letében, az ÁNTSZ, az FM Szaktanácsadó Intézete, az ÖKO Gazdaszövetség, a gödöllői Szent István Egyetem és a régiós turisztikai szervezet, a GKRTE munkatársai is.

Ivánkoviczné Polmüller Brigitta iskolaigazgató megnyitó beszédében elmondta, hogy az iskola 1985 óta foglalkozik lótenyésztő tanulók képzésével. Más lehetőségek híján korábban Szigetbecsén és Apaj-pusztán is tartottak szakmai gyakorlatokat. A tárgyi feltételek folyamatos megteremtése révén először a 12 férőhelyes kollégium, majd a fedett lóistálló és szénatároló épült fel. A pályázatírás, a tervezés, szervezés, közbeszerzés

útvesztői mellett önálló kutat is fűrtak, gyarapították gépparkjukat, saját fűtési rendszert építettek ki, a fűtési energiáról tartályos földgáz gondoskodik. Közben még a lóállomány is növekedett. Jelenleg 13 lóva van az iskolának. Az igazgatónő a jövőbeni tervek ismertetése mellett köszönetet mondott Pest Megye Önkormányzatának és Pécel Város Önkormányzatának

erkölcsi támogatásáért, és biztosította a szakképzési hozzájárulást befizető cégeket, hogy jó helyre került a pénzük, jobb körülmények között, időjárástól függetlenül tudnak a lovasok tanulni, gyakorolni. Imre Zsolt kabinetfőnök először Szűcs Lajosnak, Pest Megye Közgyűlése Elnökének köszöntő szavait tolmácsolta, majd összefoglalta a közelmúltban megvalósult oktatással összefüggő beruházásokat, kiemelve és méltatva ebből a péceli lovardát, amely az iskola saját innovációjában valósult meg. A szokásos szalagátvágást követően a Molnár Tamás és Szakolyi Károly szakoktatók által koreografált és betanított lovas parádé következett. Vangelis zenéjére szinte tánctot járt a nyolc ló diák lovasával. A székfoglaló játékot követően ugró bemutatóra is sor került. Ekkor lehetett igazán érzékelni, milyen tágas az új fedett csarnok. Hézső Emese szakoktató kiváló narrátorként tájékoztatta a jelenlévőket a látványokról.

Hogy ez az alkalom bekövetkezzen, hogy saját fedett lovardával rendelkezzen a Fáy Iskola, hosszú-hosszú éveknek kellett elteltie. Ha csak ölbe tett kézzel vártak volna erre az ünnepi alkalomra, soha nem került volna rá sor. Több mint három év szorgos munkája, a vállalkozások szakképzési hozzájárulásának kitartó gyűjtése hozta meg eredményét. Összegyűlt 22 millió forint, amelyből létrehozhatták az épületet, és rendezték környezetét, biztonsági tűzi víztárolóval, betonjárdával.

Ivánkovic Zoltán

Gyengélkedő néni **gondozását** szeretettel vállalom **péceli kertes házában**. Érdeklődni lehet a (28)453-179 vagy (70)453-6906 telefonszámon.

Budapest határától 6 km-re, Gyömrőn **eladó** 198 m²-es **családi ház** 621 m²-es telken. A hatalmas, 35 m²-es nappali és a tágas étkező-konyha kényelmes életteret biztosít. A tetőtérben 3 szoba (16, 16 és 22 m²) a zavartalan munkához és a pihenéshez kiválóan berendezhető. A külön bejáratú 41 m²-es összkomfortos lakás fiatal pár vagy nagyszülők számára kellemes otthon lehet. A hatalmas terek, a világos helyiségek, a rendezett kert a jó közérzetet biztosítják, a korszerű fűtés és a szigetelés kímélik a pénztárcát. További információt talál a www.tokmas.hu honlapon. Kérdéseit felteheti e-mailen (apromargit@gmail.com), vagy telefonon (06-30/483-0864) is.

A klubban történt

Bár már a szüret a vége felé járt, az ESE Pitti Katalin Idősek Klubjában október 25-én szüreti bált rendeztünk. Kedvelt zenészeink, KO Laci és csapata szolgáltatták a hangulatos zenét. Az isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Ház lakói közül is eljöttek néhányan. Várakozás közben nótaszóval megérkeztek csabai barátaink is. Mint már megszokott, a hangulat fergeteges volt. A búcsúzkodás előtt szinte kórusban hangzott el a kérdés: „mikor folytatjuk?”. Rögtön tudtam válaszolni: alig egy hónap múlva, november 20-án, az Erzsébet-Katalin bálon. És így is történt. Ismét nagyon szép számban, jókedvvel érkeztek klubtag-

jaink, közben hangosan nótázva csabai barátaink is bevonultak. Mindenki jól mulatott, ezúttal is köszönjük Lacinak és csapatának a sok kellemes együtt töltött délelőttöt.

Október 30-án Mindenszentek ünnepére emlékeztünk. Klubtagjaink krizantémsokrokkal kezükben érkeztek, ezekkel elmentünk a temetőbe, elhunyt klubtagjaink sírját feldíszíteni. A gyertyák szomorúan pislogtak szeretteink hantján, mi halkán imádkoztunk lelkük nyugalmaért.

Barabás Kata és Csaba már számtalan alkalommal járt klubunkban, a nagyvilág számos országainak látványosságait bemutatni úti filmjeikben. Hosszú szünet után november 8-án ismét találkozhattunk. Ezúttal az Adria partjain jártunk. Igyekszem felsorolni, mit láttunk. Elsőként a magyarok által ritkán látogatott, egykor római települést, *Novigradot*, amely a 19. század végén lett kedvelt tengerparti üdülőhely. Aztán Koper város XV. századi hangulatot idéző főterét, a Prétori palotát, a Szent Nazarius székesegyházat, *Porec* leghíresebb látnivalóját, az Eufrázius bazilikát, amely 553-tól épült egy régebbi bazilika helyére. *Rovinj* jelképét, az 1736-ban épült Szent Euphemia templomot, melynek 57 méteres harangtornyából feledhetetlen kilátás nyílik a tengerre, valamint az egész városra. Az Isztria ezen legnagyobb barokk épülete akkor épült, amikor Rovinj Velence flottájának védőbástyája volt. A névadó, Eufémia 304-ben a keresztényüldözés áldozata lett 15 éves korában, a legenda szerint kiéheztetett oroszlánok elé vetették, de azok nem bántották; a feldühödött rómaiak ezután a lányt kerékbe törték. *Püla* amfiteátruma is lenyűgöző látvány volt. Méreteit tekintve még a római Colosseumnál is nagyobb. A római időkben véres gladiátorviadalok helyszíne volt, a középkorban lovagi tornáknak adott otthont, ma pedig koncerteket, és operaelőadásokat tartanak benne. 23 ezer ember befogadására alkalmas. *Zadar* templomai is csodálatosak voltak: közülük a legkiválóbbak a dóm, más néven Szent Anasztázia-templom,

egy háromhajós bazilika és a Szent Simon templom, ahol Szent Simonnak, a város védőszentjének csontjai pihennek egy ezüst koporsóban. Említésre méltó még a Szent Donát ferences templom, amelyet most múzeumként használnak. Majd a *Sibenik* öböl partján a Krka folyó torkolatánál fekvő Sibenik-be érkeztünk. A környék egyik fő látványossága a Krka vízesés. A hegyekből alázuduló folyóból kialakult vízesések egy tóba gyűlnek össze, kristálytisza vízében sokan megfürödnek. Hát ennyi ízelítőül. Mindenkinek nagyon tetszett a bemutatott film.

Hasonló élményben volt részünk november 29-én is. Kisfilmeket láthattunk a nagyvilágból.

Rövid bevezetés után *Lipicába* kalauzoltak el bennünket Csabáék. A település az itt található lovászatról és lovas iskolájáról híres. Innen származnak a világhíres lipicai lovak. A farmot még 1580-ban alapította Ferdinánd fia, manapság a Szlovén Köztársaság egyik büszkesége. Ma már nemcsak egyszerű lovászatot, hanem teljesen kiépített turisztikai központot találunk itt. A farm több, önállóan is értékes látnivalóval rendelkezik. Láthattunk egy csodálatos bemutatót is. Szlovéniába érkezve *Postojna*-t csodálhattuk. A város jólétének forrása a cseppkőbarlang. A turisták kisvasúttal juthatnak be a barlangba, ahol gyalogtúrát tesznek, majd újból vonatra szállva jönnek a felszínre. A cseppkőbarlang szokásos látnivalóin túl itt látható még a barlangi göte, melyet népiesen emberhalnak is nevezünk, mivel bőrszíneink közel azonosak. Állandóan 8 fok a hőmérséklet. A hűvösből Bosznia-Hercegovinába, Dél-Európa legismertebb és leglátogatottabb egyházközségébe és zarándokhelyére, *Medjugorje*-ba értünk. A nagy nyilvánosság 1981. június 24-én hallott róla először, amikor hat fiatal (két fiú és négy lány) tanúsította, hogy megjelent nekik a Boldogságos Szűz Mária. Röviddel ezután a világ minden tájáról tömegesen érkeztek Medjugorje-ba a zarándokok, kíváncsiskodók és turisták. A fanatikuskor mezítláb mennek fel a hegyre a hatalmas, érdes köveken. Érdekességként Kata megjegyezte, hogy senki sem sérül meg ezen a ránézésre járhatatlannak tűnő úton. Azóta minden hónap 25-én a Boldogságos Szűz Mária küldi az üzenetet az egész világnak. Utolsó állomásunk *Dubrovnik* volt. A város latin neve *Ragusa*, olaszul *Ragusa*. Az Adria gyöngyének is nevezik a várost, mely a középkorban

a tengeri kereskedelem egyik központja. A város egyúttal a horvát nyelv és irodalom egyik központja, lakhelye sok híres költőnek, írónak, festőművésznek és sok tudósak. A vetítés végén a látottakkal kapcsolatban feltett kérdésekre Csaba és Kata

választottak, mindenki élményekkel gazdagodva köszönt el tőlük.

Klubtagjaink nem csupán aranyosak, hanem szorgosak is. Előadások előtt, otthonukban pihenés közben varrogatják a karácsonyi üdvözlőlapokat. Mások a dekorációk készítésében segítenek, vagy a cukrászüzemnek diót pucolnak. Mindenki igyekszik valamivel hasznossá tenni magát az itt töltött idejében. Közben nem feledkeznek meg a hidegben didergő, esésig után kutató kis madarakról sem. November 13-án kedves ismerősünk, Szopkó Ferenc, mondhatjuk a barkácmester Frici és neje, Klári segítettek madáretetőt készíteni.

Az előre leszabott anyagokat nagy szorgalommal kalapálgatták, akik az asztal közelébe fértek. Alig egy óra alatt három nagyon szép kis madárlak készült el, várjuk a látogatóikat. Köszönjük Fricinek és Klárinak a segítséget.

November 15-én Árvay Marikával tölthetünk egy nagyon kellemes délelőttöt. Mindenki szereti, szívesen hallgatja Őt. Meglepetésként dallal köszöntötte Erzsébetjeinket, illetve Katalinjainkat.

November 22-én a Rákoscsabai Csiga Házba látogattunk el, megnéztük a magyar királyok panoptikum kiállítását. A korhű

ruhába öltöztetett bábukat bámulva szinte belesöpöppentünk a történelem adott szakaszába.

November 23-án, Katalin nap alkalmával idén is megtisztelt bennünket jelenlétével klubunk névadója, Pitti Katalin Liszt- és Déryné- díjas operaénekes, Sándor Szabolcs, a Magyar Állami Operaház karnagyja kíséretében. A műsorról bővebben a 24. oldalon olvashatnak.

A bálók, a képzeletbeli és valós utazások után jól esett egy kis egészséges mozgás, melyet november 27-én Pogácsás Istvánné Piroska, intézményünk fizioterápiás nővére irányított. Hasznos tanácsai után bemutatta új gyógymasszőr kollégánkat Márdirosz Árpádot, aki rövid bemutatkozása után kibővítette, megerősítette Piroska tanácsait. Mindannyian szívesen fogadtuk Árpádot, és örülünk, ha néha jut ránk is ideje.

Ezúttal klubtagjaink nevében szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik ebben az évben előadásaikkal, tanácsaikkal és vendéglátással sok kellemes percet-órát szereztek mindannyiunknak. Kívánok nekik bensőséges, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket, sikerekben gazdag, boldog új esztendőt!

Parajdi Olga

Kettő születésnap egy ünnepség

Novemberben két születésnapot ünnepeltünk az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házban Isaszegen. Öt éve, hogy megalakult a Lakóotthon, és négy éve, hogy létrejött a Fogytékosok

Nappali Intézménye, ahova olyan örömmel járnak gyerekek és fiatalok egyaránt. A születésnapi ünnepségre is nagy lelkesedéssel készültek. Ki verset tanult, ki egy dalt próbált énekelni. Előző nap aztán átrendeztük és feldíszítettük a termet, mindenki elpróbálta a produkcióját, immár mikrofonnal, erősítővel. Másnap már nem is volt más dolgunk, csak bejönni és előadni a műsort.

Régel mindenki izgatottan nyüzsgött a teremben. Fél tíz körül a vendégek is elkezdtek szállingózni. Nagyon sokan eljöttek. Itt volt jó pár szülő, az önkormányzattól ifjabb Hajdú Sándor, Kuruncziné Kőrösi Erzsébet és Bilász Ildikó képviselte a testületet. Részt vett az ünnepségen Dr. Tóthné Pacs Vera volt polgármesterünk is, aki évek óta pártfogolja szervezetünket, támogatja tevékenységeinket. Azonban talán a legnagyobb meglepetés az illusztris vendégek mellett a kamera volt, a helyi TV tudniillik felvette az egészet. Aki eddig nem izgult, a nagy felhajtás láttán még annak is elkezdett remegni a keze.

Az előadást Lojek Zsuzsi nyitotta meg a „Boldog születé-

snapot” c. számmal, amiben ő gitározott és énekelt, én pedig csörgöztem. Utána a lakóotthonosok és a napközisek adták elő a szépen begyakorolt verseket, a szünetekben pedig a Csipet Csapat Táncczenekar játszott. Én is előadtam egy dalt, a Fonográf együttestől az „Első villamos”-t. Mivel nagyon izgultam, el is rontottam az elejét, de miután újra kezdtük, nagyon jól sikerült, sokan meg is dicsérték. Mindenki nagyon ügyes volt, de nekem legjobban Sanyi Győzike paródiája tetszett a legjobban. Barátom, aki normális esetben a zenekarban basszusgitározik, most énekelt és táncolt. Még a két Marcsit is megfűzte a lakóotthonból, hogy ők legyenek mellette a tánckar. Aki nem látta, sajnálhatja, ezt leírni nem is lehet, ennyit már rég nevtünk. Egy kis ráadást is kaptunk, Marcsi kedvet kapott a

szerlepléshez, megkaparintotta az egyik mikrofont, és elénekelt egy Bódi Guszti számot.

Jól sikerült ez a nap, mindenki jókedvűen távozott, akik itt maradtak, azok pedig záróráig táncoltak „ráérünk még holnap rendet rakni” felkiáltással. Sok szeretetet kaptunk itt, és mi is szívből csináltuk ezt a műsort. Köszönjük, hogy létrejött ez az intézmény, és mi itt lehetünk.

Tuchband Csaba

Helytörténeti vetélkedő

2007. november 29-én délután 53 lelkes tanuló vett részt a helytörténeti vetélkedő első fordulóján a Petőfi Sándor Általános

Iskolában. A 11 csapatból kettő a Szent Erzsébet Katolikus Iskolából érkezett. A gyerekek előzetes feladatnak azt kapták, hogy anyagot gyűjtsenek egy péceli újsághoz, illetve egy a városunkat bemutató kiadványhoz. Az anyagok összeszedésében a versenyző osztályokból reményeink szerint minden gyerek kivette a részét, így járulva hozzá a sikerhez.

A csapatoknak két óra állt a rendelkezésükre, hogy a hozott anyagból

elkészítsék az újságot, vagy a kiadványt. A gyerekek egymás között elosztva a feladatokat jó hangulatban dolgoztak.

A második óra végére munkájuknak meg is lett az eredménye, mert tizenkét, dossziéban lefűzött újság, illetve kiadvány

készült el. Egy csapat mindkét feladatot elvégezte. Többen átlapozták a társak által készített remekműveket is, hiszen kíváncsiak voltak, hogy melyik csapatnak, hogyan sikerült. Jó volt látni és hallani, ahogy elismerték egymás munkáját.

Reméljük, hogy tavasszal a második fordulóban, melyre egy városi sétát terveztünk feladatokkal, hasonló lelkesedéssel vesznek részt.

Belláné Jenei Sára

Október 26-án délután a napközis csoportok játékos foglalkozást tartottak az aulában. Minden csoport előzetes feladatként megismerkedett a sütőtökkel.

Választ kaptunk arra, hogy hány fajtája van, honnan származik, mire használjuk. Hogyan kapcsolódik Mindenszentek

Tök jó délután!

napjához, milyen régi és újabb szokások alakultak ki, melyhez a sütőtök is kapcsolódik.

Az aulában először egy vidám vers hangzott el, melyet a 3.b osztályosok mutattak be. Ági néni egy ideillő mesével teremtett jó hangulatot. A rövid műsor után minden csoport elkészítette és elnevezte a tökből készült bábuját, melyet minden jelenlévő megcsodálhatott. A bábok olyan jól sikerültek, hogy a sütőtök-szépségszerenyen mindet győztesnek kiáltotta ki a zsűri. Az elkészített bábukat minden csoport örömmel vitte fel az osztályába, és rakta ki a polc-

ra. A vidám tökf figurák azóta is a termeket díszítik, jókedvre derítve a tanulókat.

Ez után egy rejtvényt kellett megfejteni, melyhez szintén a sütőtök formáját használtuk, s a megfejtés (töklámpás) mutatta, mire is lehet ilyentájt felhasználni ezt a zöldséget.

Ezt követően sütőtök formát színezték, illetve terményekkel díszítettek a gyerekek.

A délutánt vidám lakmározás zárta. A finom, édes sült tök mindenkinek ízlett.

Ezután örömmel mondogatták: „Tök jó volt ez a délután!”

Belláné Jenei Sára

Mikulás és karácsony Isaszegen

Emlékszem, gyerekkoromban mennyire vártuk a mikulást. Kitisztítottuk a csizmáinkat, vagy ha csak magasszárú cipőnk volt, akkor azt. Nagyon szegények voltunk, de azért ilyenkor mindig volt az ablakba kitett cipőnkben egy csomag, vagy egy csoki. Nem úgy, mint az unokatestvéreméknél, akik öten voltak testvérek. Ők egy-két szaloncukornál nem kaptak többet, sőt a fiúknak egy-egy széndarab jutott.

Az évek folyamán el-eltűnőnek látszik ez a varázs. A gyerekeket már kicsi koruktól olyan felnőttesnek nevelik a szülők. A vélemények eléggé megoszlanak ebben. Jó ez vagy inkább nem?

Azt hiszem, abban mindannyian egyetérthetünk, hogy a gyerek az legyen gyerek, és ne kis „felnőtt”.

2006-ban az első roma mikulás alkalmából a három kislány unokámnak írtam verset, amit elő is adtak az isaszegi Dózsa György Művelődési Otthonban.

Az idén december 9-én került Isaszegen megrendezésre a Dózsa György Művelődési Otthonban délután 3 órai kezdéssel az összevont roma mikulás és roma karácsony ünnepsége.

Fellépő gyerekek jöttek Csörögrről, Valkóról. Ők már az idén nyáron lebonyolított roma napon megmutatták Isaszegen, hogy milyen tehetségesek.

Váradi Attiláné
Mikulásra várva

Megy a szán szaporán,
erdőn, mezőn, réten.
Megpakolva édességgel.
Csilingelő rénszarvasok,
siklanak a havas jégen.

Vajon hova megy a szán?
Találd ki, te kicsi lány.

Nem tudom, nem tudom, de én
jó lány voltam, azt tudom

Apukám, anyukám!
Ugye hozzánk jön a MIKULÁS!

Volt asztrológus jósnő, aki szintén volt már vendégünk, és nagy sikert aratott a

vendégek körében. Továbbá szintén nem először jött Dluhopolszky László karikatúrista, aki 3 órán keresztül rajzolta a jelen levő vendégeket (ingyen).

Az isaszegi ESE fiataljai már szintén nem első ízben voltak meghívottak. Fellépett Balogh Zsuzsa hastáncot tanuló isaszegi kislány. Szecső Kovács Zoltán koreográfus táncművész, az isaszegi Damjanich János Általános Iskola tanulóinak egy betlehemest tanított be. Fellépett Vidák Sándor ART-díjas nóta énekes.

Voltak továbbá gyerek vers mondók, és felnőtt vers írók, akik saját verseiket adták elő.

Az év legszebb ünnepe a szeretet ünnepe, a Karácsony minden EMBER-é egyformán.

Ezúton mondok köszönetet az isaszegi Dózsa György Művelődési Otthon igazgatónőjének, Versecskyné Sziki Évának, hogy már több ízben helyt adott az isaszegi cigány kisebbségi önkormányzat rendezvényeinek lebonyolításához. Köszönjük!

Egészségben, szeretetben gazdag karácsonyi ünnepeket kívánunk minden olvasónak.

Váradi Attiláné

Karácsonyfa-díszítés

A karácsonyfa állításának szokása viszonylag rövid múltra tekint vissza. Pedig a karácsony napjaink talán legbensőségesebb családi ünnepe, a keresztény világban Jézus születéséhez kapcsolódik. A háttérben pedig a december végi téli napfordulóhoz, amelynek fontosságát már évezredekkel ezelőtt felismerték a természeti népek, és különféle mitikus elképzeléseket társítottak hozzá.

Egy ősi germán hiedelem szerint a tél közepén kiszabaduló gonosz szellemektől csak az védi meg az embert, ha az életet jelképező zöld fák (az örökké zöld fenyők) alá menekül. Ez a mítosz összekapcsolódhatott azokkal a keresztény legendákkal, amelyek a fához kötődnek – a Paradicsomban álló tudás fájától addig a keresztig, amelyre Jézust később felfeszítették. A karácsonyfa-állítás hagyományának gyökere tehát a 16. századi keresztény Európában, és azon belül is német földön található. Festmények is őrzik azt a legendát, amely szerint Luther Márton állította az első karácsonyfát gyerekeinek.

Magyarországon csak jóval később, a 19. században honosodott meg ez a protestáns eredetű szokás. A kezdeményezés alighanem Brunszvik Teréz (az első óvoda alapítója) nevéhez fűződik, még a reformkor idején; általánosság azonban csak a kiegyezés tájékán kezdett válni, először a nemesi és a nagypolgári családokban, míg végül a karácsonyfa állítása az egész társadalomban széles körben elterjedt.

Napjainkban egyre nő mindenek az értéke, ami természetes. Nincs ez másképp a karácsonyfával sem, amelynek műanyag változata – szerencsére – csak rövid időre, és akkor is csak szűk körben talált vevőre. Az illatos fenyő varázsát semmi nem pótolhatja. Üdvözlendő, ha a díszítését is hasonló szellemben végezzük.

Még nem állítottunk karácsonyfát, de a kis Jézus jászolat megörökítő és a Megváltót köszöntő három-királyokat ábrázoló betlehemekben már gyönyörködhetek elődeink a templomokban. A hasonló, de egyszerű jászolnak helye van a fa alatt is, különösképpen, ha saját gyerekeink keltik életre ezt a jelenetet. Stílusos elfoglaltságnak sem utolsó, ha az ünnep előestéjén (vagy délutánján) efféle rajzolásra biztatjuk a várakozástól amúgy is feszült, izgatott kicsiket. Az eredménnyel pedig jövőre is büszkélkedni lehet.

Vadas József

Némethy Mária Ima a hajléktalanokért

Eljött az a kor, amikor az országházba nem fér bele az ország.
Kilopták az irgalmatlanok
a későn-jövőők elől a tortát.

Az alamizsnát házon kívül osztják gyomorba,
egy tál csócsált tortát a nyomorba.
A rongyokat emberré fagyaszítja
a telek mínusz-sza.

Hajlékot vet a temető perem. Himnuszra
kántál a csikorgó csákány:
Áldd meg áldd meg Istenem!
A haza peremén minden sir: verem. Jeltelen.

Ó Uram! Ahol emberből van a nyomor,
ott nem a koldus becstelen!

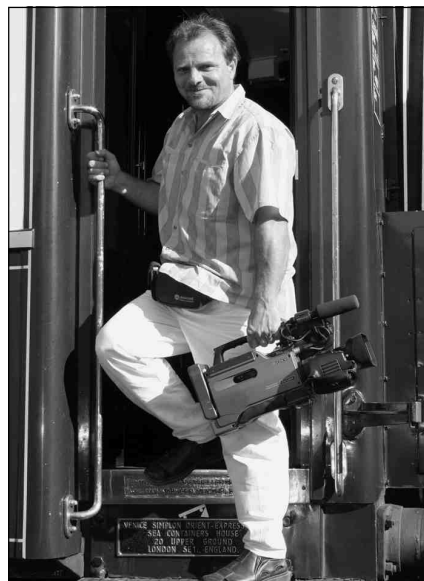
Ó Uram! Az irgalom semmijét!
Legalább a szánalom kérész csókját
ránk ledobná! És jászolos napokat
a rongycsomókra! A meleg csodát!

És ne adj oda telet,
hol egymástól fagnak emberek!

Átadni az érzést

Durkó Zsolt operatőr

Téli kép. Csikorgó, hideg februári reggel. Dermesztő szél fúj. Vörös az ég alja. A nap most bukkant fel a láthatáron a hópárnás, ködös messzeségből. Van, aki ilyenkor meleg teát szüresől álmosan reggelijéhez. De van, aki unokáját készíti az útra, meleg sálakba bugyolálja, indul a gyötrelmes 1500 méteres táv megtételére, amely Tominak az egyetlen reménysugár. Eljutni az Alemany Segítőház napközi-jébe, élményeket gyűjteni, boldognak

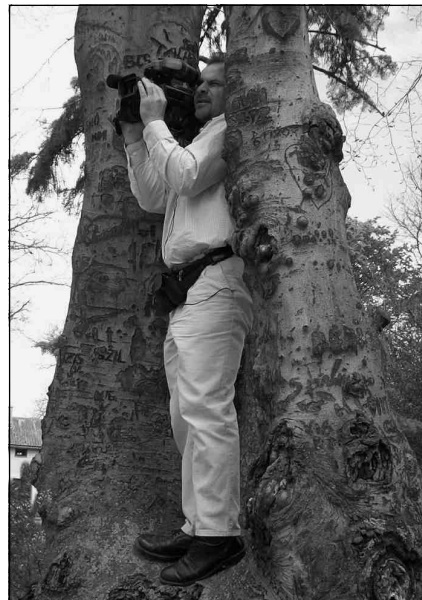
lenni. Az emberfeletti erővel rendelkező falat öregasszony, Erzszi nagymama unokáját tolja fagyban, hóban, napsütésben, latyakban a négykerekű kocsiban. Átölel, felemel, betakar. Pereg a film. Durkó Zsolt örökítette meg, a szenvedés és a boldogság egymásba olvadását, hogy bemutatható legyen a küzdelem azoknak is, akik más sorsot kaptak. Ilyen mozikat csinál barátunk, a Durkó család másodszülött fia, Zsolt.

Az indulás Békésből örök útravalóval, a szülői, nagyszülői példamutatással meghatározza életének alakulását. A nagymama igazságait gyakran idézi magában Zsolt. Példája megtanította megkülönböztetni a megtartandó és eltávolítandó dolgokat, felismerni mi az, ami energiát, életet, erőt ad, és mi az, ami kimerít, puszít, lecsapol. A nagymama mondása végigkíséri az unokát a mindennapokban: „Isten a kezünk munkáját áldja meg, nem azt, amit gondolunk, érzünk. Fennmaradásra, gyara-

podásra törekedj. Adj magadnak 10 % esélyt a tévedésre, kalkuláld be 50 %-os eséllyel, hogy elárulnak, és 100 %-osan kötelezd el magad arra, hogy túl fogod élni”.

Zsolt életében többször nagy szükség volt erre a filozófiára, amíg a kamera és a filmvágógép lett a legfontosabb munkaeszköze. A filmezés, az egyszemélyes vállalkozás rendkívüli szervezőképességet és türelmet igényel. Zsolt számára a legnagyobb veszély az elvesztegetett idő, amely a legkorlátozottabb erőforrása. Ha érzése szerint jól gazdálkodott az idővel, adósságait csökkentette, és növelte tőkét, energiáját. Harc az idővel a megörökítendő pillanatért, a krónikás örök felelőssége a hitelesséért. Az első videó-vizsgamunka után kapott brüsszeli 2 hónapos tanulmányút, amelyet egy tévétársaság ajánlott fel, a technikai tudás jó alapozója volt. A közben megszerzett operatőr-rendezői végzettség kaput nyit komolyabb munkák elnyerésére. Az ezután következő Szív TV-s, Duna TV-s időszakok a szakma rejtelmeibe vezették be. Operaházi, zeneakadémiai közvetítések állhatatosságra, fegyelemre tanították, amely a természet- és vadászfilmek készítésénél különösen jól hasznosultak. A stabil értékrend, a hit minden alkotás része, legyen az kalandfilm, úti film, dokumentumfilm, vagy netán reklámfilm. Hosszú a sor. Zsolt úti filmet forgatott többek között Olaszországban, Görögországban, Ukrajnában, Izraelben, Egyiptomban, Kongóban, Hongkongban, Ausztráliában, Tasmániában is. A vadászfilmek közül címetek sorolok fel: Szalonkavarázslat, Világrekordok földjén, Vadászösvényen ecsettel, Vadászmuzeumok, Négyszemközt a természettel. Ezek közül több nemzetközi díjat is kapott. Készített ismeretterjesztő filmet Erős Zsolt Himalája-expedíciójáról és Fekete István író örökségéről, a fekete

gólyákról, orchideákról, de a „Világ nagy vasútjai” sorozatban a magyar vasút 150 éves évfordulójáról is. „A malom lisztet jár” című film, amely egy öreg vízimalom lassú elmúlását mutatja be, szintén nagy sikert aratott. Orvosi ismeretterjesztő és oktató filmek is kikerültek a keze alól.

Ezek egyike az Alzheimer kórral foglalkozik. Dokumentumfilmjei közül „A cigányok élete” forgatására emlékszik vissza különösen szívesen. Külföldön az osztrák ORF, a német ZDF, a francia Le Safré és a finn állami tévé vetítette munkáit. 2007. évi egyik nagy munkája: Kongóba kísérte Isaszegről Bérés Jánost, aki humanitárius segítséget vitt az Afrikáért Alapítvány és a Pünkösdi Közösség segítségével. Megrázó képsorok tolmácsolják azt a reménytelenséget, amelyben az ottani emberek élnek.

Zsolt ars poeticája: hitelesnek lenni, átadni azt az érzést, amelyet a helyszínen, az ott élő emberek között tapasztalt. Ő nem külső szemlélőként éli át a forgatásokat. Abban az időben részese a térnek, a történésnek, ezt igyekszik nagy szociális érzéssel belülről közvetíteni, megörökíteni azt. Az Egymást Segítő Egyesület eseményeinek is önzetlen krónikása.

Ezúton is köszönjük áldozatos munkáját, és büszkéek vagyunk Durkó Zsolt sikereire és munkásságára.

Ivánkovics Zoltán

„Szerelemből jöttél a világra”

Karácsony a kereszténység egyik legfőbb ünnepe, Jézus születésére emlékezünk. Napjainkra az ünnep családi vonatkozásai erősödtek fel, ez a nap a szeretet, az összetartozás ünnepe.

De hogyan is lett éppen december 25. napjaink egyik legjelentősebb ünnepévé? Ez a kérdés azért érdekes, mert Jézus születésének dátumát nem tudjuk. Az evangéliumok nem adnak erről pontos információt, más forrás pedig nem áll rendelkezésünkre. Annyi tudunk, hogy a pásztorok kint voltak a mezőn, ami Palesztinában a márciustól novemberig terjedő hónapokat jelentette. Ennél pontosabban nem tudunk az evangéliumok alapján kideríteni. Ettől függetlenül voltak próbálkozások a pontos dátum meghatározására. Itt olyan egyéni számításokról van szó, melyeknek történeti alapjuk nincs, így sem tudományosan, sem az egyház által nem elfogadottak.

Az első keresztények megelégedtek azzal, hogy nem tudják Jézus születésének pontos dátumát, de igény sem volt bennük, hogy ezt különösebben ünnepeljék. Voltak ókeresztények, akik ezt kifejezetten tiltották, mondván ez pogány szokás. Ez idővel természetesen megváltozott, hisz a Megváltó születése mindenféleképpen nagy jelentőséggel bíró esemény, még akkor is, ha üdvözítő tettét halálával vitte végbe.

Amióta az ember földműveléssel, állattartással foglalkozik, meghatározó szerepe van életében az időjárásnak, az évszakoknak. A meleg napok a jó termést, a bőséget jelentették a téli hideg napokon megélt nélkülözéssel szemben. Érthető hát, hogy már az ókorban ünnepelték a téli napfordulót. Ettől a naptól kezdve a nappalok hosszabbodnak, az éjszakák rövidülnek, így ez az ünnep a fény sötétségen aratott győzelmét jelentette. Az antik világban több ünnep is kötődött ehhez a naphoz, közülük legjelentősebb volt Mithrász, a legyőzhetetlen napisten (Sol Invictus) ünnepe, melyet december 25-én tartottak. Ezzel hozható összefüggésbe Jézus születésének ezen a napon történő megünneplése. Ez ötlet Nagy Konstantin római császártól származik, aki a kereszténységet állammivallássá tette, és a birodalmában elterjedt pogány ünnepek kívánta ezzel ellensúlyozni. Így született meg az egyház döntése, hogy Jézus születését december 25-én ünnepeljük.

De karácsony vonatkozásában nem is annyira az a kérdés, hogy pontosan mikor született Jézus, hanem sokkal inkább az, hogy miért, és miért pont ott és olyan körülmények között ahogyan.

Anyja, Mária egy szegény szolgáló, apja, József szintén nem a társadalmi ranglétra legmagasabb fokán álló személy, hanem kétkézi munkás – ács. Nem valami előkelő környezet az sem, ahol a világra jön – egy istálló.

A mai siker- és pénzorientált világunkban nehéz elfogadni, hogy a világmindenség ura ennyire szerényen jelenjen meg. Vajon miért tette? Alázatból?

Alázatos, engedelmes, példamutató életet élhetett volna akkor is, ha kevésbé szegényes körülmények között nevelkedik. Sőt talán még nagyobb társadalmi befolyást gyakorolhatott volna, ha nem csak egy szegény ács fia.

Csak hogy Isten soha nem akar minket „befolyásolni”. Ehelyett mindig példát mutat nekünk. Mi a példa abban, ha Isten fia istállóban születik? Talán nekünk is ki kell költöznünk szépen berendezett otthonunkból?

Nem. A példa sokkal inkább abban van, ahogyan ezek az emberek éltek. Nem a körülményeikben, hanem az egymáshoz való viszonyukban.

Ha egy hangszigetelt szobában vagyunk, és leejtünk egy fűszálat, annak is meghalljuk a hangját, míg a zajos buszon utazva a mellettünk álló hangját sem halljuk.

A szegénység tehát arra kellett Jézusnak, hogy ne legyen semmi, ami elvonja figyelmünket a lényeges dolgokról. Arról, hogy csak azt nézzük az Ő életében, ami igazán fontos, vagyis a közösség, melynek alapegysége a család.

Jézus harminc évet ebben a családban akart tölteni, egyszerűségben, szegénységben, ismeretlen kicsi faluban, hogy megmutassa nekünk, mennyire fontos a családi, a közösségi élet. Élni, dolgozni, imádkozni, együtt étkezni, együtt ünnepelni, közel lenni a szomszédokhoz, különösen azokhoz, akik segítséget szenvednek, és szombaton együtt imádkozni a zsinagógában. A szeretetnek, az elfogadásnak, az együttérzésnek kicsi jeleként. A Szentcsalád példája azt mutatja: nem az a fontos, hogy nagy dolgokat cselekedjünk, hanem sokkal inkább az, hogy kicsi, hétköznapi eseményt és tennivalót egészen rendkívüli szeretettel éljünk meg. A Szentcsalád olyan közösség volt, amely a szeretet, a béke és az egység szimbóluma volt.

Ez nem jelenti azt, hogy Jézus családjának nem jutott volna a megpróbáltatásokból. Sőt, hiszen rögtön azzal kezdődött, hogy Heródes király meg akarta ölni a gyermeket. Elküldte katonáit Betlehembe azzal a paranccsal, hogy minden három év alatti gyermeket meg kell ölni. József azonban az angyal intésére időben elmenekült családjával Egyiptomba. Ez bizony nehéz út volt, sok fáradtsággal, nélkülözéssel, és Egyiptomban a koldusok és menekültek élete várt rájuk. A megpróbáltatásban azonban megerősödik a szeretet. A béke és az egység minden bizonnyal sugárzott róluk.

Ma hány család, hány közösség, hány nemzet fogja békétlenségben vagy nélkülözésben tölteni a karácsonyt? Hány ember van akkor a mi közelünkben is, akik nem képesek megélni a békét és a karácsony örömeit?

A mi közösségeinknél is előfordulnak megpróbáltatások, krízisek. Elfáradunk, kimerülünk, érhetnek minket tragédiák. Ilyenkor segítséget, támogatást kell keresnünk. A megpróbáltatásban kialakulhat a széthúzás, vagy éppen ellenkezőleg, megerősödhet az egység tudata, ha mindenki megérti, hogy most a többiekért kell bevetni magunkat. Azt is meg kell érteni, hogy ilyenkor még nagyobb szükség van a kölcsönös bizalomra.

Mária és József a bajban Isten szavára figyeltek, Isten akaratát igyekeztek megtenni. Mi viszont a krízisben gyakran idegesek leszünk, szétszaladunk, nyugtalankodunk, és közben elvész a lényeg: már nem Isten van a középpontban.

Karácsonykor a szeretet nevében holtfáradra hajszoljuk magunkat, ajándékokat vadászunk a bevásárlóközpontokban. Kitakarítjuk a lakást, sütünk, főzünk. Gondosan ügyelünk az ünnep hangulatára – gyertyák, ablakdísz. Ugyanakkor észre sem vesszük, hogy gyakran perlekedünk családtagjainkkal a készüllet közben, akik a maguk esendőségével akadályozzák a magunkban elképzelt idilli hangulat kiteljesedését. Figyeljünk oda, hogy ez ne így legyen.

Ebben a mai, túlzottan materiális világban, karácsony üzenete Isten jelenlétének jelévé válhat: Ő nagyon szeret minket, és nekünk is szeretni kell Őt és egymást.

Bense Balázs

A BIBLIA

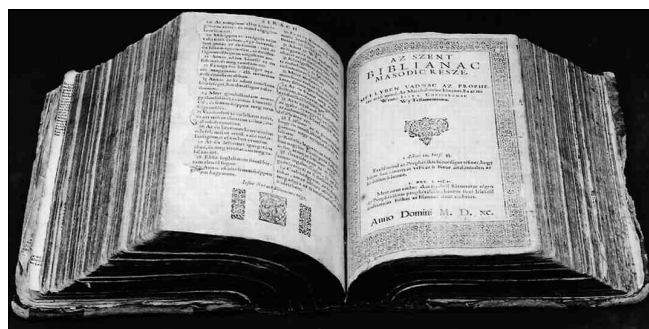
Igaz drámai történet, Isten és az ember szövetségéről (Úgy olvasd, mint egy levelet, amit Isten neked írt!)

A Biblia két fő részből áll, az Ószövetségből és az Újszövetségből. Az Ószövetség harminckilenc könyv, ami három csoportba osztható: 1.) történeti, 2.) tanító, 3.) prófétai iratok.

Az Újszövetség huszonegy könyv, ami hasonlóan az Ószövetséghez, szintén történeti, tanító iratok (levelek) és prófétai iratokot tartalmaz. A Könyv szerzője: Isten, írói: államférfiak, királyok, próféták, orvosok, halászok, valamint pap, pásztor és teológus... Az Ószövetség nyelve héber, az Újszövetség nyelve görög. Körülbelül 1500 évig íródott, másolására pontosan felügyeltek. Az első teljes magyar nyelvű bibliafordítást Károli Gáspár készítette 1590-ben Vizsolyban.

A Biblia Isten kijelentése önmagáról és kinyilatkozása az ő isteni tervéről az emberrel és a világgal.

Gyermekkoromban apu olvasott fel nap mint nap a Könyvből, akkor szépnek és egyben fájdalmasnak éreztem az ígéket,

mígnem tizenévesen egy olyan lökést kaptam az Úrtól, ami hallóvá tett. Isten minden embert megszólít, a mi közeledésünk Istenhez már csak válasz.

Szinte mindenkiben felmerül három alapvető kérdés az élete során: Honnan jöttem? Mi a feladatam a földön? Hová megyek? – A Biblia ezekre a kérdésekre adja meg a választ.

Honnan jöttem?

A válasz a teremtésben van. A világot Isten teremtette. Isten egy vérből teremtette az egész emberi nemzetséget. Egy férfinak egy nőt, egy nőnek egy férfit teremtett. Jónak teremtette az embert, szabad akarattal. A teljes szabad akarat választási lehetőség Isten és a Sátán között (a kezdetektől létezik Isten ellensége, a sátán).

Ültetett Isten egy kertet az Édenben, és ott helyezte el az embert. Mindent megkapott az ember Istentől. Az élet fáját és a jó és rossz tudásának a fáját a kert közepén helyezte el az Úr, és azt mondta az embernek: a kert minden fájáról szabadon ehetsz, kivéve a jó és rossz tudásának a fájáról nem, mert ha eszel róla, meg kell halnod.

A Sátán, aki kezdetektől Isten ellensége, megkísértette az aszszonyt, azt mondta: ne félj nem haltok meg, csak olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok mi a jó, és mi a rossz.

Az embernek mindene megvolt, de a mindennél is többet akart... Isten lenni... Miért?? Ezt a miertet nap mint nap megkerdezhettük magunktól.

A bűnbeesés után lelki halottak lettünk, aminek jellemzői: félelem, elrejtőzési vágy, titkolózás őszinteség helyett, lelki elszakadás Istentől. A boldogság keresése egy élethen át tart, űzi az embert, de soha nem találja meg egyedül.

Bűnös állapotunk hasonlít egy káros szenvedélyhez. A Sátán megkeresi a leggyengébb pontunkat, és olyan mélyre taszít, hogy egyedül képtelenek vagyunk visszajönni.

A Sátán mindig megkísért, azt mondja: tedd meg nyugodtan, te tudni fogod, mi a határ. Gondolj vissza, hány esetben nem tudtad, mi a határ, mikor kell megállni!

Isten próbára tesz, olyan élethelyzeteket kapsz, ami megmutatja, melyik úton jársz, az ő próbatétele tükör. Azt hiszed, csak a szép, okos és egészséges embereknek öröm az élet? Csak nekik van létjogosultságuk? Isten megállít. Vagy úgy, hogy elveszi azt, amiről azt hiszed, hogy nélküle élni sem tudsz (pénz, hatalom, szépség, egészség...), vagy eléd visz egy általad nyomorultnak tartott embert, és meg kell tapasztalnod, hogy ő lelkileg ezerszer gazdagabb, tisztább és boldogabb nálad.

Szinte biztos, hogy most jó pár eset eszedbe jut, és látod, mi volt a kísértés, és mi volt a próbatétel a te életedben.

A bűnben élő és a bűnözésbe süllyedt embernek Isten segítségével adott tíz ígét. Olyan törvényt adott nekünk, ami eligazít bennünket. Ő soha nem hagyott magunkra, vezetőket adott a szövetségeseinek, és törvénnyel segítette népének életét. Törvénye minden időket kiállt, mai napig alapja a polgári törvénynek számos országban.

Isten törvénye

- I. Ne legyenek néked idegen isteneid énelőttem!
- II. Ne csinálj magadnak faragott képet!
- III. Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd!
- IV. Hat napon át munkálkodj, a hetedik napon pedig megemlékezzél a te Istenedről!
- V. Tisztelt atyádat és anyádat!
- VI. Ne ölj!
- VII. Ne paráználkodj!
- VIII. Ne lopj!
- IX. Ne tégy a felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot!
- X. Ne kívánd a felebarátod házát, feleségét és semmijét!

Ahogy végigolvasom a törvényt, azt gondolom, milyen egyszerű. És szinte természetes, hogy nem értjük, miért van szeretetlenség, hiúság, gonosz kívánság, gyilkosság, háború...

A bűn eredete a láthatatlan világban van. A Sátán lázadása nyomán létrejött a démoni világ, akik Istent és az ő teremtményeit el akarják pusztítani.

Szabadulásunkhoz váltságdíjra van szükség

Isten olyan nagyon szerette az embert, hogy az Ő egyszülött Fiát adta oda érted, értem és minden emberért. Legszebben a Bibliából idézve tudom neked Isten végtelen szeretetét bemutatni; „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János:3:16)

Jézus Krisztus kereszthalálával, a vérével megváltotta a bűnös embert.

Isten uralma ott valósul meg, ahol Jézus Krisztus veheti át egy rábízott élet irányítását.

Egy gyermek azt mondta nekem: „Zsuzsa, ha az apukámért is meghalt Jézus Krisztus a kereszten, akkor miért nem tud meggyógyulni?” Isten segítségével tudtam csak válaszolni, azt hogy Jézus nem a testünkért adta a megváltást, hanem a lelkünkért, és az ő apukája lelkét sem hagyja elveszni az Úr.

„Jézus, aki tudta – igen tudta –, hogy magunkban hordoz-

zuk a Mennyei Királyságot, bensőkben, ott, ahova soha nem fordítjuk a tekintetünket, mert olyan átkozottul ostobák meg szentimentálisak meg fantáziátlanok vagyunk...” (J.D. Salinger: Franny és Zooey)

A föld „urai” játszanak az életünkkel, Jézus meghalt értünk a keresztfán, hogy nekünk életünk legyen.

Isten ígérete: Országá terjedni és győzni fog a gonosz felett, örökké való – ez Isten szuverén terve.

Mi a feladatunk a földön?

Erkölcsei lények vagyunk – hasonlítunk Istenre. Van lelkiismeretünk, felelősek vagyunk az életünkért. Felelősek vagyunk a teremtett világért, hirdetniünk kell az evangéliumot életünk végéig, tehetséget kaptunk, hogy rendet tartsunk a világban, hogy szépséget hozzunk létre, gyógyulást, békességet, örömet..., szóljunk annak, aki vétkezik, hogy ne legyünk részese a vétkének... A forrás kimeríthetetlen.

Feladatunk a bűnben élő emberért imádkozni. Isten ajándéka a kegyelem. A kegyelem elfogadása a legszebb és legsodálatosabb lehetőségünk, és annak továbbadása embertársaink felé szintén feladatunk. A kegyelmi élet azt jelenti, hogy Jézus él és szeret a mi szívünkben. A kegyelmi állapot a hazaérkezés gyönyörűsége.

Nem mehet le a nap a haragunkkal, ha megbántunk valakit, vagy gonosz kívánságunk volt, tudni kell bocsánatot kérni, és ha minket bántanak meg, tudni kell megbocsátani, mert a legfontosabb feladatunk: a Jézustól kapott szeretetet továbbadni egymásnak.

Hová megyek?

A harmadik kérdésre igével tudom megadni a választ: „Mert ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is. Mert ahogy Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan életre kelnek.” (Kor 15:21-22)

Isten és ember közötti szövetség jele a szívárványív, ha meglá-

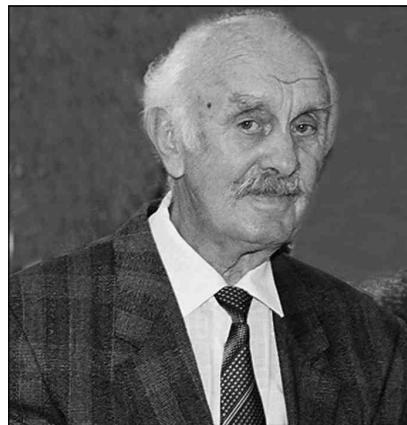
tot a felhőkön a szívárványt, jusson eszedbe Isten örök szövetsége veled és minden emberrel és a világgal, merthogy Isten is visszaemlékezik.

Hamvas Béla soraival búcsúzom tőled: „Ha füledet megélesítetted, a szellők suhogását mindenütt hallani fogod.”

Gulyás Jánosné Zsuzsa

Gratulálunk!

Pest Megye Önkormányzata 2007. december 4-én, a Megyenapon Arany János Pedagógiai Díj kitüntetését adományozott

Csere László nyugalmazott igazgató részére (Pécel)
a péceli gimnázium alapítójaként és az aszódi gimnáziumban végzett, több évtizedes, a közoktatásban és a közművelődésben kifejtett kiemelkedően magas színvonalú pedagógiai munkájáért, életműjéért elismeréseként.

Ki volt Szent Imre herceg felesége?

Az ESE Híradó októberi számában hírt adtunk arról, hogy a Szent Imre körút és Bartoshegyi utca találkozásánál lévő téren Szent Imre herceg tiszteletére a péceli lakosság nagylelkű adományaiból köztéri szobor állítását tervezzük. Az írás szólt Szent Imre hercegről is, de ennek kapcsán jutott eszembe, hogy ki is volt a felesége? Ennek néztem utána, és ezt szeretném megosztani e sorok olvasóival.

A királyfiról köztudott, hogy szűzi fogadalmat tett, és így szűzi házasságban élt ifjú feleségével – nyilván a fiatal ara beleegyezésével. Az ilyen, mindkét házastárs részéről hősies önmegtagadás a középkorban bár ritka volt, de nem volt teljesen szokatlan. Szent Henrik német-római császár (1014 – 1022) is ilyen szokatlan házasságban élt.

Jogos kérdés, hogy melyik nemzet szülötte volt Szent Imre herceg felesége?

Sajnos egyértelmű írásos forrásaink, dokumentumaink nincsenek erre nézve. A korabeli hagyomány szerint három uralkodóhoz jöhet számításba, melyből Szent Imre herceg felesége származhatott: a lengyel, a horvát és a bizánci. A Britannica Hungarica lexikon szerint bizánci hercegnő volt, sőt a világhálón kifejezetten III. Romanus Argyrus bizánci császár Argyra nevű leánya szerepel. Nem tudni, hogy milyen információ alapján, mert mint fentebb említettem, Szent Imre

herceg házasságára nézve semmi írásos forrásunk nincsen.

Sík Sándor „István király” drámájában Ilona hercegnőként szerepel Szent Imre herceg felesége, és horvát királylányként mutatja be a darab.

A testvéri lengyel nemzetnek viszont olyan középkori, a lengyel krónikák által kifejezetten hangsúlyozott hagyományai vannak, hogy Szent Imre herceg felesége lengyel hercegnő volt.

Ennek a feltevésnek ez év júliusában tárgyi bizonyítéka is volt. Július harmadik hetében a Duna TV mutatta be Szent Imre herceg mellszobrának felavatását egy közép-lengyelországi kegyhelyen, annak emlékére, hogy Szent Imre herceg ajándékozta a kegyhely értékes kincsét, az Úr Jézus keresztségének egy darabkáját, melyet a lengyel nép a mai napig az Ő adományaként tisztel.

A mellszobrot Sadomierz egyházmegye püspöke áldotta meg, és a szobor felavatását a magyar Országgyűlés egyik alelnöke, Lezsák Sándor végezte.

Ez a szoboravatás nemcsak a magyarság és lengyel nemzet között több mint ezer évre visszanyúló testvéri kapcsolatát erősítette, hanem azt a régi lengyel hagyományt is alátámasztja, hogy Szent Imre herceg felesége lengyel hercegnő volt. Mert mi más okból adományozta volna a magyar királyfi azt az igen értékes ereklyét egy lengyel kegyhelynek?

Barabás Csaba

Megvalósult projekt az Európai Unió támogatásával

Az ESE Híradó 2007. októberi számában már hírt adtunk a Magyar Nemzeti Múzeumban 2008. január 6-ig ingyenesen megtekinthető „Utak térben és időben” Heritour kiállításról.

November 24-25-én a gödöllői régió mutathatta be a történelmi falak között rendkívül gazdag kulturális értékeit. A fellépők között

volt a Csata Táncegyüttes Isaszegről, a Kartali Asszonykórus, a Veresegyházi Fúvószenekar és a Bokréta Néptáncegyüttes, a Hévízgyörki Asszonykórus, az Aszódi Nyugdíjas Klub Hagyományörző Csoportja, a Péceli Zeneiskola növendékei és tanárai, az Ikladi Német Kulturális Egyesület Fúvószenekara, Néptánc Csoportja és Énekkara, a főtí Marcato Gitárzenekar.

A péceli Fáy András Szakközép- és Szakiskola növénybemutatóval és szaktanácsadással, a Magyar Pécek Fejedelmi Rendje különleges pékáru bemutatóval, a Péceli Alkotó Pedagógusok Egyesülete kézműves foglalkozásokkal, a dányiak fazekas bemutatóval, tökdíszítéssel és tökfáragással, a veresegyháziak szövés-, fonástudományuk megismertetésével várták az érdeklődőket.

Turisztikai előadást tartott dr. Benkovic Gyula péceli, Pásztor

Béla veresegyházi, Gódor András dányi, Kovács Magdolna tóalmási, Kovács László kartali polgármester. Utak Galéria címmel képzőművészeti alkalmi kiállításon csodálhattuk meg többek között péceli művészek, Pannonhalmi Zsuzsa, Karsai

Zsigmond, Sáfrány Magdi néni, Merkl Zsuzsanna néhány jeles alkotását is. Ők is büszkélkedhetnek, alkotásaik a Magyar Nemzeti Múzeumban is láthatóak voltak.

A Gödöllő és Környéke Regionális Turisztikai Egyesület vezetősége kiváló munkájának köszönhetően alakult ki a gazdag program. Az ilyen rendezvények hatásfoka nem mérhető úgy, mint egy gőzgépé. Az idő dönti el, ki és milyen hozadékot kap a befektetett energiája árán. Egy biztos, a befektetett munka, a sok munka mindig meghozza gyümölcsét. Legközelebb talán arra is lesz költségkeret vagy szponzor, hogy egy átfogó videómunka készüljön a rendezvényen résztvevőkről. Ezt eljuttatva a régió településeire vagy akár azon túlra, jobban megismerhető lesz az, hogy milyen értékeket rejtenek falvaink, városaink.

Ivánkovic Zoltán

Kiállítás a Nemzeti Múzeumban

2007. november 24-25-én a Péceli Alkotó Pedagógusok Egyesülete (PAPE) más neves művészek mellett képviselte Pécel városát az „Utak térben és időben” című időszakos kiállításon a Nemzeti Múzeumban.

E múzeumban kiállítani, úgy gondoljuk, megtiszteltetés mindenkinek, az volt számunkra is. Fialat egyesületünknek

öt éve ad otthont a Petőfi Sándor Általános Iskola. Itt tartjuk a foglalkozásainkat, és gyakran rendezünk az aulában kiállításokat is. Pedagógusként fontosnak tartjuk az alkotó tevékenységet, s azt is, hogy erre megtanítsuk a tanítványainkat. A kiállításokkal próbáljuk mások érdeklődését is felkelteni munkánk iránt és átadni tudásunkat az erre fogékonyaknak.

Így nagy örömünkre szolgált, hogy műveink múzeumbeli bemutatása mellett az érdeklődő gyerekeknek, felnőtteknek foglalkozást tarthattunk selyemfestésből és gyöngyfűzésből. A két nap alatt folyamatos volt az érdeklődés, néhányan visszatértek, hogy mindkét technikával megismerkedjenek.

Reméljük, hogy jelenléttünkkel sikerült városunk hírnevét öregbíteni.

Belláné Jenei Sára

Beszámoló

A Péceli Magyar-Finn Baráti Kör 2007. évi tevékenységéről és jövő évi terveiről

Amint azt bizonyára sokan tudják, a baráti kör Sebők István tanár úr kezdeményezésére, Juhász Jenő tanár úr és még sokak segítségével jött létre 1983-ban. 1993-ban jegyezte be a bíróság Urbán Andor baráti köri tag és Dr. Hardy Gábor önzetlen segítsége eredményeképpen. Szomorú hír, hogy ebben az évben halt meg Sebők tanár úr. Azóta részben Pista bácsi iránti hűségéből, de az ügy iránti szeretetből is ápoljuk a magyar- finn barátságot, melynek lényege a finn kultúra, életmód népszerűsítése, élő kapcsolatok létrehozása, ápolása. Tesszük ezt akkor is, ha manapság újból nem divat ezzel a rokonsággal dicsekedni. Az bizonyos, hogy a két nép közötti nyelvrokonság kétséghelytelen, és az is tény, hogy ez a kis nép (kb. 5 millió)

1917. december 6-ától példátlan, vagy inkább példaszzerű utat tett meg a „nagy medve talpa alól kiszabadulva” a mai gazdag, saját nemzeti értékeit ismerő és nagyra értékelő, környezetét mélyen tisztelő, korszerű állomásig.

A baráti kör úgy próbálja programját kialakítani, hogy az szélesebb körben is érdeklődést váltson ki, illetve igyekszik évente legalább 1-2 városi szintű kulturális rendezvényt szervezni ismert tudósok, művészek meghívásával.

Mit végeztünk 2007-ben?

– 2007-ben is megemlékeztünk a Kalevala napjáról. Február 27-én a Pitti Katalin Idősek Klubjában tartottunk előadást a finn népi eposzról.

– Április 27-én régi ismerősünk, Koppányi Miklós építészmérnök előadását hallhattuk három kiváló finn építésztől, akiknek XX.

század eleji munkássága hatással volt a magyar építészetre, sőt a Gödöllői Művésztelep munkájára is. (E. Saarinen és Kőrösfői Krisch A. kapcsolata.)

– Május 25-én Pécelre látogatott finn testvérvárosunk, Iisalmi Lyons Klubjának 15 tagja. Jelenikné Fülöp Lenke kalauzolta és „tolmácsolta” a csoportot egy péceli sétán és a Ráday-kastélyban. Jóízű falatozással és beszélgetéssel ért véget a találkozó.

– 2007 augusztusában Jelenikné Fülöp Lenke vezetésével négy fő utazott Finnországba. Két házaspár Jelenikék barátainál vendégeskedett. – Október 26-án a rokon népek témakörének 3. előadását hallhattuk Dr. Kerezi Ágnes főmuzeológustól „Magyarok nyomában a hantik között” címmel. Izgalmas időutazás volt ez az ősmagyarok világába.

– December 7-én a Ráday-kastélyban került sor a Ráday Klub és a Péceli Magyar-Finn Baráti Kör hagyományos közös rendezvényére a finn nemzeti ünnep alkalmából. A Kecskeméti Kodály Intézet korábbi igazgatója, tanára, Ittész Mihály „Kodály Zoltán és a Kalevala” címmel tartott előadást. Különleges alkalom volt egy olyan kiváló zenepedagógust hallani, aki nemcsak Kodály Zoltán munkásságának kiváló ismerője, hanem a finnek is ismeri és szereti.

A Péceli Női Kar Kodály Zoltán Kalevala-dallamait énekelte illusztrációképpen. Így a Kodály év végén Kodály Zoltán születésének és halálának (125. és 40.) évfordulójára is emlékeztünk.

Jövő évi terveink

– A Kalevala napja alkalmából a Fáy András Iskola finnországi élménybeszámolóját és vendéglátását élvezhetjük február 29-én. Testvérvárosunkban, Iisalmiban jártak az iskola tanárai 2007 őszén.

– Április 18-án a finn gazdasági élettel szeretnénk ismerkedni a Finnagora (Finn Gazdasági Kulturális Intézet) és egy hazánkban dolgozó finn cég bemutatása segítségével.

– Júniusban utazást tervezünk Iisalmiba, az ottani baráti kör meghívására. Terveink szerint a Zeneiskola tanárainak és tanulóinak kisebb (kamara) csoportja utazna, akik zenei műsorral lépnek fel testvérvárosunkban.

– Október 17-én erről az útról számolunk be zenével és képekkel.

– A jövő év záró rendezvénye december 12-én szintén évfordulós alkalom lesz. Reguly Antal halálának 150. évfordulója alkalmából a Reguly Társaság vezetői tartanak előadást a kiváló őshaza-kutató munkásságáról.

Minden kedves barátunknak, olvasónknak meghitt, áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok

*a Péceli Magyar-Finn Baráti Kör nevében:
Lestyán Péterné*

Minden másképpen van

Gondolom, nem egyedül vagyok Pécelen, aki mostanában gyakran gondol Márai Sándorra. Sokan láttuk a Péceli Parnasszus Alapítvány szervezésében vetített Az emigráns című filmet, melynek alcíme: Minden másképpen van. Aligha volt olyan néző, aki közömbös maradt Márai utolsó éveit iránt. Akik másnap a filmkénőn is részt vettek, azok még inkább a hatása alá kerülhettek, mert már nemcsak Márai életébe nyerhettek bepillantást, hanem az őt nagyszerűen alakító Bács Ferenc gondolatvilágába is.

Dárday István és Szalai Györgyi rendezők eredetileg dokumentum-filmek. Most játékfilmet alkottak Márai Sándor 1984-89 között írt naplójából. Az író és felesége (akik 62 évet éltek le együtt) életük utolsó éveit San Diegoban éltek teljes és önkéntes elszigeteltségben. Márai, a minden megnyilvánulásában demokratikus polgár, a fasizmust és a kommunizmust egyaránt elfogadhatatlannak tartva, konok elszántsággal vállalja az emigráció minden keservét. A legvidámabb barakk korszakban már hívják haza, kiadnák műveit, de az író nem jön. Semmi közösséget nem vállal szeretett hazájával a kommu-

nizmus miatt, és mert orosz csapatok vannak az országban. Nagy elszántság kellett ehhez, mert mindvégig megmaradt magyar írónak, sohasem írt más nyelven, csak magyarul. Amikor a felesége és a fia is meghal, egyedül marad konok magányában, betegen. Végül öngyilkos lesz. Megrázó.

Bács Ferenc nagyszerű színész, hitelesen játszik. Átéli Márai életét, ismeri műveit, gondolatait. Fontos neki, hogy eljusson a nézőkhöz az író hiteles képe, kemény tartása. Szereti ezt a csodálatos, de megátalkodottan konok embert. Velünk is megszeretetti.

Én eddig nem tudtam, miért világhírű Márai. Nem különösebben tetszettek a művei. A Gyertyák csonkig égnek például számomra nem mondott szinte semmit. Miért vágyott erre a szerepre a világhírű Jeremy Irons annyira, fel nem foghattam. Mostantól másképp látom az író, és biztos, hogy többet megérték majd a műveiből is. Naplói különösen érdekelnek. Köszönhetem ezt a filmnek és Bács Ferencnek.

Tasnádi Katalin

Pitti Katalin volt a klub vendége

Már-már úgy tűnik, hagyomány az ESE Pitti Katalin Idősek Nappali Klubjában, hogy novemberben, Katalin-nap táján megörvendeztet bennünket énekével Pitti Katalin operaénekesnő. Így történt ez most is.

A délutáni koncertet hosszas előkészítés, egyeztetés előzte meg. Katalin rengeteg felkérést kap, zsúfolt programjai között nehezen talált péceli látogatására alkalmas időpontot. További nehézséget jelentett, hogy ennek az időpontnak Sándor Szabolcs karnagy úr számára is megfelelőnek kellett lennie. Hisz Katalin hangja sokkalta szebb zongora kísérettel.

Sok-sok izgalom után megszületett a mindenki számára megfelelő időpont. A klubban a tagok lelkes örömmel fogadták a hírt: november 23-án 13 órakor vendégünk lesz Pitti Katalin és Sándor Szabolcs. Ez gyorsan eljutott az ESE valamennyi intézményébe,

még Isaszegre, az Alemany Erzsébet Segítő Házba is. Bár ekkor még több mint két hétet kellett várni a nagy eseményre, ám a készülődés izgalma már érezhető volt.

Várakozással, tervezgetéssel, érdeklődéssel, kíváncsiságban teltek a napok. Mit fog énekelni Katalin? Vajon elfogadja, ha készítettünk neki egy kis ajándékot? Feldíszítjuk a klubot? A zongoránkat ki fogja felhangolni?

Aztán gyorsan elérkezett a várvavárt nap. Pitti Katalin és Sándor Szabolcs megérkeztek egy órával a műsor kezdete előtt. Az üdvözlések után gyorsan indult a beszélgetés, hisz barátok közt ez mindig így van. A találkozás öröme, az egymás iránt érzett szeretet kíváncsivá teszi a vendéglátókat. Aztán persze csak

Szabolcsot tudtuk faggatni, mert Katalin a másik szobában skálázott, beénekelte. Közben a szépen feldíszített klubban gyülekeztek a vendégek. Érkeztek a klubtagok, a péceli és az isaszegi otthonainkból az idősek, az Alemany Ház lakóthónából és napközijéből a fiatalok, meg persze a munkatársak is.

Már csak a helyi busz érkezését kellett megvárni, aztán kezdődött a műsor. Hoppá! Még egy pillanat! Hisz a fogyatékos gyerekek vonata még nem érkezett meg. Néhány perc múlva láttuk, megjöttek ők is. A Csipet Csapat Zenekar tagjai is jöttek, azonban most nem hozták a zeneszerszámokat, hisz nem zenélni, zenét hallgatni jöttek. No, végre kezdődhet a műsor!

Némethy Mária, az ESE elnöke köszöntötte a művészeket, majd Parajdi Olga bemutatta a őket. Ugyan már valamennyien jól ismerjük mindkettőjüket, hisz sokadszorra adtak nekünk muzsikájukkal kellemes perceket.

Pitti Katalin először elmondta, hogy Kodály-dalokat fogunk hallani, mivel idén ünnepeljük a zeneszerző, népzenekutató és zenepedagógus születésének 125., halálának 40. évfordulóját. Katalin érdekes gondolatokat idézett Kodály életéből, írásaiból. Felhívta a közönség figyelmét a muzsika, az éneklés fontosságára. Említést tett a nagyvilágban elterjedt és ma is követett Kodály módszerről, és kiemelte a népzene ismeretének hasznosságát.

A rövidke bevezető után következtek dalok. Hol szomorú, hol vidám hangulat és Pitti Katalin csodaszép hangja betöltötte a klubhelyiséget. Együtt szárnyalt a mi lelkünk is, amikor Őrse dalát hallgattuk a Hári Jánosból, A csitári hegyek alatt jól ismert akkordjait megismertük. Elérzékenyültünk a Szegény vagyok nóta hallatán, és szívesen táncra perdültünk volna Katalinnal, amikor az Én elmentem a vásárba dalt énekelte. Hallhattuk az Ave Mariat is, Kodály fiatal kori művét. A szívből csendülő taps nehezen akart szűnni...

A műsor után Cser László, az ESE tiszteletbeli elnöke kedves köszöntőt mondott az operaénekesnőnek Katalin nap alkalmából, Durkó Sándor a Fény-ESE Alapítvány elnöke virágcsokorral köszöntötte a művésznőt. Ajándékot adtak át a rákoscsabai Nyugdíjas Klub tagjai, az isaszegi házunkból érkezett fiatalok is. Sokan egy öleléssel, kedves szavakkal mondták hálát Katikánknak. Nagy örömmel fogadták a művészek a VÉDESE Kht. műhelyében készült állatpárnákat és a szőnyeget, a Labanczné Dénesi Márta által készített virágkompozíciót, és a kedves, meghatódott szavakat.

A szép koncert utáni beszélgetés még emelkedettebb hangulattal zajlott. Ígéretet kaptunk a művészektől, hogy ott lesznek az ESE karácsonyi ünnepségén is. Valamennyien nagyon várjuk a találkozást.

Apróné Orosz Margit

Kodály Zoltán

(Kecskemét, 1882. december 16. – Budapest, 1967. március 6.)

Kodály Zoltán, a magyar zeneszerzés, népzene-kutatás, zene-pedagógia és művelődés történetének kiemelkedő jelentőségű alakja. Galántai gyermekkorát és nagyszombati érseki főgimnázium-ban töltött diákéveit követően 1900 szeptemberében érkezett Budapestre, hogy párhuzamosan végezze egyetemi tanulmányait a Pázmány Péter Tudományegyetem magyar-német szakos hallgatójaként, az Eötvös Kollégiumban, valamint Hans Koessler zeneakadémiai zeneszerzés-osztályában. Széles irodalmi, művészettörténeti, nyelvészeti, történettudományi látókörét az Eötvös Kollégiumban szerezte meg. A konzervatív szellemiségű Zeneakadémián Johannes Brahms hatása alá került.

Zeneszerzői képességei már ekkor is látványosan megmutatkoztak, önálló hangú, érett kompozícióval mégis meglehetősen későn lépett nyilvánosság elé (Nyári este, 1906). Kereső alkata irányította a korszak egyik leglazasabban kutatott tudományos témája, a népdal – szöveg és dallam – vizsgálata felé: a magyar népdal strófaszerkezetéről szóló bölcsészdoktori disszertációját (1906) saját első gyűjtőútja készítette elő (1905). Későbbi felesége, Gruber Emma szalonjában éppen e munkája révén kötött életre szóló barátságot Bartók Bélával. Közös tevékenységük első gyümölcseként 1906-ban húsz népdalt adtak közre zongorakísérettel (Magyar népdalok).

Kodály alkotói gondolkodására a magyar parasztnépzéhez hasonló, meghatározó hatást gyakorolt Claude Debussy zenéjével való megismerkedése berlini és párizsi tanulmányútján (1906-07). Ez segítette ahhoz, hogy a harmóniahasználat terén megújítsa zenei nyelvét. Ugyanakkor Ady Endre kortársaként, híveként és verseinek kongeniális megzenésítőjeként – műveivel és közéleti szereplőként egyaránt – a modern Magyarország megteremtésében is aktív szerepet kívánt vállalni.

Tanulmányútjáról hazatérve a Zeneakadémia zeneelmélet- és zeneszerzés-tanára lett. 1913-ban Bartókkal együtt benyújtották a Kisfaludy Társasághoz Az új egyetemes népdalgyűjtemény tervezetét, amelyben új elvek alapján kívánták létrehozni a magyar népzene összkiadását. A kiadványsorozat publikálása A Magyar Népzene Tára címen az ötvenes évekig váratott magára. A tízes-húszas évekre – elsősorban az 1916-17-ben folytatott, ám teljes egészében csak nemrégiben kiadott Nagyszalontai gyűjtés tapasztalatainak birtokában – Kodály kidolgozta a gyűjtés módszertanának és a felhalmozott anyag rendszerezésének szempontjait. Alapvetően történeti aspektusból vizsgálta a népzénet, vagyis a gyűjtött anyagban történeti stílusokat különített el egymástól: elméletének első nagy összefoglalását 1937-ben A magyar népzene című monográfiájában jelentette meg.

1918-ban Kodály a Dohnányi Ernő irányította Zeneművészeti Főiskola igazgatója lett, posztját a Tanácsköztársaság alatt is megtartotta, ezért a forradalom bukását követően fegyel-

mi eljárás alá vonták. Ekkor szerzett traumatikus tapasztalatai alapvetően más irányba mozdították el pályáját. Zeneszerzői gondolkodásában – a Psalmus hungaricus rendkívüli sikerű bemutatóját követően (1923) – konzervatív fordulat állt be: alkotói érdeklődése előterébe egyfelől a nagyobb előadói apparátust igénylő alkotások (Galántai és Marosszéki táncok, Budavári Te Deum, Székely fonó, Hány János, Concerto, Páva-variációk), másfelől a népzenei szövegeket, illetve klasszikus magyar költők verseit feldolgozó gyermek- és nőikarok, vegyeskarok kerültek.

Kodály művei népzenei alapokra építve, a nemzet történelmének fordulópontjait felidézve klasszikus zenei formákban nyilvánulnak meg. Gyermekkarai (köztük a Túrót eszik a cigány, a Gergelyjárás, a Lengyel László), valamint nagyformátumú vegyeskarai (Öregek, Jézus és a kufárok, Akik mindig elkésnek, Norvég leányok) korábban ismeretlen színnel gazdagították a magyar és európai zenekultúrát. A harmincas évektől keletkező Kodály-művek másik meghatározó vonása egy új nemzeti önkép kialakításának állandóan érvényesülő igénye – erre utal többek között a régi magyar költészetből táplálkozó szövegválasztás is (A magyarokhoz, Fölszállott a páva, Szép könyörgés, Rabházának fia, Isten csodája). E modern nemzettudatot hirdető kompozícióival Kodály – az irodalmi népiek mozgalmához hasonlóan – a konzervatív-nacionalista politikai hatalom ellenzékeként lépett fel.

E nemzeti fordulattal párhuzamosan Kodály figyelme a zene-pedagógia, a nemzetnevelés és ennek részeként a kórusmozgalom és a zeneoktatás megújítása felé fordult. Kodály-módszer néven világhírűvé lett zenepedagógiai koncepciója mindmáig az életmű legnagyobb hatású elemének bizonyul, s használja Kodály nagyszámú, pedagógiai célból 1937 és 1966 között írt kompozícióját (többek között: Bicinia hungarica, 15, 22, 33, 44, 55, 66, 77 kétszólamú énekgyakorlat). E pedagógiai program kibontakozásában meghatározó szerepet játszott, hogy a zeneélet számos vezető pozícióját betöltő Kodály terve támogatásra lelt a kommunista hatalom részéről. A zeneszerző és a politika viszonyát a II. világháború után sajátos kettősség jellemezte: népzenei és zenepedagógia céljai megvalósítása érdekében Kodály – akire „a nemzet nagy tanára” szerepét osztották – kihasználta kivételesen magas státuszát, ugyanakkor 2. világháborús ellenzéki pozíciója is megmaradt, amennyiben nem tagadta meg humanista-katolikus meggyőződését, s anyagilag is támogatta a hatalom kitaszítottjait. Kései művei (Zrínyi szózata, Szimfónia, Laudes organi) a harmincas években kialakult esztétikai ideáljait követik, hagyománytisztelőről, s a magyar zenei dikció immáron teljes kibontásáról tesznek tanúbizonyságot. Zeneszerzői stílusa, különösképpen ez a jellegzetes hanglejtés az ötvenes évek végéig magyar komponisták több generációja számára is modellként szolgált. Társadalmi elfogadottsága és pozíciói révén Kodály Zoltán a 20. század eleji magyar modernizáció talán legnagyobb hatású képviselőjévé vált az 1945 utáni Magyarországon.

Dalos Anna írása a www.kodaly125.hu honlapról

Gondoskodás időseinkről

az Alemány Erzsébet Segítő Ház Rehabilitációs és Ápoló Otthonában

Az ESE Alemány Erzsébet Segítő Ház Rehabilitációs és Ápoló Otthona 2004 óta áll a teljes ellátást igénylő idős emberek és mozgásszervi rehabilitációra szorulóknak szolgálatában. Jelenleg 43 személyről gondoskodunk, akik közül tizenhatan rehabilitációs ellátásban is részesülnek. A 2, 3 és 4 ágyas szobáinkat igyekezünk úgy kialakítani és berendezni, hogy lakóink minél otthonosabban érezhessék itt magukat. Az otthonos légkör megteremtését segíti, hogy bármilyen személyes holmi behozható a kispárnától egészen a saját televízióig vagy számítógépig. Természetesen az otthon melege nem pótolható, de mindent megteszünk annak érdekében, hogy lakóink jól érezzék magukat nálunk, és igényeik szerinti ellátásban, gondoskodásban részesüljenek.

Intézményünk napi 24 órás nővéri felügyeletet biztosít a számukra. Szakképzett gondozóink készséggel állnak rendelkezésükre, legyen szó akár fizikai segítségről, akár lelki támogatásról. Foglalkoztató nővéreink gondoskodnak róla, hogy mindig jó legyen a hangulat. Számos alkalmi és rendszeres programot is szerveznek, hogy lakóink soha ne unatkozhassanak. A szalvétahajtogatástól kezdve a közös tévénézésen és zenehallgatáson keresztül különböző „házon kívüli” programokon vehetnek részt, érdeklődésüktől és egészségi állapotuktól függően. Az elmúlt hónapok különösen gazdagok voltak programokban. Kirándultunk a fővárosi állatkertben, táncoltunk a szüreti bálon, halászlét főztünk a péceli horgásztavaknál. A Pitti Katalin Klub meghívásának köszönhetően részt vehettünk Pitti Katalin művész nő felejthetetlen koncertjén. Külön büszkék vagyunk rá, hogy az ESE hagyományos főzőversenyén szeptemberben a karottás-gombás nyúlragunkkal első helyezést értünk el.

Lakóink teljes ellátásához hozzátartoznak a rendszeres orvosi vizitek is. Háziorvosunk hetente látogat el hozzánk. Kéthetente jön pszichiáter, havonta belgyógyász, neurológus, reumatológus és bőrgyógyász szakorvos. Természetesen ezeken kívül biztosított egyéb szakrendelések igénybe vétele is. Időseink jó fizikai állapotának megőrzéséről, fejlesztéséről gondoskodnak gyógytornászaink, gyógymasszőreink, akik hétfőtől péntekig rendelkezésükre állnak igény és orvosi előírás szerint. Különböző fizioterápiás kezelések, mint hydroterápia, pakolások szintén elérhetők külön térítési díj fizetése nélkül.

A családi környezetből való kiszakadás, az új helyzethez, emberekhez való alkalmazkodás nem mindig zökkenőmentesen történik. A kezdeti nehézségek legyőzésében lakóink segítségére vannak pszichológusaink és egyéb mentálhigiénés szakem-

bereink, akik természetesen folyamatosan figyelemmel követik állapotukat, és bármikor segítséget nyújtanak. Lehetőség van valósággyakorlásra is, a helyi plébános hetente látogat el hozzánk.

Szépülni vágyó lakóink rendkívül kedvező díjakkal vehetik igénybe saját fodrászatunk szolgáltatásait. Ruháik rendben tartásáról saját mosodánk és varrodánk gondoskodik. Konyhánk

napi ötszöri étkezéssel járul hozzá lakóink jó fizikai erőnlétéhez és elégedettségéhez. Mindig változatos, tápláló étrendet biztosítanak számunkra, az egyéni igényeket lehetőség szerint figyelembe véve. Az orvosi előírás szerinti diétás étrendet is biztosítani tudjuk.

Gondozottjainknak a család melegét sem kell nélkülözniük, hiszen a családtagok, rokonok, barátok bármikor meglátogathatják őket, és akár hosszabb időre haza is vihetik őket. Különösen fontosnak érezzük ezt ilyenkor, karácsony táján.

Filozófiánkhoz híven mi is igyekszünk a szeretet légkörét biztosítani számunkra, valljuk, hogy „a szeretet soha el nem fogy, és általa mindenki gazdagodik.”

Az érdeklődőknek szívesen nyújtunk további felvilágosítást intézményünkéről akár személyes találkozás keretében (Isaszeg, Nap u. 2/b), akár telefonon (06-28/582-425, vagy 06-28/582-426). Egyesületünk honlapján is (www.egymast-segito.hu) talál információkat, fotókat.

V. Orosz Adrienn intézményvezető

Állaspályázat

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) szakképzett munkatársat keres isaszegi rehabilitációs és ápoló otthonába.

A munkakör betöltésének feltételei:

- általános ápoló vagy szociális gondozó és ápoló végzettség,
- szociális intézményi vagy kórházi szakmai tapasztalat,
- részletes szakmai önéletrajz.

Fizetés: a közalkalmazotti besorolás alapján

Az állás betölthető: 2008. január 1-jétől

Az intézménnyel kapcsolatos *bővebb információ* található a www.egymast-segito.hu honlapon, a munkakörrel kapcsolatos további tájékoztatás Tóth Tamásné Marikától kérhető (tel.: 28/454-076 vagy 28/454-077). Az otthont megtekinteni egyeztetés után (Isaszeg, Nap u. 2/b.) lehet munkaidőben.

Dózsa Művelődési Ház

Budapest XVII., Pesti út 113.
Telefon: 06-1/256-4626, fax: 06-1/256-7403
E-mail: dozsamh@enternet.hu
Internet: www.dozsamuvvelodesihaz.hu

December 27. csütörtök 19 óra

Johann Strauss: A denevér – nagyoperett 3 felvonásban (két részben) a Magyar Állami Operaház szólistáinak előadásában. Az előadás egy átmulatott éjszaka pezsgőbe áztatott története. Kellőképpen frivol, szórakozásra és szórakoztatásra vágyó emberek találkozója. Felajzott hölgyek és urak izgatott, vidám, olykor keserű kalandja. Micsoda örült éjszakának lehetünk a szemtanúi! Eisenstein úrnak, a köztisztelőben álló bécsi polgárnak 8 napra börtönbe kellene vonulnia, miután felpofozott egy adóellenőrt. Csakhogy barátja, Falke közjegyző rábeszéli, hogy menjen el vele mulatni egy orosz herceghez, ráér másnap reggel elfoglalni a celláját. És mindez még csak a kezdet! A történet az orosz herceg estélyén bonyolódik tovább, ahol mindenki álnéven jelenik meg. Aztán még kiderül az is, hogy az orosz herceg csillagkeresztes nénékéje nem is annyira nénike, hogy az egész örületet a "Dr. Bőregérnek" csúfolt Falke közjegyző találta ki...

Szereplők:

Dr. Falke, az ügyvéd – Busa Tamás (Vaszy-díjas)
Rosalinda, a feleség – Kukely Júlia (Liszt-díjas)
Alfréd, az énekes – Berkes János (Érdemes művész)
Adél, a szobalány – Csonka Zsuzsanna
Eisenstein, a férj – Urbán Nagy Róbert
Ida, a balerina – Tallós Andrea
Orlovsky, orosz herceg – Csere László (Jászai-díjas)
Frosch, börtönőr – Kokas László
Blind, ügyvéd – Kokas László
Frank, börtönigazgató – Szüle Tamás
Rendező: Csere László, **Koreográfia:** Lócsei Jenő, **Zenei munkatárs:** Mátra Gusztáv, **Színpadkép:** Keszi József
Belépő: 3000 Ft

Gödöllői Királyi Kastély Barokk Színháza

2100 Gödöllő, Grassalkovich Kastély
Jegypénztár telefon: (28)410-124
honlap: www.kiralyikastely.hu
program@kiralyikastely.hu, informacio@kiralyikastely.hu

December 29-én és 30-án 19 órakor

W. A. Mozart: Don Giovanni operaelőadás

Szereposztás:

Don Giovanni – Gaál Csaba
Donna Anna – Kovács Ágnes
Donna Elvira – Heiter Melinda
Don Ottavio – Honinger László
Leporello – Hercz Péter
Masetto – Matis Kelemen
Zerlina – Szmirmov Krisztina
Kormányzó – Matis Kelemen

Közreműködik:

Opera Viva Kamarakórus és Opera Viva Kamarazenekar
Vezényel: Sándor Szabolcs, **Rendezte:** Kürthy András
Jegyár: 3.500-5.000 Ft

Dózsa György Művelődési Otthon

2117 Isaszeg, Dózsa György. u. 2.
tel.: 28/582-055, fax: 28/582-056
isaszegmuvotthon@citromail.hu
web: www.dozsamuvotthon.atw.hu

Tervezett programkínálat:

December 17-20. „Játékos tudomány, elmés játékok”
– interaktív kiállítás.

Rendezvények, melyeknek helyet adunk:

December 19. 17.30 **FO-RO-TA Klub**

A fogyatékkal élők, rokkantak és a tartós betegek, valamint hozzátartozóik életét segíteni szándékozó klub.

Januári előzetes:

Január 12. **Keresztút Oratórium**

A Don-Kanyarban elesett hősökre emlékezünk.

Új tanfolyamok melyekre szeretettel várjuk az érdeklődőket!

Társastánc tanfolyam standard és latin amerikai táncok tanítása felnőtteknek csütörtökönként 19.30-21.00-ig.

Oktató: Vojt Zsanett

Gyöngyfűzés

Zene-bölcsi (6 hónapostól 3 éves korig)

Orosz Csaba zenetanárral, keddenként 10 órától

A Dózsa György Művelődési Otthon december 24-től január 3-ig zárva tart.

ESE Pitti Katalin Idősek Klubja

2119 Pécel, Pihenő u. 2. Tel.: 06-28/454-076

Január 8. (kedd): **Karácsonyfabontás**

Január 10. (csütörtök): **Barabás Kata és Csaba útifilmje**

Január 15. (kedd): **Pótszilveszter**

Január 17. (csütörtök): **Maczkó Mária népdalénekesssel** a magyar kultúra napjára emlékezünk

Január 22. (kedd): **Váljék egészségünkre** – torna

Január 24. (csütörtök): **Mosolyogni tessék!** – Papp Ignácné Marikával

Január 29. (kedd): **Farsang a zenében**, vendégünk Bálint József zenetanár

Január 31. (csütörtök): **Zenés délelőtt Árvay Marikával**

Február 5. (kedd): **Beszélgetés a bójtról** Orosz Ferenc református lelkésszel és Babi néniel

Február 7. (csütörtök): **Barabás Kata és Csaba útifilmje**

Február 12. (kedd): **Farsangi vigalom**

Klubunk munkanapokon 7.30-tól 16 óráig tart nyitva. A fenti programok 10.30-kor kezdődnek, melyekre mindenkit szeretettel várunk. Előzetes egyeztetés alapján fodrász, kozmetikus, pedikűrös szolgáltatás igényelhető kedvezményes térítési díj ellenében. Lehetőség van ingyenes vérnyomás- és vércukorszintmérésre.

Erzsébet királyné hasonmásverseny

A Gödöllői Királyi Kastélyban november 16-án megrendezett Erzsébet királyné hasonmásverseny döntőjén kiderült, ki nyerte el a Kastély Királynője címet. A döntőbe került tizenkét hölgynek különböző feladatokban kellett helytállni, mint például: a Szombat esti lázból ismert Dudás Tibor partnereként bécsi keringő táncstudásukat kellett bemutatniuk, valamint a Kossuth-díjas Pécsi Ildikóval (mint Zsófia főhercegnével) megadott témában, egy konfliktushelyzetben kellett kiállniuk igazukért.

Az est fényét Janza Katának az Elisabeth c. musicalből előadott részletei emelték.

A feladatok elvégzése után a zsűri visszavonult, és megszületett az eredmény, mely a következő:

Gödöllő Város különdíját nyerte: Szabó Dóra

A Nők Lapja különdíjasa: Pollák Dalma

Szabó Dóra

A Mix Magazin különdíjasa: Gyüker Adrienn

A Duna TV különdíját nyerte: László Petra

A Petőfi Sándor Művelődési Központ különdíjasa: Sebestyén Viktória

Az internetes szavazás különdíját nyerte: Zsámpár Rózsa

A Kastély Hercegnője címet nyerték el: Dalos Anikó és Detre-Simovits Mónika

A Kastély Királynője címet nyerte: Szabó Dóra

Szabó Dóra

Életkor: 23, Lakhely: Dunaújváros

Foglalkozás: énekes-táncos színész

Magasság: 175 cm

Hobbi: olvasás, éneklés, utazás, közös programok a családdal, Sisihez kapcsolódó tárgyak gyűjtése

A fotót a kastély grafikusja, Tóth László készítette.

Erzsébet királyné

(München, 1837. december 24. – Genf, 1898. szeptember 10.)

A XIX. század 50-es 60-as éveiben két császárnét, a francia Eugéniát és az osztrák Erzsébetet tartották a világ legszebb asszonyainak. Eugénia nem volt szép, de nagyon izgalmas asszony volt, s élvezte, hogy ráfigyelnek, őt utánozzák.

Erzsébet sem volt közömbös a szépség iránt. Éppen ellenkezőleg, mindent megtett annak érdekében, hogy szépségét minél jobban kiemelje, és minél tovább megőrizhesse, de őt zavarták a rajongók.

Szép volt-e valójában? A fiatal Sisit nem találták különösen szépnek, az ábrázolásokon is inkább bájos, mint szép. Anyja gondban is volt miatta, vajon férjhez tudják-e adni? Már 1853 tavaszán kezdett vőlegényt keresni neki Szászországban, de nem volt bizakodó „Sisi csinos, mert nagyon fiatal, máskülönben azonban nincs egyetlen igazán szép vonása sem”.

Mégis, mindenkit meglepett Ferenc József választása, a legjobban magát a kiválasztottat: „De hogyan gondolhatott rám egyáltalán a császár? Hiszen én olyan jelentéktelen vagyok!” – mondta állítólag. Ferenc Józsefnek viszont ellenkező volt a véleménye: „Ó, milyen édes ez a Sisi, olyan hamvas, mint a nyíló mandulavirág. És milyen szép, bársonyosan meleg szeme van, és az ajka olyan, mint az eper!”

Valószínűleg az történt, ami sok más szép nővel, később ért, és hirtelen virág-

zott ki. Mert Ferenc Józsefnek igaza volt. Erzsébetnek minden adottsága megvolt ahhoz, hogy csodálják szépségét. Arcvonásai nemesek, haja csodálatosan dús és hosszú, szemei kifejezőek, az alakja, tökéletes: magassága 172 cm,

derékbőssége 50-55 cm, mellbőssége 80-90 cm között volt egész élete folyamán.

Születésétől kezdve alkatilag nagyon karcsú volt (ezt bizonyítja az is, hogy kelengyéjében összesen 4 fűző volt, abból is 3 lovaglászhoz való!), később pedig diétákkal, mozgással és erős fűzéssel érte el lánykori karcsúságát. Ám a legkülönlegesebb nem is a két kézzel átfogható derék, hanem a hozzá párosuló hosszú hát és a harminc-negyven cm-rel bővebb, telt mell keveréke volt. 172 cm-es magasságával, hosszú lábával, keskeny csípőjével, karcsú, egyenes derekával feltűnő, igazi királynői megjelenése volt, ma manöken alkatnak mondanánk. Ha még hozzátesszük, hogy az átlagmagasság a XIX. században kisebb volt, biztosak lehetünk abban, hogy sudár természetével egyértelműen kimagaslott a többiek közül.

Mindehhez járult egy belső sugárzás, karizma, amivel szinte minden hozzá közelebb kerülő férfit és nőt el tudott bűvölni. „Hogy milyen volt a valóságban, hogy mi volt rajta olyan vonzó és elbűvölő, ezt se véső, sem ecset nem képes vissza-idézni” – írta róla Fürstenberg grófné, Erzsébet egyik udvarhölgye. Ugyanúgy elragadtatva számolt be szépségéről 1864-ben Drezdában öccse, Károly Tivadar: „Sisi olyan sugárzóan szép volt, hogy itt is mindenkit megörjített. Soha életemben nem láttam, hogy valaki ilyen hatással

legyen másokra.” De jónéhány hasonló dicséretet lehetne idézni. Hozzá kell tennünk, hogy ebben a korszakban nagyon kevés kozmetikai segédeszközt illet alkalmazni. Az 1860-as években még a púder használatát is elítélték. Így hát feltételezhetően nem smink segítségével szépült meg, éppen ellenkezőleg, ez a karizma volt az, ami különleges vonzerejét biztosította: „Nem túloz a szóbeszéd, a császárné valóban elragadó, nem annyira szép, mint vonzó, különös, szinte leírhatatlan” – írta Moltke gróf, porosz tábornok 1865-ös bécsi látogatása alkalmával.

Ám az, hogy mindig, mindenütt tökéletes ideálként jelenjen meg, még Erzsébet számára is komoly feladatot jelentett, amelyhez sok munkára és még több időre volt szüksége. Annál is inkább, mert mindenütt ádáz szemek lesték, hogy a legkisebb hibát is felfedezzék. Naponta órák hosszat foglalkozott toalettjével, de egy-egy hivatalos nagy ünnepség előtt csak maga az öltöztetés 5-6 óra hosszat tartott, amiből egy órát az 50 cm-es derék fűzésére szántak. Érthető, annak érdekében, hogy időben elkészüljön, már pirkadatkor fel kellett kelnie.

A legtöbb időre és türelemre legendás hajának ápolásához volt szüksége. Ez a bokájáig érő hajzuhutag erős és mégis puha volt, laza természetes hullámmal, amelyből csodálatos frizurákat tudott alkotni fodrásznője, Franziska Angerer, férjezett Feifalik. Havonta egy-két alkalommal egy egész napot e csodálatos haj megmosására szenteltek. Ilyenkor senki nem zavarhatta, természetesen Ferenc József sem. Franziska 30 nyers tojás sárgájából és konyakból készítette a hajápoló sampont, amit Erzsébet szétterített hajára ecsettel vittek fel, majd meleg vízzel kiöblítették, és dióhéjból készült főzettel átmosták.

Azt is tudjuk, hogy krémekkel, különféle receptekkel gondosan ápolta magát, epres, olajos pakolásokat használt, sőt éjszakára nyers marhahúst tett bőrére. Meleg, olajos fürdőt vett, de használt lanolint, mézet, szezámolajat, tejet és rengeteg gyógynövényt. Gyakran tartott gyógykúrákat, ilyenkor naponta háromszor megmasszírozták, és különböző krémekkel kengették, illetve tornázott, gyalogolt, mai szóval fitness-programon vett részt. Óriási volt a mozgásigénye, sportos életet élt. Mindenütt tornaszobákat rendeztetett be, s sokat tornázott, gyűrűhintázott, vívott, úszott, de a legfőképpen lovagolt, majd később gyalogolt. Természetesen a kortársakat elborzasztották ezek a szokások, mivel a sportolás a lovaglás

és vadászat kivételével még egyáltalán nem terjedt el, s a leányok legfeljebb a lánynevelő intézetekben tornáztak egy kicsit. A fürdés és a strandolás kedvelése is újdonság volt, Erzsébet viszont rend-

Gödöllői Királyi Kastély

szeresen fürdött a tengerben is. De ami a legjobban megrémítette környezetét, az az állandó koplalása volt, vagy legalábbis, amit annak tekintettek.

Tény, hogy fiatalasszony kora óta állandóan visszatérő probléma családtagjai és az udvar tagjai számára Sisi koplalása, különleges étrendjei, tej- és gyümölcsnapjai. Van, amikor csak húst eszik, és nagyon kevés kenyert, tésztaféléket, vagy különféle húsból nagyon erős erőlevest főzet magának, és csak azt eszi. Van, hogy hetekig vegetáriánus étrendet tart. Máskor csak halon, tojáson és tejen él.

Erzsébet meg akarta őrizni sokat csodált lánykori karcsúságát, arányait és kecsességét, és valószínűleg kisértő volt. Nem nagyon volt képes végigenni egy húsfogásos udvari ebédet vagy vacsorát. A császár sem volt nagyevő, ő egy-egy fogásból csak keveset vett, és gyorsan evett. Erzsébet időnként tej- és gyümölcsnapokat iktatott étrendjébe, annál is inkább, mert valóban szeretete a tejet és a tejterméket. Saját majorságot rendezett be Schönbrunnban, ahol magyar módon készítette a tejfölt, túrót. Kifejezetten érdekelték a tehének, kecskék, amiket ha módja volt rá, utazásaira is magával vitt, hogy biztosítsa a jó minőségű tejterméket. Több, sebtében írt magyar nyelvű cédula is bizonyítja érdeklődését. „...szükséges vastag, behűtött tejfelt is kell hétfőre a Tiroli (schönbrunni majorság neve) kertből eléggé korán ideküldeni.”. vagy: „Ma este szeretnék megint egy kis üveget a Lippiza tehénből, egyet az Aningerből, déli fejést.”

Utazásain szeretett kisvendéglőkbe betérni és jóízűen falatozni. Kedvence az ibolyafagyalt(?) volt. Utazásain, ha vala-

mi ízlett, a receptet felíratta, különösen a magyar ízlésű ételeket kedvelte. Szakácsnője, Theresia Teufel minden feljegyzett receptet be kellett, hogy mutasson, és csak kalóriaszegény ételeket főzhetett.

Ez abban a korban, amikor egy szakácskönyvben 8-10 tojással, ½ kg vajjal vagy zsírral kezdődtek a receptek, eléggé meglepő volt. 100 évvel később koránt sem találták volna különnek evési szokásait. De még azt sem, hogy gondosan megmérte magát, és szigorúan felügyelt alakjára. Legendás 50 cm-es derekát haláláig sikerült megőriznie, mellbősege a hetvenes években 80 cm, a hatvanas, majd a kilencvenes években 90 cm körüli, ez volt még a leginkább ingadozó mérete. Hozzá kell tenni, dekoltázsa mindig gyönyörű volt, s ruháiban nem volt szükség olyan, akkoriban szokásos trükkökre, pl. belső fodrokra, amik mellét nagyobbították volna. Súlya hozzávetőleg 45-55 kg között ingadozott. Ha úgy találta, hogy hízott, valóban testgyötrő diétákkal próbálta csökkenteni súlyát. Képes volt például vastagon felöltözve hegyet mászni, csakhogy megizzadjon és fogyjon. Különösen utolsó éveiben vált rögeszméjévé a hízás. „Úgy híztam, hogy nincs időm álldogálni és beszélni” – írta Ferenczy Idának Lainzból, azaz a Hermes villából Schönbrunnba 1895 nyarán.

Valószínűleg tényleg hízásra hajlamos volt, különösen ekkor, ötvenes éveiben. Sokáig, negyven évesen is sikerült megőriznie arca szépségét. Harminchét éves volt, amikor leánya, Gizella gyermeket szült, ő lett a legszebb nagymama. Még fia eljegyzésén is őt tartották a legszebbnek. Végül azonban mégiscsak megráncosodott. De különleges alakját, hajlékonyságát, kecsességét legalább nem akarta elveszteni, s mindent megtett, ami módjában állt, annak érdekében, hogy megőrizze.

Egy olyan korban, amikor a szépség korántsem olyan fontos, különösen nem egy erkölcsös, magas rangú és nagyhatalmú asszony számára. Egy olyan korban, amikor hivatalosan a belső szépséget fontosabbnak tartják a külsőnél, és Anglia trónján egy kövér, csúnya öregasszony, Viktória határozza meg az egész korszakot. Természetes, hogy nem értik, furcsállják, idegenkednek ötleteitől. A XX. században hasonló módszerek jönnek divatba, mert éppúgy bálványozzák majd a szépséget és fiatalságot, a karcsúságot és hajlékonyságot, a testi erőnlétet és sportot, mint ő. Ebben is XX. századi volt.

F. Dr. Dózsa Katalin: A világ legszebb asszonya c. írásából

Élelmiszer-higiéniai tanfolyam konyhai dolgozóknak

Oldott légkör, derűs kacagás, jókedvű humorizálás fogadta azt, aki 2007 októberének egyik napfényes délutánján az Alemany Erzsébet Segítő Ház előadó termébe lépett. Ki gondolná, hogy nem egy fáradhatatlan gyermekcsapat, hanem többségében már

Csúcsné Nagy Ibolya

jócskán az életük derekán járó felnőttekről szól a bevezető hangulatjelentés? Egy végigdolgozott nap után, de mégis derűsen gyűltek össze a VÉDESE Kht. isaszegi konyhájának és péceli cukrászüzemének, tálalókonyhájának dolgozói az „Élelmiszer-higiénia alapjai konyhai kisegítők részére” című tanfolyamra.

A szeptembertől indított képzésen – az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány „Integrálás a rehabilitációban” című elnyert pályázata keretén belül – térítésmentesen vehetnek részt a dolgozók.

A szakmai előadásokat megelőzően egy úgynevezett felzárkóztató beszélgetéssel, kommunikációs és személyiségfejlesztő tréninggel indult az oktatás. A munkahelyi és munkaköri elégedettségükről, ötleteikről, javaslataikról és észrevételeikről teszt kitöltésével nyilatkozhattak a dolgozók.

Dr. Mile J. Attila

Majd kezdetét vette a komoly tanulás, a szakmai ismeretek átadása és elsajátítása, amelyet a különböző területen jártasságot szerzett előadók előadásai tettek változatosabbá és élvezetesebbé.

A jó légkörben indult, magas színvonalú oktatást előadások és gyakorlatok sorozata követte. Némethy Mária élelmiszeripari gépészmérnök a VÉDESE Kht. konyháüzemének működését, technológiáját és szolgáltatásait ismertette.

A HACCP alapjait és gyakorlati alkalmazását színes fotók

segítették rögzíteni. Az előadások folyamán szó esett többek között a konyháüzemek és berendezéseik higiénijáról, valamint dokumentációjáról. Mivel a Kht. időskorúakat ellátó szociális intézmények megrendelésére is készít ételeket, ezért a képzés egy fontos részét képezte a táplálkozástanról, az egészséges táplálkozásról, a diétetikáról, a különböző betegségekben szenvedők és különböző életkorúak táplálkozásáról szóló ismeretek. Nem maradt el a készen tartás, adagolás, tálalás és kiszolgálás a közétkeztetésben témakör sem.

A képzés során a résztvevők betekintést nyerhettek továbbá az élelmiszer- és áruismeretbe, az élelmiszerek mikrobiológiai veszélyforrásaiba is. Részletes tájékoztatást kaptak az élelmiszerbiztonság szabályairól, az élelmiszerkönyvről, törvényi előírásokról, közegészségügyi veszélyeztetésről, és az élelmiszergyártás felelősségéről.

A munka- és balesetvédelem illetve elsősegélynyújtás szintén nagy hangsúlyt kapott az oktatás folyamán.

Az előadók átfogó, ugyanakkor a fontos részleteket elemző tanítást adtak mindazokról az ismeretekről, nyilvántartásokról, amelyek nélkülözhetetlenek a konyháüzemben dolgozók napi tevékenysége során. A széles skálát felölelő tematika gazdag ismeretanyaggal gyarapította a hallgatóságot.

Györe György

A régi dolgozók ismeretanyaga felfrissült, kiegészült. Az új dolgozók számára pedig a szükséges elsajátítandó tananyagot jelentette az oktatás.

Az elhangzottak könnyebb elsajátítását segítette, hogy kivetítő vásznon projektor segítségével folyamatosan követhető volt az előadás vázlata, valamint hogy az otthoni tanuláshoz részletes jegyzetet kapott minden hallgató. Az előadások alkalmával lehetőség nyílt kérdéseket is feltenni az oktatókhoz. Némely téma ugyancsak meglepődést váltott ki a hallgatók arcán – pl. az élelmiszerek összetétele és tartalma napjainkban, a félrevezető reklámok, hiedelmek, a veszélyes és egészségkárosító anyagok, adalékok, vagy a vitaminok felszívódása, vagy a felszívódást akadályozó tényezők. De több érdekesség is elhangzott az előadóknak munkájuk során szerzett tapasztalataiból.

Immár jól felkészülten, a konyháüzemi munkához szükséges háttérismeret birtokában még tudatosabban, jó higiénés szemlélettel és gyakorlattal folytatják munkájukat dolgozóink.

Mindennek haszna – reményeink szerint – vendégeink, fogyasztóink egyre nagyobb megelégedésére szolgál majd.

Vajai Rózsa

Méltóságteljes elmúlás

Hospice továbbképzés a Fény-ESE Szociális Központ Alapítvány szervezésében

A Fény-ESE Szociális Központ Alapítvány idén másodszor rendezte meg a „Haldokló betegek testi-lelki ápolása, gondozása szociális intézményben” című négynapos szociális továbbképzését. A tanfolyam célja – a korábbiakhoz hasonlóan – olyan ismeretek átadása volt, melyek felhasználásával a szociális intézményekben dolgozó kollégák mind lelkileg, mind testileg jobban tudják segíteni a haldokló betegeket, támogatást tudjanak nyújtani a gyászoló családnak, és nem utolsósorban jobban karban tudják tartani saját

lelki egészségüket, mely kulcsfontosságú egy ilyen érzelmileg megterhelő hivatás gyakorlása során.

A képzés első napján az emberiség halálhoz való viszonyát tekintettük át mind történeti, mind pedig kulturális szempontok figyelembe vételével. A XXI. század modern társadalmának halálképehez eljutva szembesülnünk kellett azzal az elszomorító ténnyel, hogy a mai ember milyen nagy mértékben számúzi gondolkodásából, rítusaiból a halált, ezzel gyakorlatilag lehetetlenné téve a méltóságteljes meghalást, az egészségesen (és szükség-szerűen) megélt gyászt.

A következő képzési napon a halál, a haldoklás lélektanával

foglalkoztunk, középpontba helyezve a résztvevők saját élményeit, emlékeit, érzéseit. A másik ember félelmeinek megértéséhez és ezáltal a segítséghez elengedhetetlenül szükséges, hogy tisztában legyünk saját halállal kapcsolatos félelmeinkkel, érzéseinkkel. A tananyag megbeszélése mellett önismereti gyakorlatokkal, beszélgetéssel irányítottuk a résztvevők figyelmét saját belső világuk megismerése felé.

Szakmai hitvallásunk szerint a haldoklókkal foglalkozó szakembereknek nemcsak a beteg testi-lelki ápolása, hanem a családtagok lehetőség szerinti támogatása is a feladatai közé tartozik. Így külön előadást és gyakorlatot szántunk a gyász lefolyásának, a gyászoló érzelmi reakcióinak megbeszélésére, hogy a segítők minél jobban megérthessék ezt a lelkileg megterhelő, de elkerülhetetlen és szükséges folyamatot. A gyász folyamatának ismerete különösen fontos ahhoz, hogy a segítő, ápoló szakemberek kellő toleranciával, megértéssel tudjanak fordulni a hozzátartozókhoz, és az esetleges konfliktusokat ne személyiük ellen irányuló támadásként értékeljék, hanem a trauma, a krízishelyzet szülte – gyakran szélsőséges – érzelmi reakcióként.

A pszichológiai felkészültség mellett természetesen elengedhetetlen a tárgyi tudás megszerzése is, így a hallgatók megismerhetik a hospice mozgalom történetét, szervezeti felépítését. Nagy hangsúlyt fektettünk a haldokló betegek testi ápolásáról szóló ismeretanyag átadására, kiemelten kezelve a fájdalomcsillapítás lehetőségeit, módszereit.

Az utolsó napon a vonatkozó jogi ismereteket beszéltük meg – betegjog, személyiségi jogok, végrendelet stb. –, majd délután következett a vizsga, melyet minden hallgató sikeresen teljesített, s tanúsítványt kapott a tanfolyam elvégzéséről.

Bízunk benne – s a tanfolyam résztvevőitől érkező visszajelzések ebben erősítenek meg minket –, hogy a továbbképzésen töltött négy nap, az elhangzott ismeretek, egymással megosztott élmények és érzések erőt, hitet és nem utolsósorban szakudást nyújtottak a résztvevő kollégáknak, melyeket hétköznapi – csodálatra méltó s egyben embert próbáló – munkájuk során ápoltaik érdekében és saját javukat szolgálva tudnak majd hasznosítani.

Kammerer Szilvia

Közérdekű információ, avagy a szénmonoxid a csendes gyilkos

Munkánk során arra törekszünk, hogy kötelező és más szolgáltatásaink a lehető legkevesebbé vegyék igénybe az idejét. Fontosnak tarjuk, hogy munkatársaink érkezéséről időben kiértesítsük, hogy előre és pontosan tudja, mikor kell számítnia ránk.

Szolgáltatóként fontos szempont számunkra, hogy rugalmasan együttműködjünk Önnel, hogy az élet, a tűz- és a vagyonbiztonság érdekében kifejtett tevékenységünk maradéktalan és garantált legyen.

Tevékenységünket eddig is a kölcsönös bizalomra építettük, s a jövőben is azon leszünk, hogy a kéményseprő szerencsét, biztonságot hozzon Önnek.

A kéményseprés gyakoriságát a 27/1996. BM rendelet és helyi rendelet együttesen írja elő. Ezen rendeletek alapján évente egyszer ellenőrizendők és tisztítandók a gáztüzeléshez tartozó kémények, illetve a tartalék kémények. Évente kétszer ellenőrizendők és tisztítandók a vegyes tüzeléshez tartozó kémények (olaj, fa, szén), a vízzáró bélés nélküli gáztüzeléshez tartozó kémények és a gyújtókémények. Az üdülőnek minősülő ingatlanok kéményeit 4 évente kell ellenőrizni és tisztítani. Minden kéményre vonatkozik, hogy 4 évenként ún. műszaki felülvizsgálatot kell végezni. Cégünk

négyévente egyszer kötelezően elvégzi minden egyes, a körzetünkhöz tartozó épület kéményállományának műszaki, építésrendészeti, tűzvédelmi és tömörségi vizsgálatát. Teljes körű felmérésünk nyomán Ön megtudhatja, hogy milyen állapotban vannak házának kéményei, mennyire biztosított a mérgező égéstermékek elvezetése.

Hangsúlyozzuk, hogy a „kéményseprés”, a kémények rendszeres ellenőrzése kötelezően igénybe veendő közszolgáltatás. Aki nem ellenőrizteti kéményeit, illetve nem teszi lehetővé munkatársainknak a kémények vizsgálatát, szabályt sért. Vállalatunk kénytelen jelenteni a tűzvédelmi hatóságnak az ilyen eseteket, mely hatóság végső esetben megszüntetheti az adott ingatlan gázellátását.

De minden szabálynál és szankciónál ijesztőbb, hogy a szénmonoxid csendes gyilkos! Semmilyen jele nincs annak, hogy a kémény már nem vezeti el az égésterméket. Nem fog szagot érezni, nem lesz füst, csak a szomszédok gyanítják, hogy Önnel és családjával valami történhetett. Az esetek többségében ekkor már késő. Kérjük, ne tegye kockára saját és családja életét évi 1440 Ft-ért! Magasan képzett, tapasztalt munkatársaink garanciát jelentenek arra, hogy a tűz biztonságos megleget, s ne veszélyt jelentsen az Ön számára.

Pest Megyei Kéményseprő és Tüzeléstechnikai Kft.

Munkaerő-piaci ismeretek modul a HEFOP képzésben

A projekt az Európai Unió társfinanszírozásával, a Nemzeti Fejlesztési Terv Humánerőforrás-fejlesztési Operatív Programja keretében valósul meg.

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) HEFOP 2.2.1-06/1-2006-08-0044/4.0 azonosító számú Társadalmi befogadás és elfogadás cselekvéses kistérségi modellje című pályázat Munkaerő-piaci ismeretek moduljában szó esik többek között az álláskeresői technikákról, állásinterjúkról, önéletrajzírásról is.

Ebben a modulban a kiadott anyagok mellett jelentős szerepet kapnak a tréning jellegű feladatok, hiszen vannak helyzetek, amelyeket meg kell élni, nem elég csak olvasni róluk.

Mindannyian álmodoztunk már az ideális munkahelyről... talán nincs is ilyen, vagy csak keveseknek adatik meg. Még inkább elmondható mindez az ideális főnökről... Nem beszélve az ideális alkalmazottról...

A csoport tagjaival beszélgetünk mindezekről, és összevetjük jelen helyzetünket az elképzeléssel, vajon tudunk-e lépéseket tenni a „jobb”-nak hitt felé, amennyiben elégedetlenek vagyunk, vagy csak a körülmények kiszolgáltatottjainak tartjuk magunkat? De mi van a bennünk rejlő lehetőségekkel, tudunk-e élni velük? Képzelnék el, hogy egy szervezet vezetője keresi a számára megfelelő jelöltet az adott pozícióra, akkor általában milyen elvárásokat fogalmaz meg vele szemben? Milyen képességekkel, tulajdonságokkal kell rendelkeznie az „ideális” alkalmazottnak? Ugyan ezt a munka jellege is nagymértékben befolyásolja, de mindannyiunknak jutnak eszébe gondolatok, jellemzők. De eszünkbe jut-e megvizsgálni önmagunkat, hogy mi ezek közül mely tulajdonságokkal rendelkezünk, mennyire felelünk meg az elvárásoknak adott esetben, amit a másik oldal szemszögéből nézve támasztottunk – akár önmagunk felé.

Amikor önéletrajzunkat és motivációs levelünket „domborítjuk”, győződjünk meg róla, hogy kellően hangsúlyoztuk-e azokat a készségeinket és képességeinket, amelyeket az álláshirdetésben az „elvárások” címszó alatt olvastunk. A csoportbeszélgetésen kitérünk erre a pontra is.

A képzésen az esetmegbeszélések lehetőséget biztosítanak a csoporttagoknak személyes tapasztalataik vagy ismerős esetek bemutatására, hogy mindezeket megoszthassák egymással. Így történik ez most is, ezúttal állásváltoztatás, álláskereső és felvételi interjú témakörökben. Itt néhány kényes kérdés is előkerülhet, pl. milyen nehézségekkel kellett szembenézni az álláskereső során, mi hátráltatta a sikeres felvételt, mi miatt fordulhatott elő, hogy valaki negatív megítélés alá esett, és nem ő lett a befutó. Beszélünk arról, hogy milyen a kudarctűrésünk, és hogy tudjuk kezelni az effajta kudarccokat, hiszen a sikertelenség egy állásinterjú során napjainkban erősen benne van a pakliban.

Sokszor már maguk az álláshirdetések is beszélnek, sugallnak. Sejtteni lehet, hogy egy-egy hirdetés mögött milyen cég, milyen munka rejlik – milyen feltételekkel. A képzésen szemügyre vesszünk néhány konkrét álláshirdetést, megnézzük, mit sejtetnek, miről árulkodnak, illetve milyen információkra van alapvetően szükségünk ahhoz, hogy egyáltalán képet alkothassunk a hirdetett állásról, munkafeltételekről. Ugyanis könnyen

előfordulhat, hogy ugyan kecsegtető szavakkal hívogatnak, viszont kevés információt tartalmaznak (olykor szándékosan is, nemcsak a hirdetés szavankénti díja miatt), miután pedig telefonon érdeklődünk, vagy időpontot egyeztetünk, csak utána derül ki, hogy egyáltalán nem ilyenre gondoltunk, és ha tudtuk volna, nem is vesztegettünk volna rá sem pénzt, sem időt.

Sokan annak tulajdonítják sikertelen álláskereső próbálkozásait, hogy a legtöbb meghirdetett állást már előre levajzatták, elnyerésükre egy kapcsolatokkal nem rendelkező külső jelentkezőnek eleve esélye sincs, a hirdetést pedig csak formáságból teszik közzé. Eközben talán észre sem vesszük, hogy azért akadnak fenn már az első rostán, mert önéletrajzukban (CV) végzetes hibákat követtek el. A képzésen feltétlenül beszélünk az önéletrajzírás általános szabályairól, az önéletrajz alkotóelemeiről, az önéletrajz különböző típusairól, a kísérőlevélről, a megírásukkor előforduló gyakoribb hibákról, vagy hogy hogyan rejthetünk el egyes hátrányos életrajzi elemeket.

Házi feladatképpen egy motivációs levéllel ellátott önéletrajzot kell beadni egy szabadon kiválasztott álláshirdetésre. Ez már csak azért is hasznos lehet, hogy aktualizáljuk önéletrajzunkat,

illetve megnézzük, mennyiben sikerült hasznosítani a képzésen elhangzottakat.

Nem hagyhatjuk ki magát a felvételi beszélgetést sem! Szót ejtünk arról, hogy milyen fontos a megjelenés, a helyes öltözködés, milyen kellékeket vigyünk magunkkal az interjúra (toll, jegyzetfüzet, mobiltelefon stb.), miről árulkodik testbeszédünk (kézfogás, járás, arckifejezés, gesztusok), hogyan viselkedjünk és kommunikáljunk a felvételi beszélgetésen, milyen típusú kérdésekre számíthatunk, illetve a jelöltnek milyen kérdéseket célszerű feltennie. Mindezeket szituációs játékokkal is gyakoroltatjuk, továbbá a fenti ismeretek elsajátítását a képzésen kiadott segédanyagok is segítik.

Szerintem, a képzési modul egy nagyon érdekes részéhez érkeztünk, amely a mindennapjainkban is hasznos lehet, hiszen a körülmények ritkán teszik lehetővé, hogy valaki egész életében kizárólag egy munkahelyen dolgozzon, egyesek szerint pedig bizonyos idő eltelte után állást kell váltani.

Reméljük, mindenképpen hasznosítani tudják ezeket az információkat a képzésben résztvevők.

Cserepes Tímea

A munka világa

A négy alkalom során átfogó képet igyekszünk nyújtani hallgatóinknak az ország aktuális foglalkoztatáspolitikai irányelveiről, a kistérség munkaerő-piaci helyzetéről, a hátrányos helyzetű munkavállalók segítésének lehetőségeiről, illetve az egyéni munkakeresés, munkavállalás alapkérdéseiről.

Az első képzési napon, november 15-én Horváth Terézia, a Közép-magyarországi Regionális Munkaügyi Központ 4. számú Regionális (Gödöllői) Kirendeltségének vezetője volt vendégünk az isaszegi Alemány Erzsébet Segítő Házban. A nap folyamán egyebek mellett szót ejtett a térség foglalkoztatási helyzetéről, a regisztrált munkanélküliek arányáról, a munkaerő-piaci képzésen részt vevők számáról. Bemutatta a munkaügyi központ által adható egyes támogatási formákat, anyagi juttatásokat, részletesen beszélt a továbbképzési lehetőségekről. Megtudtuk, hogy hivatalosan kétfévente vehet részt valaki a munkaügyi központ által szervezett képzéseken (erre a megkötésre a jelentkezők nagy száma miatt van szükség), valamint a beiskolázott munkanélkülieknek vállalniuk kell, hogy sikeres vizsgát tegyenek, ellenkező esetben vissza kell fizetni a tanfolyam költségét (természetesen indokolt esetben – betegség – ettől eltekintenek).

A hallgatók közül többen említették, hogy ők vagy ismerőseik többször „beleszaladtak” már olyan hirdetésekbe, melyekben valamilyen összeg ellenében ajánlott az adott cég munkalehetőséget (pl. bedolgozói jellegű munkánál). Terézia hangsúlyozta, hogy munkaközvetítés ellenében nem lehet pénzt kérni a munkavállalóktól, így aki ilyen hirdetéssel találkozik, legyen nagyon óvatos, mert könnyen válhat csalók célpontjává, s nemhogy munkát nem kap, de elveszítheti az esetlegesen befizetett pénzét.

Terézia előadása után kitérően válaszolt a hallgatók felmerülő kérdéseire, melyet ezúton is ismételtelen köszönünk neki!

A következő két képzési napon, november 29-én és december 13-án munkavállalói szemszögből járjuk körbe a munkaerő-piaci helyzetet. Gyakorlatias, tréning jellegű formában ismerkedhetnek meg a hallgatók a hatékony álláskereső módszereivel, az önéletrajz különböző típusaival, az állásinterjúra való felkészülés sarokpontjaival. Mivel egy-egy állásra tucatnyi jelentkező is lehet, fontos, hogy az ember mint munkavállaló megtanulja kiemelni saját értékeit, jó benyomást keltsen – divatos szóhasználatul élve: el tudja adni magát. S ezt a segítő foglalkozású szakembereknek természetesen meg is kell tudniuk tanítani ügyfeleiknek, hiszen a hátrányos helyzetű emberek munkaerő-piaci reintegrációjának alapvető feltétele, hogy a munkavállalók tájékozódni tudjanak a munka világában, ismerjék saját erőnyeiket, esetleges hiányosságait, s minél hatékonyabban tudjanak tárgyalni a munkaadói oldallal.

A tréningek során kitérünk még egyebek mellett az együttműködés és a kommunikáció kérdéskörére, melyek nagy jelentőségűek mind a munkakeresés, mind pedig egy munkahely megtartása esetében.

A munkaerő-piaci ismeretek képzési modul zárása a jövő évben, 2008. január 10-én lesz.

Kammerer Szilvia

DEÁKTANYA

2007. december 20.

KIKE karácsony: A találkozás jegyében

Szeretnénk, ha mindenki hozna valami olyan értékes ajándékot mindnyájunknak, amit sehol sem lehet megvenni: egy kedves verset, egy szép dalt, egy szívhez szóló idézetet. Vagy egy tál házi süteményt, egy üveg saját termésű bort vagy egy régi-régi karácsonyi éneket magnószalagon...

2007. december 27.

Batizi Tamás: Mit tegyünk, hogy jól együnk?

Mire érdemes odafigyelni az ételek megválasztása során? Táplálkozási szokásaink terén szemléletváltás szükséges. Egyénre szabott megoldásokat kell keresnünk. Mérgezők bizonyos ételek, vagy csak allergiások vagyunk rájuk? Hogyan lehet kiigazodni a termékcímkék olykor zavaros feliratain?

2008. január 3.

Mermező Géza: BioKronoMetria

Egy új metodika, mely a bioritmus továbbfejlesztett változata. Személyre szabott – az asztrológia és a bioritmus automatikus. Választ ad a XXI. századi problémákra. A napi aktualitást veszi figyelembe.

2008. január 10.

Solymosi Sándor: Kistarcsai küldöttség Torján

A település 700. éves fennállásának ünneplése. Ökumenikus kápolna avatása. A felnőtté vált fiúk és lányok köszöntése. Rekord méretű juhtúrós puliszka. A testvérvárosi szerződés megkötése. Kistarcsa ajándékai.

2008. január 17.

Fellegi Borbála: Családi döntéshozó modell

Hogyan oldjuk meg családi konfliktusainkat külső segítség nélkül? A hosszú távú megoldás lényege. A mediátor szerepe – megfogalmazza a felek ötleteit, ők képviselik magukat. A végső cél egy írásbeli megegyezés.

2008. január 24.

Malatinszky Ákos: Tájgazdálkodás

A hagyományos paraszti gazdálkodás mint a természeti értékek záloga. Miért szükséges az ember a tájban? A rezervátumszerű természetvédelmi kísérletek nem váltak be. Az őseink által termesztett növények védelme.

2008. január 31.

France Mutombo: Afrika feketén fehéren

A 2002 óta működő Afrikáért Alapítvány célja, hogy szemléletformáló előadások és tolerancia program keretében ismertesse meg az embereket a valós afrikai helyzetről, és közvetlen segítséget is nyújtson Kongónak.

A Deáktanya előadásait a Városháza (Szabadság út 48.) földszinti közösségi termében tartjuk.

A klubestek ideje: csütörtökön este 7-10 óráig.

Az előadások csütörtökönként este 7 órakor kezdődnek, időtartamuk kb. 1 óra. A Deáktanya ismeretterjesztő előadásai nyitottak, azokat bárki térítésmentesen látogathatja.

Kistarcsai Kulturális Egyesület

Honlap készül

A projekt az Európai Unió társfinanszírozásával, a Nemzeti Fejlesztési Terv Humánerőforrás-fejlesztési Operatív Programja keretében valósul meg.

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) „A társadalmi elfogadás és befogadás cselekvéses kistérségi modellje” címmel pályázatot nyújtott be a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium Humánerőforrás-fejlesztési Operatív Program Irányító Hatóság (HEFOP) által meghirdetett „A társadalmi befogadás elősegítése a szociális területen dolgozó szakemberek képzésével” című pályázati felhívásra.

A projekt célja a szociális területen dolgozó szakemberek és önkéntesek képzése annak érdekében, hogy a hátrányos helyzetű emberek problémáival kapcsolatos segítői módszereket megismerjék, és ezáltal munkájukat hatékonyabban végezhessék.

Az Egyesület ezt a célt kétféle tevékenységgel kívánja elérni: egyrészt ingyenes képzések szervezésével, másrészt egy olyan honlap létrehozásával, amely a gödöllői kistérség (Csömör, Dány, Gödöllő, Isaszeg, Kerepes, Kistarcsa, Mogyoród, Nagytarcsa, Pécel, Szada, Vácsezentlászló, Valkó, Zsámbok) önkormányzatainak, szociális bizottságainak és intézeteinek, civil szervezeteinek, alapítványainak, valamint humán szolgáltatóinak adatait, tevékenységeit és elérhetőségeit tartalmazza.

A weblap a www.egymast-segito-kisterseg.hu oldalon lesz elérhető, remélhetőleg még az idén működni fog. A készítés során elsődleges szempontunk, hogy az oldal könnyen kezelhető

és átlátható legyen. Ezen cél szem előtt tartásával alakítottuk ki a menürendszert.

A különböző szervezetek több módon lettek csoportosítva: településenként, szolgáltatási területenként (pl.: szociális ellátás, gyermek és ifjúságvédelem, munkaerő-piaci szolgáltatások, iskolarendszeren kívüli felnőttképzés, érdekvédelmi szolgáltatások, egyéb civil szervezetek), és a különböző célcsoportok (pl.: idősek, fogyatékosok, pszichiátriai betegek, hajléktalanok, munkanélküliek) igényei szerint. Az oldalon belüli keresési lehetőség is lesz, itt egy konkrét szóra történő keresés valósul meg.

Ezúton szeretnénk megkérni azon szervezetek és intézmények vezetőit, akik úgy érzik, helyük van a weblapon, hogy az ese@vnet.hu e-mail címre, vagy az Egymást Segítő Egyesület 2119 Pécel Pihenő u. 2. postai címre szíveskedjenek elküldeni pontos elérhetőségüket. Erre a címre küldենék egy adatlapot, melyet kitöltve visszavárunk. Ezen adatok alapján töltjük majd fel az adatbázist.

Reményeink szerint ez a weblap hasznos segítséget fog nyújtani a szociális területen dolgozó szakembereknek, és rajtuk kívül természetesen mindnyájunknak.

Bense Balázs

Egységes Pedagógiai Szakszolgálat

Rendelési idők

ISASZEG

Olenyik Karolina – logopédus

Hétfő 11.50-16.05 Klapka iskola (Tóth Á. út)
Szerda 11.50-16.05 Klapka iskola (Tóth Á. út)
Csütörtök 11.50-16.05 Klapka iskola (Kossuth u.)

Iglódi Márta – logopédus

Hétfő-szerda-péntek 8.00-15.30 Hétszínvirág ovi, Damjanich iskola és Bóbita ovi
Csütörtök 8.00-12.45 Hétszínvirág ovi és Damjanich iskola
Kedd (kivéve hónap első) 8.00-10.00 Damjanich iskola

László Csabáné – gyógypedagógus

Hétfő 8.00-11.40 Damjanich iskola
Kedd 8.00-11.40 Klapka iskola (Tóth Á. út)
Szerda 8.00-10.40 Óvoda (Madách)
Csütörtök 10.00-11.45 Klapka (Tóth Á.)
12.00-16.05 (Kossuth u.)
Péntek 8.00-10.45 Óvoda (Vadász)

Tóth Edit – pszichológus

Szerda 7.30-12.30 Családsegítő

Dr. Makra Judit – gyermekpszichiáter

Januártól: megbeszélés szerint

PÉCEL

Tóth Lénárd Noémi – logopédus

Hétfő-péntek 7.45-11.45 Nyitnikék Óvoda

Romanek Mónika – logopédus

Hétfő 8.00-12.00 Szivárvány Óvoda
Szerda-csütörtök 8.00-11.15 Szivárvány Óvoda
Kedd-péntek 8.00-11.15 Szivárvány Óvoda

Kovácsné Kasza Mária – logopédus

Hétfő 14.00-16.30, kedd 14.00-16.15 Szemere Iskola

Wamser Tímea – logopédus

Csütörtök 11.45-15.30 Petőfi Iskola

Kissné Rédei Mariann – gyógypedagógus

Hétfő-kedd 10.00-16.00 Szemere Iskola
Szerda 11.00-16.00 Szemere Iskola
Csütörtök 10.00-13.00 Szemere Iskola
Péntek 8.00-9.00 Szemere Iskola

Czövek Miklósné – gyógypedagógus

Hétfő, péntek 8.00-12.00; kedd 8.00-11.00 Petőfi Iskola és Nyitnikék Óvoda

Kisberk Melinda - pszichológus

Hétfő 11.00-16.00, kedd 8.30-14.00 Szemere Iskola

Dr. Makra Judit – gyermekpszichiáter

Januártól: megbeszélés szerint

A projekt az Európai Unió társfinanszírozásával, a Nemzeti Fejlesztési Terv Humán erőforrás-fejlesztési Operatív Programja keretében valósul meg.

Projekt száma: HEFOP 2.2.1-06/1-2006-08-0044/4.0

Projekt címe: A társadalmi elfogadás és befogadás cselekvéses kistérségi modellje

Projektgazda: Egymást Segítő Egyesület (www.egymast-segito.hu),
FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány (www.egymast-segito.hu),
Regina Közhasznú Alapítvány (www.reginanet.hu)

Honlapfelelős munkatárs: Bense Balázs (ese@vnet.hu)

Gödöllői kistérségi szociális és foglalkoztatási adatbázis (www.egymast-segito-kisterseg.hu) civil adategyeztető lapja

A szervezet neve:	
A szervezet nevének rövidítése:	
A szervezet székhelye: (Pontos cím)	
Telefonszám(ok):	
Fax szám:	
E-mail cím(ek):	
Honlap címe:	
Közhasznúsági fokozat:	
Kapcsolattartó személy neve és telefonszáma:	

A szervezet alapításának célja:	
---------------------------------	--

A szervezet tevékenységeinek megnevezése: (A félreértések elkerülése végett a tevékenységek pontos megnevezését kérjük! Pl.: hajléktalanok nappali ellátása, rehabilitációs otthon fogyatékosoknak, felnőttképzés stb.)	
–	
–	
–	
–	
–	
–	

A tevékenység helye: (pontos cím)	
--------------------------------------	--

Kitöltés dátuma:	
------------------	--

Kérjük, szíveskedjen kitöltve visszajuttatni az ese@vnet.hu e-mail címre, vagy eljuttatni az Egymást Segítő Egyesület 2119 Pécel Pihenő u. 2. címre. Segítségét köszönjük!

Cigányesség

Közelítés

Nagy tett lenne, ha valaki fel merné vállalni Magyarországon a „legnagyobb társadalmi bomba”, a cigánység helyzetének megoldását – bűnbakkeresés és nyomásgyakorlás nélkül – társadalmi felelősségvállalásból vagy egyszerű jóindulatból, esetleg jobbítási kényszerből. És még nagyobb tett lenne, ha valaki megszervezné társadalmi méretben – helyre és problémára moduláltan – a cselekvéseket.

A magyar társadalomban rendkívül mély gyökerű előítélet van a cigányok iránt. Az előítéletet éppen azok az okokká minősített okozatok táplálják, amelyekről nem feltétlenül a cigánység tehet, hanem.

Az öntörvényű túlélési reflexet és a munkanélküliséget a társadalom minden alrendszere engedte „normává” rendeződni a két évtized alatt a cigányoknál (is). Ezek a jelenségek – közelképben – növelik az előítéletet.

A legnagyobb „felebaráti tettek” a roma szó hivatalos nyelvben történő megjelenését tekinthetjük, bár ezt inkább identitásvesztésnek értékelik a cigányok, és álságos is.

A média – gyakran célt tévesztve – maga is növeli a társadalmi előítéleteket, túlhangsúlyozva a „balhék” egzotikus színeit.

A nyomásgyakorló érdekvédelmi és az úgynevezett „emberjogi” mozgalmak vitathatatlanul fontos tevékenysége a médiában gyakran gellert kap, épp a nyomásgyakorló eszközök miatt. És a településeken, ahol kifejtik a „jogot”, hiteltelenné válnak maguk a jogvédők is a környezetben. Sőt. A jogvédők elmennek, vissza az íróasztalokhoz, a háború ott marad. Ámbár a jogvédők is sokszor egyedül vannak a jobbításban.

Tulajdonképpen a cigány népességnél is ugyanolyan értékátrendeződések mentek végbe, mint a többségi társadalomban. Az eredeti tőkefelhalmozódás sem ment másként a cigány állampolgároknál. A tőkefelhalmozáshoz „szükséges” eszközök sem mások – legfeljebb modulált kultúrával, más hangszerelemben, a lényegét, vagyis a farkastörvényeket nem változtatva sorakoznak.

Az a szörnyű, hogy az iskola nem, de a televízió kiért a nyomortelepekre, és társadalmi normaként közvetíti a „szerezd meg” vágyát. A közösségi kultúra és a családi értékrend veszőben.

A család szerepét és első hierarchiáját átrendezik a családfenntartó csecsemők.

Mára megjelent a másod-, a harmadgene-

rációs munkanélküli státusú állampolgár, aki segélyfüggő családban szocializálódott, és olyan oktatási rendszerben, ahol minden szereplőnek érdeke volt a „kisegítő” minősítés elnyerése és jótékony újraszta.

Gettók alakultak ki településeken, városzteleken. Nyomorok. Bővítetten termelődnek újra.

A gazdasági, politikai alapon történő átrendeződés a cigányságnál sem volt feltétlenül demokratikus vagy valós teljesítményérték alapú. A cigány közösség megosztott. A megosztottság sokszínű, sokérdekű, és szociológiaiilag is árnyalt

Országház

az egyes népcsoportokon belül és kívül. A cigány kisebbségben az emberek közötti gazdasági különbség mérőszáma kétszámjegyű, akárcsak a többségi társadalomban.

Megjelentek a nyomorok vámszedői is. Általában cigány nemzetiségűek ők is. De nem feltétlenül. A szociális jövedelmekre szakosodott uzorások, a szoc-pol építési támogatásra fondorlatozó ügyeskedő teamek is átrendezték a nyomor kilátásainak panorámáját. És nemcsak a cigányoknál.

Beértünk. Történet egy

N.M.-né egy hatgyermekes, írástudatlan, cigány édesanya. Közeledik az ötvenhez. Férje alkalmi munkáinak fizetsége és a négy kiskorú gyermekre kapott családi támogatás mellé szociális járadék is érkezik a családi költségvetésbe. Az elsőszülöttek már nagykorú munkanélküliek. A 20 éve épített kis házat az évek alatt önerőből folyamatosan bővítették, de még most sincs kívülről bevakolva. A faluszéli cigány telepen a vakolatlan ház, nem szúr szemet, legfeljebb az tartja számon az újabb házakat, akinek kíváncsiságát az itt lakó családok szoc-pol történetei kötik le. Ő a Jótevő.

A szoc-pol kedvezményt még nem kapott gyermekek vannak érdeklődése középpontjában. Meg szeretné venni őket.

A vételi ajánlat a gyerekekre egyszerű: csak be kell jelenteni egy általa javasolt, valaki új apát, és az a valaki jogosult lesz – a megfelelő hivatalos iratok beszerzése után – a 2-3-4-5 gyermek kedvezményére. Ha az alku megvan, a Jótevő fizet. N.M.-né nem tudta férjét elárulni. Bosszantó. Talán, ha rákényszerül.

N.M.-né karácsonykor rátukmáltan felvett, ötvenezer forintos kölcsöne januárban kétszázézer lett. Mikor már – a különös kamatpolitika miatt – a milliót is meghaladta, elfogyott a Jótevő türelme, különösen akkor, amikor a gyermek vételi ajánlata ismételtelen visszautasítódott, most már a nagymama emléke miatt.

A megoldás nem maradt el, a visszautasítás ellenére sem, csak hogy a már óriásira duzzadt kölcsön visszafizetésére, a házra felveendő jelzáloghitel volt az egyetlen megoldás. Szerencsére a Jótevő mindent intézett. Jelzáloghitel, nem fizetés, adósság factoring. Ki fog fizetni? Az egy főre jutó huszonötezer forintos szociális jövedelmekből? A gyerek nem eladó, a családi ház akárkinek, akármennyiért: igen.

A cigánység problémájában a közhatalom minden szereplője óvatos, távolságtartóan megengedő.

Ismert az uzorakölcsön hálózat, ismert a zártkörű árverési gyakorlat, a szoc-pol érdekű gyermekvásár is népszerű. „Az egyik meg egymást” vélemény éppoly elterjedt a cigánytelepek zavargásainak „kezelésében”, mint a börtönök vitáinál.

A nyomor a maga törvényeivel átítatja a környezetét is. Demoralizál.

Kifelé a semmibe. Hol van egy önkormányzat vége?

Magyarország önkormányzatok összességéből áll. Az önkormányzatok összeérnek a térképen. Tulajdonban, kezelésben van minden terület, és az azon bejelentett lakosság rendben megszámozott. Önkormányzati jog és kötelesség teríti be az egész országot. Jog. Törvényesség. És rend. Ellátási, gondoskodási kötelességek, rendigazgatási feladatok helyi és megyei önkormányzati szinten. Az önkormányzatok mindezekhez kapnak az államtól törvény szerinti támogatást, és kirohhatnak az állampolgárokra törvényi felhatalmazással adókat.

Törvényekkel védetten élünk ön- és önkormányzati gondoskodással. Az öngondoskodás állampolgári kötelesség.

Az öngondoskodást nemcsak etikai társadalmi normák és büntetőjogi szankciók támasztják keretek közé, hanem a tár-

sadalmi munkamegosztásban leosztott, öröklött vagy megkapott szerep szövegek könyve és ruhatára is. **Cigány, hajléktalan, beteg, fogyatékkal élő, aluliskolázott, sokgyermekes, rokkant, eladósodott, telepen élő, alkoholista, kábítószerez, szegény, munkanélküli, tüdőbeteg, fertőző emberek kis esélyű öngondoskodó képességét hivatott az állam, az önkormányzat megértő, de szabályozott kötelezettséggel erősíteni az Európai Unióban. Kivéve, ha.**

Sajátos szociálpolitikai vízióérössze önkormányzati szemléletté Magyarországon. Felettes, hatósági, übermensch vízió, amelyben a jog a nyomort gettóba üldözheti, anélkül, hogy cselekvő kötelességet érezne az enyhítésében. Végrehajtás, kilakoltatás. Hová?

Magyarországon az önkormányzatok profiltisztákká váltak. A gettók is.

Nyomort beengedni tilos

Vannak, akik egyáltalán nem találkoznak útvonalaik során páriákkal. Nyomortól védett útvonalon közlekednek. Vannak, akik kikerülhetik, elkerülhetik, elzavarhatják, kirekeszthetik a nyomorultakat. Vannak alamiznaosztók, akik gondolatnak szegény szerencsétlenekre, forintokat, szánalomdarabokat leejtve.

Vannak, akik hivatásuknál fogva érintkeznek a nyomorúsággal.

Papír-védelembe vett éhező gyerme-

kek második generációs durvaságra ítélt környezetben. Az emésztés végtermékei mindenütt. Alultáplált csecsemő. Megrugdosott kisgyermek. Talán ha család gondozó szolgálat működne? Hány

fővel? A morbus hungaricus a közömbösséggel terjed, és átlényegül az új nyomorokban devianciákká. A fertőzési helyeket szűkítik. Gettósodunk. Télen több a találkahely, mikor a nyomor bekúszik az aluljárókba. A pályaudvarokba. A téli hon-

foglalás a hontalanoknál minden tavaszon elfelejtődik.

A lepra, az más, azt igazán el lehet kapni, ezért intézkednek a világ áentészei.

A nyomor bővítetten újratermelődik:

Egyre esélytelenebb a városszéli új telepekre született családfenntartó csecsemő és gyermek a polgárosodásra. Inkább igazolja az óvoda a kötelező iskola-előkészítőbe járást, minthogy a fürdetés, tetvetlenítés, vagy a Zengő ABC alapfogalmait óvodázza. Majd a kisegítő iskola! Ahonnan hova?

A nyomor új nemzedéke keveset jár iskolába, és él csecsemő testvéreik gázsiján, és tanulja a túlélés ösztön alapú technikáit. Ezeknek a technikáknak őskori liturgiája van, általános gyakorlat mindenhol, csak ebben a nyomorvilágban a bűn jobban látszik, és ezért könnyebben büntethető. A „nem az enyém, de elveszem” lopás-kategóriának sok árnyalata létezik a társadalomban.

Ki a hibás?

Szerintem senki. Mindenkinek helye van a demokráciában. A nyomorultaknak is. Mindenki saját sorsának kovácsa. A politikai jogok sértetlenek. Azt nem tudom, hogy a jogok súlyait kik mérik. És hol.? És miért? És ki játszik a mérlegen?

Némethy Mária

Meditáció

Karácsony közeledik. Mit hoz ez az ünnep? Bevásárlási örületet, kiürülő bolti polcokkal, nagy evés-ivásokkal, mindezt akár még eladósodás árán is? Vagy a fogyasztáson kívül még lelki tartalommal is sikerül megtölteni az ünnepnapokat? Egyáltalán, mi tesz egy ünnepet igazán tartalmassá? A szépen megterített asztal, csillogó karácsonyfa, ajándékok, meghittség? Kell ennél ünnepibb tartalom?

A karácsony a szeretet ünnepe. Próbálkozunk is, megfeszített akarattal, nekifeszülve, szeretni fogunk, ha belehalunk is. És talán kicsit tényleg belehalunk, mert ahogy sem vagyunk képesek mindenkit szeretni. Elfogynak tartalékaink, kimerül megbocsátási képességünk. Néha még szereteinket is nehéz szeretnünk. Belefáradunk, képtelenség mindenkit szeretni. Emberileg ez érthető, és mégis azt a feladatot kaptuk, hogy szeressük egymást.

Egy kedves ismerősöm, akinek sok gyermeke van, évek óta nincs otthon karácsonykor. Az aluljárókban fagyoskodik, meleg ételt, ruhát, ajándékot oszt

a hajléktalanoknak. Mióta a gyerekei megnőttek, ők is ott karácsonyoznak a hideg utcán, a koszos és büdös emberek között, és nagyon boldogok. Azt mondják, szeretik az embereket. Lehetséges, hogy ők mindenkit szeretnek? Vajon honnan veszik ehhez az erőt?

Valamivel több, mint kétezer éve ilyen-tájt egy istállóban világra jött egy kisgyermek, akit bepólyálva a jászolba fektetett az anyja, és Jézusnak nevezett el. Sokan úgy tudjuk, Jézus az Isten fia, így maga is isten. Ha ez igaz, miért ilyen nyomorúságos körülmények közé született? Van ennek bármi értelme?

Bizony van. Sorsközösséget vállalt a legmegvetettebb, legszerencsétlenebb, legszegényebb emberekkel. A gőgös, dőlyfős, túlon túl magabiztos embereket alázatra inti, az elesetteket viszont felemeli. Mindenki pont azt kapja Tőle, amire szüksége van, mert az Ő szeretete személyre szabott, és sohasem fogy ki. Nincs annál nagyobb szeretet, mint amikor valaki életét adja a barátaiért. Sokan vagyunk, felekezetre való tekintet

nélkül, akik ezt elfogadjuk. De Ő mindenkit szeret, mindenkit hív és vár, feladattal bízna meg.

Talán sokaknak ismerős Péter apostol, avagy másképpen Szent Péter története. Péter minden fogadkozása ellenére az utolsó este háromszor is megtagadta Jézust. A feltámadott Mester mégis megbocsátott, amihez persze Péter őszinte megbánása is kellett. Sőt, nemcsak megbocsátott, de újra megbízott Péterben, és nagyszabású feladatot adott neki, az első gyülekezet megalapítójává tette. Péter kijárta a szeretet iskoláját Jézus lábainál, és áldássá lett mások számára. Ez az iskola ma is tanít, ez a példa erőt adhat, feladataink nekünk is lennének.

A meghitt családi hangulat, a karácsonyi énekek, a szépen megterített asztal nagyon fontos, csak sajnos nem jut belőle mindenkinek. A karácsony igazi lelki tartalma amúgy is több ennél, közösségibb. A szeretet ünnepén gyakorolhatjuk a szeretetet. Adhatunk valamit azoknak, akik bármiben hiányt szenvednek.

Tasnádi Katalin

Tanulni, tanulni...

Az Európai Unió egyik mottója az egész életen át tartó tanulás. Merthogy a jó pap holtig tanul, és miért ne törekedjünk legalább arra, hogy a jó papokat akár megpróbáljuk lepipálni is.

Erről hallva néhány kísérlet jutott eszembe.

A Koshima nevű japán szigeten élő makákó majmok viselkedését figyelték a kutatók. A majmoknak édesburgonyát adtak, amit nagyon szerettek. De a burgonyát mielőtt oda adták volna nekik, homokban megforgatták, mely így ropogott a foguk között, és nagyon kellemetlen volt. Azért ha fintorogva is, de megették. Aztán egyszer egy fiatal majom rájött, hogyha a burgonyát bemártja a tengerbe, élvezhető lesz. Ezt a trükköt megmutatta anyjának, majd játszótársai is ellesték. Évek teltek el, és már minden fiatal majom csak úgy ette az édesburgonyát, hogy előtte megmosta, az idősebbek közül viszont csak azok sajátították el a haladó hagyományt, akik kapcsolatban álltak a fiatalokkal.

William McDougall harvardi pszichológus évekig kísérletezett patkányokkal, arra tanította őket, hogyan juthatnak ki egy labirintusból. Az első generáció kísérleti patkányai átlagosan kétszáz hibát ejtettek, mielőtt megtalálták a kivezető utat, az utolsó generáció tagjai ezzel szemben mindössze húszat. A kutató szerint ez is bizonyítja, hogy a megszerzett tudás is örökíthető.

Nagyon fontos tehát az ősök, atyák tapasztalataiból való tanulás, miközben ez viszont is igaz. Az idősebbeknek is van mit tanulniuk a fiataloktól.

Megdöböntő, de igaz, hogy valamilyen szinten meghatározhatjuk utódaink sorsát, de talán életét is. Ha nem tanulunk, sokkal nehezebb lesz utódainknak, nemcsak az anyagiak miatt, sajnos az sem elhanyagolandó, hanem az öröklött tudásállomány miatt is.

Micsoda felelősség! De még semmiről nem késtünk le. Átadhatjuk tapasztalatainkat a fiataloknak, miközben nekünk sem szégyen tanulni tőlük.

Több helyről hallottam, hogy nagyon jó tapasztalata van cégvezetőknek a fiatalokkal kapcsolatban, úgy jellemezték őket, hogy az elmúlt évtizedek leglojálisabb fiatal nemzedéke. Nem a mindenáron való lázadás motiválja őket, hanem a kompromisszumképtelenség, a közös gondolkodás. Persze vannak kivételek, de ezek csak erősítik a szabályt.

Tanuljunk tehát egymástól! A hagyomány is lehet haladó. Ne akarjunk csak a változásért változtatni, de a haladásért igen. Akarjunk újat, akarjunk többet, akarjunk mind jobban megismerni a világ törvényszerűségeit, de a Biblia világát is, vagy a Biblia mai valóságát. A Biblia karácsonyi üzenetét. És akkor nemcsak mi, hanem utódaink is többek lesznek.

Durkó Sándor László

Mondd el és elfelejtem; mutasd meg és megjegyzem; engedd, hogy csináljam és megértem.

(Kung Fu-Ce)

A szépet látjuk, de még szebb, amit értünk is, a legszebb viszont az, amit fel sem foghatunk.

(Niels Steensen)

Az egyetlen igazi tanulás: a lényünkben szunnyadó tudásnak tevékeny ébresztése.

(Weöres Sándor)

Felhívás továbbtanulásra

**A rendészeti szakközépiskolák várják
a rendőr hivatáshoz kedvet,
elhivatottságot érző fiatalokat.**

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium rendészeti szakközépiskolái (Körmend, Miskolc, Nagykovácsi, Szeged) a felnőttoktatás rendszerében érettségire épülő, két éves nappali tagozatos képzést indítanak rendőr szakképesítés megszerzésére 2008. szeptemberében.

A magas követelményeket támasztó, korszerű ismereteket nyújtó iskolák a vonatkozó jogszabályokban rögzített juttatásokban részesítik a tanulókat. (Pl.: diákigazolvány, ösztöndíj, igény és lehetőség esetén szállás és étkezés, természetbeni ruházati ellátás, B kategóriás jogosítvány megszerzésére való felkészítés.) A rendőrség a képzés során szakmai gyakorlatra fogadja a tanulókat, majd utánpótlási igényei szerinti számban a sikeres szakmai vizsgát tett fiataloknak hivatásos tiszthelyettesi állományban beosztást ajánl fel.

A rendészeti iskolába való jelentkezésével munkahelyet, élethivatást is választ, ezért a felvételi eljárás során kimondottan szigorúak az erkölcsi tartásra, fizikai állóképességre és az egészségi állapotára vonatkozó előírások.

A jelentkezés feltételei:

magyar állampolgárság, 18. életévét betölti a jelentkezés évében, de 33 évesnél nem idősebb, cselekvőképes, állandó belföldi lakóhellyel rendelkezik, büntetlen előéletű és életvittele kifogástalan, sikeres közép- vagy emeltszintű érettségivel rendelkezik vagy a képzés kezdetéig megszerzi, vállalja a hivatásos szolgálatra való alkalmasságának megállapításához szükséges vizsgálaton való részvételt, elfogadja egyes alkotmányos jogainak a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról törvény szerinti korlátozását, hozzájárul személyes adatainak kezeléséhez illetve családi és életkörülményeinek vizsgálásához, vállalja a hivatásos szolgálatot, az azzal járó kötelezettségeket, és azt, hogy az ország bármely rendőr szervénél teljesít szolgálatot, befizeti a jelentkezési adminisztrációs költségét (3.000 Ft-ot).

A jelentkezéssel, a szakképzéssel, a rendészeti iskolákkal kapcsolatos információk, illetve a jelentkezési lap Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Oktatási Főigazgatóság honlapjáról (www.rendeszeti-oktatas.hu) tölthető le.

A kitöltött jelentkezési lapokat 2008. február 1-jéig kell személyesen vagy postai úton eljuttatni a kiválasztott rendészeti szakközépiskolába.

(A Gödöllői Rendőrkapitányságon idén már nem lehet a jelentkezési lapokat leadni, viszont a képzéssel, a rendőri pályával kapcsolatos kérdésekkel a személyzeti főelőadóhoz lehet fordulni a 28/514-655, 28/514-645 telefonszámokon.)

Gödöllői Rendőrkapitányság

Képzési felhívás

szociális szolgáltató civil szervezeteknek

A FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával 70 órás képzési programot indít 2008. évben a szociális szolgáltatások területén dolgozó civil szervezetek munkatársai, önkéntesei részére.

A képzéssorozat ingyenes, és célja, hogy a Közép-Magyarországi Régióban szociális ellátást felvállaló civil szervezetek munkatársainak elméleti és gyakorlati ismereteket nyújtson, kapcsolatrendszerüket fejlessze. A képzéseket alapítványunk Akkreditált Felnőttképzési Intézményének munkatársai, valamint meghívott előadók tartják.

A képzések 2008. január hónaptól indulnak, 10 alkalommal kéthetenként egy napot vesznek igénybe. A képzések helyszíne ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház (2117 Isaszeg, Nap u. 2/b).

Kedves Civil Barátaink! Képzési programunkat az Önök igényei szerint kívánjuk összeállítani, ezért kérjük, szíveskedjenek az alábbi kérdőíven jelölni részvételi szándékukat, valamint azt, hogy milyen képzésen vennének részt szívesen.

Kérjük, hogy kitöltés után a kérdőívet alapítványunk részére visszajuttatni szíveskedjenek (FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány, 2119 Pécel, Pihenő u. 2., e-mail: ese@vnet.hu).

Programunkról részletesen tájékozódhatnak honlapunkon is: www.egymast-segito.hu.

K é r d ő í v

A képzés címe

Részt kívánok venni (Kérjük x-el jelölni)

1. Társadalom-politikai ismeretek	☐
2. Non-profit alapismeretek, partnerség	☐
3. Munkajogi alapismeretek	☐
4. Szociális ellátások típusai és azok jogszabályi követelményei	☐
5. Szociális szolgáltatások engedélyezése	☐
6. Kliensközpontú kommunikáció és bánásmód az idősgondozásban	☐
7. Kliensközpontú kommunikáció és bánásmód a fogyatékos ellátásban	☐
8. Konfliktuskezelés	☐
9. Szociális gazdaság jelene és jövője	☐
10. Az ESE modell bemutatása	☐

A jelentkező neve, címe, telefonszáma:

.....

Mely szervezet, illetve intézmény képviselőjében kíván részt venni a képzésen?

.....

Kérdéseiket, javaslataikat köszönettel várjuk!

Kapcsolattartó: Cserepes Tímea projektkoordinátor, telefon: 06-28/454-076 vagy 06-28/454-077.

Mesék

A Szemere Pál Iskola tanulóinak alkotásaiból, melyek az iskola meseíró versenyére készültek

Márkus Dávid (4.a): A furfangos kiséger

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kiséger. Nagyon furfangos volt.

Meghallotta ezt az egérkirály. Hívatta is mindjárt a furfangos egeret. Az egér el is indult. Egy nap volt, míg odaért.

– Te kiséger, ha nem teljesíted a két próbát, akkor búcsút mondatsz az életednek. Az első próba: félemlíts meg egy állatot úgy, hogy örökké féljen tőled.

Búsult a kiséger, próbálkozott hörcsöggel, pocokkal, de kudarcba fulladt. Gondolkodott, hogy kiket tudna megfélemlíteni úgy, hogy annyira megijedjen, hogy sohase felejtse el. Ahogy tanakodott, eszébe jutott az elefánt. Gondolta, hogy belemászik az orrába. Szaladt az elefánthoz. Akkor, amikor nem figyelt az elefánt, gyorsan besurrant az elefánt ormányába. Meg is ijedt az elefánt. Összevissza futkározott, csak hogy megszabaduljon az egérkétől. Amikor már mozdulni sem tudott az elefánt, akkor kimászott az egérke. Látta ezt az elefánt. Szaladt is a többi elefánthoz, és elújságolta a hírt. Az egérke jelentette a királynál, kész az első próba.

– Jól van – mondta a király. – A második próba: mutass nekem egy olyan szerkezetet, amivel lehet repülni.

Könnyű volt a kiségernek, hiszen már csinált olyan szerkezetet. Gyorsan futott is fáért, bőrökért. Összeeskábálta a repülőt, és jelentette a királynak. A király ment és kipróbálta a szerkezetet.

– Teljesítetted a próbát, neked adom fele királyságom és veled együtt leányom.

Papot hívtak, és mindjárt meg is esküdtek. Boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Ósz Farkas Ábel (3.b): A furfangos kiséger

A házban csönd van, csak egy kis motoszkálás hallatszik.

Mi ez? Egy kiséger van a kamrában, sajtot lopni készül. Talál egy nagy darabot, be akarja vinni az egérlyukba, és meglöki. A sajt legurul a befőttes üvegekhez. Az egyik azonnal legurul, utána követi két barackos és négy cseresznyés befőtt, aztán végül az utolsó epres a tejfelt lopó macskára esett.

A csőrömpölésre felébredtek a gazdák, és jól elverték a macskát, mert azt hitték, hogy ő verte le a befőtteket. Az egér vitte a sajtot az egérlyukba, de nem fért bele, akár hogy is próbálta. De a macska se volt rest, meglátta az egeret, és nekiugrott, az egér gyorsan elmenekült.

De a macska utána. Az egér szaladt, ahogy csak bírt, és beszalagotta a macskát a forró vízzel megtöltött tálba. A macska

annyira leforrázta magát, hogy lejött az összes szőre. Nagyon nyávogott, de akkorát, hogy leestek a tányérok a szekrényből. A csőrömpölésre felébredt a gazdasszony, és a seprűvel elverte és kizavarta a házból.

De gondolta, hogy egy egeret üldözött, ezért kitéte az egérfogót. De rögtön meglátta az egeret, aki átszaladt az asztalon, az asztal utánanyúlt, de az ujját becsípte az egyik egérfogóba. Nagy fájdalommal elütött egy másikat, ami a belopakodó macska fejét csípte be.

Ezentúl békén hagyták az egeret.

Dobai Tábita (4.c): Az elvarázsolt királylány

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király, s annak volt egy világszép lánya. Egyszer a király sétált a kertben, odarepült egy varjúnak öltözött gonosz boszorkány:

– Adjon, felséges király uram, egy korsóval az élet vizéből!

– Minek adnék? Öreg vagyok, nekem is kell abból, és különben is, van nekem ennél most fontosabb dolgom is.

– Csakugyan?

– Igen. A lányomnak férjet kell keresnem mielőtt meghalok.

– Hát jó – mondta a varjú, és átváltozott boszorkánnyá –, ha így állsz hozzá, akkor a lányodat átváltoztatom kiségerre, és kiküldöm a világ végére.

A király el akarta mondani, hogy nem ijedt meg ettől, de mire elkezdte mondani, a boszorkány eltűnt.

– Őrség! – mondta a király a katonáknak, mert azért mégiscsak féltette a lányát. – Azt akarom, hogy a királykisasszonyt éjjel-nappal őrizzék!

– Értettük, uram!

Telt-múlt az idő, s egyszer hogy, hogy nem, a királylány egyedül maradt a kertben. A boszorkány meg kihasználta az alkalmat. Átváltozott egy kecses gólyává, s megkérdezte, hogy miért búsul a királylány.

– Azért vagyok szomorú, mert az apám mindig őriztet, s ki még csak katonákkal se mehetek.

– Ne búsuljál királylány, kiviszlek majd én.

S ki is vitte. Mentek a világ végére.

– Messze van még a világ vége? – kérdezi a királykisasszony.

– Nem – mondja a gonosz gólya –, már csak az Úveghegyen megyünk át.

Amikor a világ végére értek, a gólya ledobta a királylányt, s átváltoztatta gyíkká. S ő meg ment vissza az Acélfolyó legeljára, ahol a boszorkányok laknak.

Otthon búsult a király, nem engedte senkinek se, hogy mosolygjon, mindenkinek fekete ruhában kell járnia.

Egyszer kihirdette, hogy aki az ő lányát el tudja hozni, ahhoz adja feleségül. Jelentkeztek sokan, hercegek, grófok, de egyik sem tudta elhozni. Egyszer a szegény ember fia meghallotta, mondja az apjának:

- Édesapám, én elmegyek szerencsét próbálni.
- Menjél fiam, de szerencse nélkül vissza ne gyere!

Sütött neki az anyja hamuban sült pogácsát, aztán elbúcsúztak egymástól.

Ment, mendegélt a legény, egyszer csak lát egy házat, s abban a házban volt egy öreganyó.

– Adjon Isten, öreganyám! Én az Üveghegyen túlra megyek, megnézni, hogy hol van a királykisasszony. Tud-e ön segíteni?

– Bizony nehéz fába vágta a fejszéjét. Él az Üveghegyen túl egy gyíkocská, azt fogd meg, s vidd fel az Üveghegyre, onnan futtasd le. Ott lenn át fog változni a világszép királylánnyá. De ha már ott vagy, akkor törj le egy darabot az Üveghegyről, és add nekem.

Elindult a legény, át az Üveghegyen a világ végére. Megfogta ott a gyíkot, és úgy tett, ahogy az öregasszony mondta. Amikor hazatért hetedhét országra szülő lakodalmat tartottak, s most is élnek, ha meg nem haltak.

Boros Adrienn (4.b): Az elvarázsolt királylány

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy király, annak volt egy fia. Valamikor a királyfi kiment a tóhoz. Ahogy nézi a halakat úszni, mondja nekik: Szomorú vagyok, mert nincs feleségem.

Ahogy beszél nekik, egyszer csak nézi, hogy egy sárgán csillogó hal úszik. Kiveszi a vízből, és látja, hogy a hal elkezd neki azt beszélni, hogy egy gonosz varázsló változtatta át, és csak úgy lehet visszaváltoztatni, hogyha elkészítjük a varázsitalt. De a recept a varázslónál van. És bármivé át tud bárkit változtatni.

A királyfi megkeresi ezt a varázslót. A varázsló épp el akar menni, de otthon hagyta a receptet. De a királyfi az ablakon át bemászik, és elviszi a receptet. De a varázsló ezt meglátja, gyorsan felveszi a pálcáját, és át akarja változtatni malaccá, de elesik, és a tükkörré céloz, és onnét visszapatant.

A varázsló malac maradt. A királyfi elkészítette a varázsitalt, és megitatta a hallal, és a hal királylánnyá változott. A királyfi feleségül vette a királylányt. Nagy lakodalmat csaptak, és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Tóth Dániel (3.b): A gyémántbarlang titka

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy királylány. Ennek a királylánynak gyönyörű országa, palotája volt. A nép örült, hogy ilyen királya van.

A királynak vadászai is voltak, akik minden nap eljár-

tak vadászni. Egyszer a megszokottnál beljebb mentek.

– Odanézzetek! Ott egy barlang! – mondja az egyik vadász. Odament a többi vadász is.

– Hé, ez a barlang teli van gyémánttal! – mondta a másik.

– Én bemegyek, és kihozok egy adag gyémántot! A király örülni fog neki.

Bemegy a vadász. Telik múlik az idő, de nem jön ki.

– Én bemegyek érte – mondja az egyik. Telik múlik az idő, de ő se jön ki. Mindegyik vadász bemegy, de egyik se jön ki. Egy

vadász viszont kint maradt vigyázni a lovakra. Amikor nem jöttek ki, a vadász elmegy, és megmondja a királynak, hogy jártak. A király bízott a vadászában, ezért azonnal kihirdette, hogy annak adja a lánya kezét, aki kideríti, mi történt vadászaival.

Próbálkoztak grófok, bárók, királyfik, de mind odavesztek. Egyszer jött egy királyfi, jóképű, eszes volt.

– Mi járatban vagy? – kérdezte a király.

– Uram, királyom, életem, halálom kezébe ajánlom, Péter vagyok, és a barlang miatt jöttem.

– Rendben van, de légy óvatos, az a barlang nagyon veszélyes! – mondja a király.

– Rendben, majd vigyázok.

Amikor Péter királyfi odaért a barlanghoz, azt mondta:

– Most vagy soha!

És ezzel bement. A barlang teli volt világító kristályokkal. Ha azok nem csillogtak volna, Péter az orra hegyéig se látott volna. Ahogy ment, mendegélt, megállította egy sárkány.

– Mit akarsz itt? – kérdezte a sárkány. A királyfi nem szólt semmit, csak elővette a kardját. Elkezdődött a viadal.

Végül nagy nehezen Péter legyőzte a sárkányt. Akkor hirtelen feléledt mindenki, akit elnyelt a sárkány. Ahogy visszaértek, a király betartotta, amit ígért. A barlang helyére óriási kastély épült. Az lett Péter és a királylány saját kastélya. Ott tartották az esküvőt is, melynek híre elhallatszott hetedhét országra is.

Magyar Napsugár (3.b): A gyémántbarlang titka

Élt egyszer egy szép és okos lány. Egyszer ez a lány elment kirándulni a természetbe. Sok régi barlangot talált, mindegyikben valami meglepetés várta őt. Az egyikben régi faragások, a másikkban ezüst kövek és még sok más is. Aztán ahogy tovább ment, egyszer csak egy tisztáson egy kívülről kicsit ronda, de belülről csupa gyémánt, és a közepén a világ legesleggyönyörűbb, szírványos üveglilioma. Ámúlt, de nem merte leszakítani. Leült mellé, és kívánt valamit a lány. Azt kívánta, bárcsak minden nap látná ezt a szépséges virágot. A kívánság beteljesült. A virág magot hullajtott le. Egy kis üveg-magot, amit otthon a lány elültetett. Másnap kihajtott a cserépből. Attól a naptól kezdve sosem búsult, és emlékezett a gyémántbarlangban az ő szép virágjára.

Ebből a szövegből valami hiányzik, így értelmetlen!

A mikulásvirág

Euphorbia pulcherrima

A mikulásvirág vörös, köpenyszerű felleveleinek köszönhetően a novemberi névnapok, karácsonyi ünnepek kedvelt virágzó szobanövénye. Hidegkedvelő növény, ezért tartása túlfűtött lakásokban meglehetősen nehézkes. Kis odafigyeléssel azonban az ünnepek után is mutatós marad, és újvirágoztatásával is megpróbálkozhatunk.

A mikulásvirágot többnyire ajándékba kapjuk, ezért a cserepet díszes fóliába burkolják. Ezt a lehető leghamarabb el kell távolítani, mert a mikulásvirág gyökerei rendkívül oxigénigényesek, és a műanyag csomagolás megfojtja azokat. Ezt az igényét az öntözéskor is vegyük figyelembe, és csak akkor pótoljuk a vizet, ha a cserépföld felszíne már szinte teljesen száraz. A cserép alá helyezzünk alátétet. A legjobban tesszük, ha minél hamarabb agyagcserépbe ültetjük át a növényt, amiben a gyökere jobban levegőzik, és a közeg vízgazdálkodása is jobb lesz, nem is beszélve arról, hogy a nagy lombosított mikulásvirág a súlyosabb edényben kisebb valószínűséggel borul fel.

Rövidnappalos növény

A mikulásvirág díszei a színes virágzati fellevelek. A klasszikus vörös szín mellett kaphatók krémfehér, rózsaszín, lazacszín és tarkán csíkozott fellevelű fajták is. A színes virágzati fellevelek csak akkor alakulnak ki, ha a virágképződés megindul. Ez azonban csak rövidnappalos körülmények között történik meg, vagyis akkor, ha a folyamatos megvilágítás időtartama kevesebb, mint 10 óra. Ezt a természetű üzemekben sötétítéssel oldják meg. A lakásban tartott mikulásvirág oldalhajtásain a színes fellevelű főhajtások elvirágzása után csak zöld levelek fejlődnek.

Fényes, hűvös helyen

A mikulásvirágot a lakás napfényes részén helyezzük el, de a tűző napsugaraktól óvjuk. A növény nem kedveli a változó hőmérsékletű szobát és a huzatot. A legjobb, ha nyílászáróktól távol egy olyan helyiségben tartjuk, amelynek hőmérséklete legfeljebb 16 és 20 C-fok között ingadozik. 23 C-fok felett a

növény biztosan pusztulásra van ítélve. A száraz levegő is árt neki, ezért a fűtőtesttől távol helyezzük el. Száraz levegőjű lakásokban napi egyszeri alkalommal kézi párástólóval növelhetjük a növény körül a páratartalmat.

Minél több fényt kap a növény, annál hosszabb ideig virágzik, és a fellevelek is sokáig szépek maradnak. Elvirágzás után, március-áprilisban a színes fellevelek is hervadnak. Ekkor a főhajtást a következő oldalelágazásig távolítsuk el, és ültessük át a növényt, lehetőleg agyagcserépbe. Az ültetőközegnek enyhén savanyú, 6,2 pH-jú (Florasca B típusú) virágföldet válasszunk. Mérsékelt öntözés mellett háromhetente, majd a nyár folyamán kéthetente tápoldatozzuk a növényt általános hatású tápoldattal. A nyári hónapokban a mikulásvirágot a szabadban is tarthatjuk, de ne tegyük a tűző napra.

Újvirágoztatás

Ősszel megpróbálkozhatunk a mikulásvirág újvirágoztatásával. A mikulásvirág bimbóképződése és felleveleinek színeződése csak akkor indul meg újból, ha rövidnappalos körülményeket biztosítunk a számára. Szeptemberben vigyük a növényt kiegyenlített hőmérsékletű helyiségbe. Karácsonyi virágoztatásra október közepétől kezdődően 9 héten át 14-15 órás időtartamra (például délután 3 órától reggel 7-8 óráig) borítsunk a növényre egy megfelelő nagyságú kartondobozt. Jól záródó, sötét, üres szekrény aljában is elhelyezhetjük a növényt a sötétszakaszban. A világos időszakban azonban fontos, hogy elegendő fényt kapjon a növény. Amikor a színes fellevelek láthatóvá váltak, abbahagyhatjuk a rövidnappalos kezelést. Mikroelemeket is tartalmazó tápoldattal öntözve a mikulásvirág felleveleinek színe még intenzívebb lesz. Ily módon a következő karácsonyra terebélyes, gazdagon elágazódó, élénk színű növény díszítheti az ünnepi asztalt.

Pap Edina
www.gazdabolt.hu

Kis érdekesség a mikulásvirágról

A mikulásvirág, (poinsettia, Euphorbia pulcherrima) a szélfűfélék családjába tartozik (Euphorbiaceae). Az Euphorbia nemzetségbe több mint 1000 faj tartozik. Egyszerű, nőivarú virágaiból a porzó, a csészelevel is hiányzik. Gyakorlatilag a bibeszáron lévő bibéből állnak. A hímvirágok csak porzókra redukálódtak, és csésze alakban veszik körül a női virágot. Ezt veszik körül a vörös színű levelek, amelyek nem szirmok, sőt nem is tartoznak a virághoz, hanem fellevelek.

Mexikóban őshonos. Jóval az európai megérkezése előtt az indián tisztaság jelképeként a közép-mexikói aztékok természetették. A nagy becsben tartott növény azonban csak a hegyvidéki klímán maradt meg, ezért a mai Mexikó város területén nem tudták természetesen. Vörös színű felleveleiből az indiánok festéket készítettek. A Taxco mellett letelepedett ferences rendi szerzetesek Santa Pesebre ünnepén rendezett körmenetben már használták. Juan Balme botanikus is ebben az időben tesz említést róla először. Később Greenville-be került, ahová Joel Roberts Poinsett, Mexikó első amerikai nagykövete telepítette be. Üvegházaiából különböző botanikus kertekbe került. Manapság különböző színű változatait termesztik.

Zsebbevágó

Energiatanácsok a Fővárosi Gázművek Zrt. honlapjáról

Melegvíz-előállítás költséghatékonyan

Igazán remek érzés, amikor egy fárasztó nap után hazaérünk, és végre beleereszkedhetünk egy teli kád jó meleg vízbe. Ekkor vajon hányan gondolnak arra, hogy a dugó kihúzásával mennyi pénzüket távozik a lefolyón?

Hogyan takarékoskodjunk a meleg vízzel?

- A meleg vízzel teli kád helyett válasszuk inkább a tusolást! A zuhanyozás nemcsak egészségesebb és frissítőbb hatású, hanem felére, sőt harmadára is csökkentheti a tisztálkodásra használt meleg víz mennyiségét. Ez persze csak akkor igaz, ha zuhanyozáskor sem folytatjuk feleslegesen a vizet.

- Fogmosáskor, borotválkozáskor vagy hajmosáskor se tegyünk másképp!

- A konyhában is takarékoskodhatunk a meleg vízzel, ha a nagy mosogatást nem folyó vízzel végezzük. Egy-egy tányér vagy pohár kedvéért persze szükségtelen meleg vízzel teleengedni a mosogató medencéjét.

Ne feledjük: egy-egy liter feleslegesen elfolyt meleg víz látszólag nem sok, de sok kicsi sokra megy!

Megtakarítási lehetőségek – anyagi ráfordítás nélkül

- Akár tárolós (bojler), akár átfolyós rendszerű vízmelegítőnk van, lehetőleg ne állítsuk a hőfokszabályozót 65 °C-nál magasabbra! Magasabb hőmérsékleten ugyanis nagyobb az energiavesztés, és intenzívebb a vízkőképződés is, ami miatt vízmelegítőnk gyakoribb karbantartást igényelhet.

- Figyeljünk oda arra, hogy a meleg víz hőmérséklete a beállítottnak megfelelő legyen! A tartós hőmérsékletcsökkenés a vízmelegítő fűtőfelületei elpiszkolásának illetve a fűtőcsőképződés elvzáródásának jele. Egy milliméter vastagságú vízkőlerakódás már kb. 10%-os hatásfokromlást idéz elő, vagyis egységnyi víz kívánt hőmérsékletre való felmelegítéséhez ennyivel több gázra van szükség.

- Célszerű évente ellenőrizni a berendezés műszaki állapotát. A készülék karbantartását mindig bizzuk szakemberre!

Ajánlások az energiatakarékos fűtéshez

Hideg időben jólesik az otthon kellemes melege. Ezt azonban csak akkor élvezhetjük gondtalanul, ha a földgázüzemű fűtőberendezésünk megfelelően működik. Természetesen az sem mindegy, hogy mennyi energiával fűtünk, és mindez mibe kerül egy fűtési szezonban.

Minden gázüzemű fűtőberendezés (kazán, cirkó, hőszugárzó) hatékony működésének egyik alapfeltétele a gázégő optimális beállítása, valamint a rendszeres ellenőrzés és időszakos karbantartás. Mindezek mellett azonban tartsuk észben, hogy a hatékony földgázfelhasználást egy alaposan átgondolt és megtervezett rendszer biztosítja legjobban.

Mikor optimális a gázégő beállítása?

Erről a gázláng színe alapján győződhetünk meg:

- A jól szabályozott égő lángjának színe kék, a lángcsúcsoknál enyhén lilás árnyalatú.

- Ha a láng színe túlságosan homogén világoskék, vagy szinte nem is látszik, az a szükségesnél nagyobb légmennyiségre utal, ha viszont vöröses vagy narancssárgás lángot látunk, akkor a gáz elégetéséhez nem áll rendelkezésre elegendő oxigén. Az égés hatásfoka mindkét esetben kisebb, mint a jól szabályozott égőé: ahány százalékkal csökken az égő hatásfoka, ugyanannyival nő az energiafogyasztásunk.

Rendszeres karbantartás = üzembiztonság és energiamegtakarítás
Minden gázüzemű készülék rendszeres karbantartást igényel. Ennek hiányában a készülékek hatásfoka folyamatosan romolhat, ami akár 5-10%-os többletköltséget is okozhat.

A gázkészülékek eredeti hatásfokán utólagos beavatkozással nem lehet javítani, de helytelen üzemeltetéssel a meglévőt el lehet rontani.

- Javasoljuk, hogy évente egyszer, célszerűen a fűtési szezon előtt végeztessük el a tisztítást és az égők szabályozását. Ezt a feladatot azonban kizárólag szakember végezheti.

- A gyújtóláng is fogyaszt, mégpedig nem is keveset. Egy gyújtólángon átlagosan havi 10 m³ (!) gáz ég el. Nem folyamatos üzemű készülékeknél a gyújtólángot éjszakára és hosszabb üzemszüneti időszakokra (pl. ha több napra elmegyünk otthonról) zárjuk el!

Hogyan fűtsünk energiatakarékosan?

Akár családi házban, akár panelépületben lakunk (15-20 évnél idősebb épületek esetében), fűtési többletenergia-felhasználásunk egy részét az ablakokon és ajtókon, valamint a gyenge hőszigetelő képességű falazaton keresztül távozó hő miatti veszteség okozza.

- Jelentősen csökkenthetjük az ablakokon távozó hő mennyiségét, ha sötéttedéskor leeresztjük a redőnyt és behúzzuk a sötétítő függőnyt.

- Ne zárjuk körül bútorokkal a fűtőtestet, mert ezzel akadályozzuk a meleg levegő szabad áramlását. Ha fűtőtestünk valamilyen burkolattal rendelkezik, ügyeljünk arra, hogy a légáramlást biztosító nyílások mindig szabadok legyenek!

- Fűtési költségeink jelentős hányadát megtakaríthatjuk, ha alacsonyabb hőmérséklettel is megelégszünk. Már 1 °C átlaghőmérséklet-csökkentéssel is 6 % energiamegtakarítást érhetünk el!

- Életvitelünkhöz igazodva, a nap folyamán akár többször is változtathatjuk a hőmérsékletet egy adott helyiségben. Alkalmazhatunk napi vagy heti beállítást biztosító programozható termosztátot is.

- Éjszaka, vagy ha nem tartózkodunk otthon, elegendő a lakást 16 °C-ra, az úgy nevezett temperálási hőmérsékletre fűteni.

- Friss levegőre télen is szükségünk van. Különösen igaz ez akkor, ha a belső térben olyan gázkészülék üzemel, amely az égéshez a helyiség levegőjét használja. Fűtési időnyben a levegőcserét gyakori, de rövid ideig tartó, intenzív szellőztetéssel valósítsuk meg!

- Új épületek tervezésénél alapvető szempont az épület ideális tájolása (az építési telek földrajzi adottságaitól függően). A lehető legnagyobb felületével a Nap irányába tájolt és megfelelően kialakított épülettel „rövidíthetünk” a fűtési időny hosszán.

Kedvenc ételünk, kevesebb energiával

A háziasszonyok sok időt töltenek a konyhában, hiszen a sütés-főzés a legtöbb háztartásban a napi otthoni tevékenység része.

A hatékony energiafelhasználás szempontjából azonban nem mindegy, hogyan és milyen eszközökkel főzünk, hiszen a helyes főzési és sütési technikákkal, valamint a korszerű eszközök alkalmazásával rengeteg energia takarítható meg.

Mennyit spórolhatunk egy kis odafigyeléssel?

A jó szakács nemcsak az alapanyagokkal, hanem az energiával is ügyesen gazdálkodik.

- Jóval kevesebb energia kell a főzéshez, ha fedőt használ, és nem főz a szükségesnél több vízzel. Így az illatanyagok is az edényben belül maradnak, és az étel aromadúsabb lesz.

- Figyeljen arra, hogy a gázláng mindig az edény alatt maradjon, hiszen a legnagyobb lángon sem fő gyorsabban az étel, csupán jóval több energiát használ el feleslegesen.

- Ha az étel már felforr, vegye takarékra a lángot! Normál főzőedény esetében még a legnagyobb lángon sem lehet 100 Celsius foknál magasabb főzési hőmérsékletet elérni.

- Sok energiát takaríthat meg azzal, ha jól zár a sütő ajtaja, és nem nyitogatja gyakran.

- A sütőt az ajánlott sütési idő vége előtt már akár 8-10 perccel kikapcsolhatja.

- A sütőt csak akkor melegítse elő, ha ezt a recept előírja!

- Egy időben akár kétféle ételt is készíthet a sütőben, még akkor is, ha az nem légkeveréses kivitelű. Ebben az esetben azonban előfordulhat, hogy a tepsiket fel kell cserélnie.

A FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány 2006. évi közhasznúsági jelentése

Az alapítvány 2006. évi mérlegének fő adatai:

<i>A tétel megnevezése</i>	<i>Adatok eFt-ban</i>
Befektetett eszközök	11 569
Forgóeszközök	10 980
Eszközök (aktívák) összesen	22 549
Saját tőke	21 848
Kötelezettségek	641
Passzív időbeli elhatárolások	60
Források (passzívák) összesen	22 549

Az alapítvány 2006. évi eredménykimutatásának fő adatai:

<i>A tétel megnevezése</i>	<i>Adatok eFt-ban</i>
Összes közhasznú tevékenység bevétele	20 867
Összes bevétel	20 867
Közhasznú tevékenység ráfordításai	13 531
Összes ráfordítás	13 531
Tárgyévi közhasznú eredmény	7 336

Tájékoztató adatok:

Személyi jellegű ráfordítások	9 890
-------------------------------	-------

A FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány 2006. évben nem nyújtott sem pénzbent, sem természetbeni támogatást vezető tisztségviselőinek.

A FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány 2006. évi tevékenységi beszámolója

Szakmai célok:

A munkaerő-piaci szempontból hátrányos helyzetű emberek (egészségügyi, szociális, etnikai, foglalkoztatási, iskolai végzettség, etnikai hovatartozás miatt) foglalkoztatási esélyeinek növelése, munkaerőpiacra történő (re)integrálásának elősegítése személyre szóló komplex szolgáltatásokkal, betanító, felzárkóztató képzésekkel, az emberi jogok érvényesítése és a munkához jutás esélyegyenlőségének elősegítése céljából.

Képzéseinket illetve akkreditált képzési tananyagainkat külső és belső környezeti hatások figyelembe vételével, a kistérségi szükségletek felmérésével és a hátrányos helyzetű munkavállalók igényei szerint állítjuk össze – folyamatos bővítéssel.

A hátrányos helyzetű emberek különböző képzéseikhez (pl. kézműves, egészségügyi) és sikeres foglalkoztatásához (különös tekintettel a halmozottan fogyatékos emberek terápiás célú foglalkoztatására) az egyén készségein és képességein túl elemezni kell a fogyatékos, a károsodottság és személyiségkérdések együttes hatását, hogy a munkatárs kiválasztása, betanítása a lehető legkisebb kudarccal történjen meg. Ezért a hátrányos helyzetű emberek munkaviszonyban történő foglalkoztatása széleskörű szakmai feladatot jelent a személyre szóló egészségügyi, képzési, szociális és foglalkoztatási rehabilitációban. Szakmai kutatásaink emellett a halmozottan fogyatékos emberek terápiás célú foglalkoztatására, személyre szóló elemzésekre és javaslataink kidolgozására is irányulnak.

Elvégzett tevékenységek

Szakmai kutatásaink:

Elkészült a 2005-ben elkezdett Pedagógiai Szakszolgálat létesítését megalapozó tanulmány, amely észrevételeivel, javaslataival segíti az intézmény létrejöttét és sikeres működtetését.

A védett foglalkoztatás fejlesztéséhez a megváltozott jogi környezetre való felkészítés, a szervezet akkreditálásának tematikai és szakmai kidolgozása és tanulmány szintű javaslatainak elkészítése is megtörtént a – szintén 2005-ről áthúzódó – Rehabilitációs fejlesztést megalapozó tanulmány keretében. A tanulmány hasznos útmutatást nyújt a rehabilitációs munkaerő-fejlesztésben, az egészségügyi és foglalkoztatási rehabilitációban.

A tanulmányokhoz kapcsolódó szakmai kutatásokat, továbbá szakmai dokumentációk elkészítését kutatási csoport végezte, ösztöndíj finanszírozással.

Felnőttképzési tevékenységünk:

Akkreditált tanfolyamaink (szociális intézményi segédgondozó, szociális intézményi takarító és házi gondozó) 2 újabb képzéssel bővültek:

- Számítástechnikai alapismeretek (200 óra)
 - Élelmiszer-higiéna konyhai kisegítők részére (200 óra)
- Új szociális minősítést kapott képzéseink (a Haldokló betegek testi-lelki ápolása, gondozása szociális intézményben című képzésünkön túl):
- Mozgásrehabilitáció, sebkezelés és személyi higiéné az idősek ápolóotthonában (40 óra, 35 pont)
 - Szociális intézmények dokumentációjának elkészítése team munkában (40 óra, 32 pont)
- Mindkét telephelyünkön biztosított a képzések és tanfolyamok megtartása. Ezt a lehetőséget – tekintettel a különböző telephelyen dolgozó munkatársakra – 2006-ban ki is használtuk. A szervező iroda és az elméleti tanterem továbbra is isaszegi telephelyükön található. 10-15 fő esetén lehetőség van képzéseink kihelyezésére is.

2006-ban megtartott képzéseink:

HEFOP 4.2. programban 8 fő hátrányos helyzetű munkavállaló 160 órás (50 óra elmélet, 110 óra gyakorlat) betanító képzését vállaltuk az alábbiak szerint:

- Takarítói betanító képzés (2 fő)
 - Higiéniai munkatárs betanító képzés (2 fő)
 - Konyhai kisegítő képzés (2 fő)
 - Parkfenntartó munkatárs betanító képzés (2 fő)
- Ugyanebben a projektben 3 fő munkavállaló szociális szakmai képzését teljesítettük 50 órában (35 óra elmélet és 15 óra intézményi gyakorlat).

OFA pályázat vonatkozásában 2006-ban teljesített képzéseink:

Az ESE részére:

- Számítástechnikai alapismeretek képzés (12 fő, 150 óra)
- Csapatépítő tréning (20 fő, 15 óra)
- Szupervízió – I. rész (20 fő, 30 óra)
- Szociális intézményi segédgondozó (15 fő, 400 óra) /2007-re áthúzódó/
- Nonprofitszervezet-fejlesztés (12 fő, 200 óra) /2007-re áthúzódó/

A VÉDESE Kht. részére 2006-ban teljesített képzéseink:

- Számítástechnikai alapismeretek képzés (30 fő, 150 óra) /2007-re áthúzódó/
- Kommunikációs és személyiségfejlesztő tréning I. (20 fő, 60 óra)
- Motivációs tréning I. (20 fő, 60 óra)

2006-ban indított szociális szakmai minősítést kapott tanfolyamaink:

- Haldokló betegek testi-lelki ápolása, gondozása szociális intézményben (40 óra, 40 pont)

A tanfolyamot két alkalommal indítottuk: 2006 márciusában és októberében.

Fejlesztéseink:

Humán erőforrás-fejlesztés:

Alapítványunk 3 fő felsőfokú végzettségű új munkatársat vett fel (1 fő oktatásszervező, 1 fő szakoktató és 1 fő oktatási csoportvezető) a szervezet menedzsmentjének megerősítése és a képzések hatékony ellátása érdekében. Az ügyvezető igazgató személyében változás történt.

Munkatársaink 2006-ban különféle képzéseken, tréningeken vet-

tek részt továbbképzés céljából, amely ismereteket elsősorban a képzéseinken, továbbá munkájuk során is hasznosítottak (pl. pályázatírás, képzés). Az egyéb rendezvényeken, konferenciákon való részvétel célja tájékozódás (irányvonalak, tendenciák, stratégia), ismeretszerzés, szakmai tapasztalatcsere, kapcsolatépítés, együttműködés.

Tárgyi eszközfejlesztés:

Péceli központ:

- Kialakításra került egy új oktatóterem, amely a helyben történő oktatást segíti.

Isaszegi telephely:

- Az oktatói iroda korszerűsítését elvégeztük (a működéshez szükséges irodai felszerelések: bútorok, tárgyi eszközfejlesztések, 4 számítógép, 1 nagy teljesítményű nyomtató).

- Kialakításra került egy 6 férőhelyes számítógépes oktatóterem. A belső hálózattal, korszerű számítógépekkel, nyomtatóval és internet-hozzáféréssel ellátott terem kicsoportos intenzív számítástechnikai képzések megtartására ad lehetőséget. Az ismeretek elsajátítása projektoros kivetítéssel segített (falfelület, vetítővászon).

Egyéb közösségfejlesztő tevékenységeink:

Alapítványunk munkáját éves szinten 25-28 fő önkéntes segíti. Az önkéntesek munkája különösen fontos a jótékonyági és egyéb közösségfejlesztő rendezvények szervezésénél.

Alapítványunk munkatársai hasonlóan vállalnak önkéntes és segítő tevékenységet rendezvényszervezésnél, avatóünnepségeknél, szakmai látogatások során vagy egyéb közösségépítő alkalmakkor (pl. hagyományos gulyásfőző verseny, karácsonyi ünnepség, jubileumi ünnepség).

Szervezetünk 2006-ban NCA pályázati támogatás segítségével újjászervezte a Civil Érdekképviseleti Szövetséget (CÉSZ). A program célja a civil szervezetek kapcsolatrendszerének, érdekérvényesítési képességének megerősítése, pályázatírási és projekt-végrehajtási eredményességének, ez irányú szakmai ismereteinek fejlesztése volt.

Alapítványunk 2006. márciusában az Egymást Segítő Egyesülettel közösen nemzetközi civil találkozót szervezett. A résztvevő külföldi szervezetek a Csilla von Boeselager Alapítvány támogatói, akik a kelet-európai országok civil szervezeteit, szociális intézményeit, kórházait segítik adományokkal, pályázati támogatásokkal, segítségállítványokkal.

Szintén az Egymást Segítő Egyesülettel közösen került megrendezésre „A társadalmi befogadás elősegítése a szociális területen dolgozó szakemberek képzésével” című konferencia, melynek eredményeként alapítványunk és a konferencián részt vevő REGINA Közhasznú Alapítvány konzorciumi partnere lett az Egymást Segítő Egyesület HEFOP 2.2.1-06/1-es projektjének.

A 2006-ban rendezett külföldi és belföldi civil találkozók (Vajdaság, Bottrop, Szeged, Magyarokiszta stb.), intézménylátogatások, szakmai konferenciák hozzájárultak a civil kapcsolatok elmélyítéséhez, lehetőséget biztosítottak a szakmai tapasztalatcsere, a sikerek megosztására, problémák megvitatására, emellett a kapcsolódási pontokon több együttműködés is született.

A 2005 decemberében, az Egymást Segítő Egyesülettel közösen megrendezett Pitti Katalin jótékonyági est bevételét (1 millió forintot) az árvízkárokat szenvedett székelyudvarhelyi 2-es számú óvoda felújítási munkálatainak segítésére adományoztuk. Az összeg elszámolásáról és felhasználásáról szóló beszámolót megkaptuk és elfogadtuk. Nagy örömeinkre és megelégedésünkre szolgál, hogy adományunkkal hozzájárulhattunk az óvoda felújítási munkálataihoz.

Nyilvánosság:

Honlapunkon (www.egymast-segito.hu) és az ESE Híradó című kistérségi kulturális és közéleti folyóiratban rendszeresen beszámolunk az Alapítvány tevékenységéről, terveiről, induló és folyamatban lévő képzéseiről, rendezvényeiről, mindemellett hasznos információkat nyújtunk a térségben más civil szervezetek és magánszemélyek részére. Közhasznúsági jelentésünk megtekinthető székhelyünkön (Pécel, Pihenő u. 2.), vagy kérésre postai úton eljuttatjuk (telefon: 28/454-076 vagy 28/454/077).

A VÉDESE Rehabilitációs Foglalkoztató és Szociális Segítő Közhasznú Társaság 2006. évi közhasznúsági jelentése

A Kht. 2006. évi mérlegének fő adatai:

<i>A tétel megnevezése</i>	<i>Adatok eFt-ban</i>
Befektetett eszközök	143 390
Forgóeszközök	20 799
Aktív időbeli elhatárolások	765
Eszközök (aktívák) összesen	164 954
Saját tőke	12 822
Kötelezettségek	24 770
Passzív időbeli elhatárolások	127 362
Források (passzívák) összesen	164 954

A Kht. 2006. évi eredménykimutatásának fő adatai:

<i>A tétel megnevezése</i>	<i>Adatok eFt-ban</i>
Összes közhasznú tevékenység bevétele	166 084
Vállalkozási tevékenység bevétele	15 953
Összes bevétel	182 037
Közhasznú tevékenység ráfordításai	159 104
Vállalkozási tevékenység ráfordításai	37 949
Összes ráfordítás	196 900
Tárgyévi vállalkozási eredmény	-21 996
Tárgyévi közhasznú eredmény	6 980

Tájékoztató adatok

Személyi jellegű ráfordítások	132 210
-------------------------------	---------

A VÉDESE Rehabilitációs Foglalkoztató és Szociális Segítő

Közhasznú Társaság vezető tisztségviselői a 2006. évben nem kaptak tagságukkal sem pénzbeni, sem természetbeni juttatást.

A közhasznú tevékenység tartalmi beszámolója

Általános cél

A szervezet célja a fogyatékkal, egészségkárosodottsággal élő megváltozott munkaképességű dolgozók esélyegyenlőségének elősegítése, tartós, integrált foglalkoztatása védett munkahelyi környezetben.

Akkreditációs tanúsítvány megszerzése

Az év kiemelkedő eredménye volt, hogy a VÉDESE Kht. péceli székhelye 2006. április 26-án, az isaszegi telephely 2006. augusztus 9-én kiemelt akkreditációs tanúsítványt kapott a Foglalkoztatási Hivatal határozata alapján.

A kiemelt akkreditációs tanúsítvány birtokában szervezetünk 2006. május hónaptól továbbra is jogosult a célszervezetet megillető mértékű állami normatív támogatásra.

Az akkreditációs és a foglalkoztatási rehabilitáció követelményei teljesítésének érdekében a Rehabilitációs Bizottság a Foglalkozási Rehabilitációs Szakmai Program alapján megkezdte tevékenységét. A „Személyes rehabilitációs tervek” személyre szóló kitöltése és értékelése megkezdődött. A Bizottság személyre szólóan dolgozta ki a megváltozott munkaképességű dolgozók

egészségügyi állapotmegőrzésének és -javításának lehetőségeit, a szociális háttér feltárásával a problémák kezelésének módjait, a dolgozók továbbképzési és „munkakarrier” lehetőségeit.

Fejlesztések, tevékenységek

Pécelen

Konyhaüzem átszervezése, cukrászat kialakítása

2006. április hónaptól a péceli konyhaüzemből az ebédfőzési tevékenységet az isaszegi, lényegesen nagyobb kapacitású és korszerű konyhaüzembe helyeztük át. A péceli konyhaüzem egyszerű melegítőkonyha funkciót lát el, másrészt a cukrászati részleget korszerű, működési engedéllyel rendelkező cukrászati üzemmé alakítottuk át, mely külső megrendelések teljesítését is vállalhatja. Az átépítési munkák 2006. év november hónapban befejeződtek, és karácsonyra a próbaüzemben megkezdődött a sütemények készítése.

Isaszegen

Szociális Szépségszalon

2006. február 1-jétől nyitottuk meg a „**VÉDESE Szociális Szépségszalont**”, mely a szociális intézményekben gondozottak, a hozzátartozók és a dolgozók részére nyújt kedvezményes fodrászati szolgáltatást.

Üvegház építése

Az isaszegi telephelyen építettünk fel egy 28 m²-es üvegházat, a kertészeti egység tevékenységének bővítése céljából. Az üvegház a két telephely virág- és zöldségpalánta-ellátását biztosítja, valamint lehetőséget ad a kertészeti egységben további megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatására.

Raktárépület

A raktározási, foglalkoztató és karbantartás célú 164 m²-es egy-szintes épület befejező munkálatai elkészültek, vizesblokkjának kialakítása, belső bútorainak és polcrendszerének beszerzése megtörtént. Megtörtént a raktárépület előtti utak aszfaltozása is. A raktárépület használatbavételi engedélyét 2006-ban megkaptuk.

Konyhaüzem fejlesztése

2006. április hónaptól az isaszegi konyhaüzem vette át a péceli konyha feladatát is, így naponta kb. 400 adag meleg ebéd elkészítéséről gondoskodik. Az isaszegi konyhaüzem biztosítja a péceli és az isaszegi szociális intézmények napi ételszükségletét, a munkahelyi étkeztetést és megrendelés alapján meleg ebéd kiszállítását Isaszeg és Pécel településeken.

Szükségessé vált a konyhaüzem fejlesztése, melyet konyhai eszkö-

zök, nagyobb méretű konyhai berendezések (üst), valamint egy Skoda Pick-Up típusú tehergépkocsi beszerzésével valósítottunk meg.

Mosodaüzem átszervezése

November hónaptól az isaszegi mosodaüzem látja el a péceli szociális intézmények textíliái jelentősebb részének mosását is. Az átszervezés gazdaságossági megfontolásból történt, Isaszegen ugyanis jelentősen olcsóbb a víz- és csatornadíj. A megnövekedett feladatok miatt ipari mosó- és szárítógépek beszerzésével fejlesztettük a mosodaüzem felszereltségét, és belső munkahelyi átszervezéssel növeltük a dolgozói létszámot.

HEFOP 4.2. pályázati program végrehajtása

Befejeződött a HEFOP 4.2. pályázati program, melyet a Kht. az Egymást Segítő Egyesület konzorciumi partnereként hajtott végre. A pályázati program keretében beszerzésre kerültek mosodai, konyhai, kertészeti és a rehabilitációs foglalkoztatáshoz szükséges eszközök. A Kht. megváltozott munkaképességű dolgozói betanító képzéseken (parkgondozó, takarítói, konyhai kisegítői és higiéniai) vettek részt a FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány Akkreditált Felnőttképzési Központjának közreműködésével, mely a dolgozók szakmai fejlődését eredményezte, és a megváltozott munkaképességű munkatársak részére egyéni munkakarrier lehetőséget biztosított. A program záró rendezvényét 2006. augusztus 20-án tartottuk Isaszegen, ahol ünnepélyesen felavattuk az új létesítményeket, többek között a VÉDESE Kht. beruházásában elkészült raktárépületet is.

Nyertes OFA/NHR pályázat

A Kht. „Integrálás a rehabilitációban” címmel sikeres pályázatot nyert el az Országos Foglalkoztatási Közalapítványtól. A pályázat a belső humánerőforrás fejlesztését célozza, s keretében 2006. évben összesen 52 fő dolgozó vett részt képzéseken, tréningeken (Számítástechnikai alapismeretek, Kommunikációs és személyiségfejlesztő tréning, Motivációs tréning) a FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány és CTF Alapítvány közreműködésével.

A nagyarányú fejlesztések meghaladták a VÉDESE Kht. pénzügyi lehetőségeit, ezért az alapító Egymást Segítő Egyesület 36,5 millió Ft összegű fejlesztési kölcsönrel biztosította a fejlesztések megvalósítását.

Közhasznúsági jelentésünk megtekinthető székhelyünkön (Pécel, Pihenő u. 2.), honlapunkon (www.egymast-segito.hu), vagy kérésre (telefon: 28/454-076 vagy 28/454/077) postai úton eljuttatjuk az érdeklődők számára.

Hetedik Szirom Alapítvány 2006. évi beszámolója

	Előző év	Tárgyév
	(adatok eFt-ban)	
Befektetett eszközök		
Tárgyi eszközök	0	0
Forgóeszközök	606	0
Követelések	3	0
Értékpapírok	-	-
Pénzeszközök	603	0
Eszközök összesen	606	0
Saját tőke	606	0
Induló tőke	0	0
Tőkeváltozás	270	60
Tárgyévi eredmény	296	-606
Kötelezettségek	0	0
Források összesen	606	0

2005. évben a személyi jövedelemadó 1%-os támogatása 83.906 Ft volt, melyet 2005. évben, 2006. évben a személyi jövedelemadó 1%-os támogatása 40.586 Ft volt, melyet 2006. évben a rászoruló családok segélyezésére fordítottunk. A Hetedik Szirom Alapítvány 2007. szeptember 25-én megszűnt a Pest Megyei Bíróság határozata értelmében. Támogatásukat köszönjük!

1% köszönet

A **Péceli Parnasszus Alapítvány**, melynek adószáma 18690307-1-13, ez úton mond köszönetet mindazoknak, akik adójuk 1%-át az alapítványnak ajánlották fel. Az ily módon befolyt 29.450 Ft-ot az alapító okiratunkban meghatározott célra, vagyis kulturális rendezvényeinkre fordítottuk.

Péceli Parnasszus Alapítvány

Beszámolunk a **Péceli Magyar-Finn Baráti Kör** az szja 1%-ból 2006. évben befolyt 26.160 Ft összeg felhasználásáról.

A 2006 decemberében Nyíregyházán tartott Magyar-Finn Baráti Körök országos találkozóján való részvétel szállásköltségét, valamint két előadó útiköltségét finanszíroztuk. Kartonra, virágra költöttünk, és a Magyar-Finn Társaság tagsági díját fizettük be az átutalt összegből.

Köszönjük mindenkinek, aki a Péceli Magyar-Finn Baráti kört támogatta. A 65600113-11048118 számú számlaszámra továbbra is várjuk szíves támogatásukat.

a baráti kör vezetősége

Hahota

Jóslat

– A jóslatot sohasem szabad félvállról venni!
– mondja Kovácsné a barátnőjének. – Itt van a lányom esete. Megjósolták neki, hogy egy nagyon jóképű, tehetős férfival fog találkozni, aztán egymásba szeretnek, majd a férfi feleségül kéri, és ikrei születnek.
– És mindez meg is történt?
– De meg ám! Kivéve a házasságot!

Ruha

A férj megrázza alvó felesége vállát.
– Ébredj fel, és öltözz! Ég a ház!
– Szerinted, mit kellene fölvennem?

Mi van a csizmában?

Zolika az óvónénéhez:
– Segítesz felhúzni a csizmámat?
– Persze, Zolika, ülj le!
Az óvó néni próbálja felhúzni a gyerekre a csizmát, de sehogy sem megy. Végül nagy nehezen ráerősszakolja.
– Óvónéni! Ez a csizma fordítva van rajtam!
Az óvónéni lerángatja, kezdi az egészet előlről. Valahogy csak sikerül újra.
– Óvónéni! Ez a csizma nem az enyém!
Az óvónéni már nagyon ideges, lerántja a csizmát a gyerek lábáról.
– Akkor melyikben jöttél reggel?
– Hát ebben!
– De akkor miért nem a tiéd?
– Mert a bátyámé, csak ő kinőtte!
Az óvónéni visszahúzza újból a csizmát.
– Zolika, hol a kesztyűd meg a sapkád?
– A csizmámban!

Előrelátás

– Ejnye, szomszéd! Miért veri olyan rettenetesen azt a szerencsétlen gyereket?
– Tudja, a fiam holnap kapja meg a bizonyítványát, de nekem még ma el kell utaznom.

Ima

– Istenem – sóhajt fel a horgász –, add, hogy olyan halat fogjak, amelyről életem végéig mesélhetek anélkül, hogy hazudnom kéne!

Gomba

Az erdész megállítja a gombaszedő anyókat az erdőben:
– Mondja, szüle! Nem fél, hogy mérges gomba keveredhet közé?
– Miért félnék? Holnap eladom a piacon!

Fagy

– Képzeld, holnap reggel megint talaj menti fagy várható – mondják az ultizó Pauliknak a kávéházban.
– Engem nem izgat – legyint Paulik. – Én a megyediken lakom.

Kérés

– Uram, nézze csak azt a csinos nőt! – fordul Kónya a melléte ülő férfihez a szalalda halljában. – Mit gondol, el tudnám csavarni a fejét?
– Nem tudom, de ha sikerül, kérem, okvetlenül mesélje el nekem.
– Nono! Talán maga is próbálkozni akar!
– Nem, de én vagyok a férje.

Babona

Egy szőke és egy rendőr beszélget:
– Tudtad, hogy idén péntekre esik a szilveszter?
– Igen? De azért remélem, hogy nem tizenharmadikára!
– Reménykedjünk!

Étvágy

– Milyen az étvágyad? – kérdezi a szomszéd.
– Rossz, nagyon rossz. Már azt sem tudom megenni, amit az orvos megtiltott...

Kutyaélet

– Kutya életem van, öregem – panaszkolja a férfi a barátjának néhány pohárnyi ital elfogyasztása után.
A felesége rábólint:
– Milyen igaz! Mindig piszkos, sáros lábbal jön haza, elhelyezkedik a kandalló előtt, barátságatlanul morog, és azt lesi, elkészült-e már az étel...

Panasz

Két tizenéves lány beszélget a szüleiről.
Az egyik kijelenti:
– Az én apukám úgy kiabál velem, mintha én lennék a felesége.

Létra

– Ma leestem egy tüzemeletes létráról!
– És nem történt semmi bajod?
– Nem! Az első fokán álltam.

Telefonkönyv

– Drágám, képtelen vagyok megtalálni a telefonkönyvben ennek a kínai vendéglőnek a telefonszámát!
– Nem gondoltál arra, hogy a kínai számot a sárga oldalon kell keresni?!

Hajmosás

– Fiam, mit csinálsz?
– Hajat mosok.
– Víz nélkül?
– Igen. Az van a samponos flakonra írva, hogy száraz hajra...

Lottó

Két bolha beszélget.
– Te mit csinálnál, ha nyernél a lottón?
– Vennék egy jó nagy kutyát!

Alvás

– Öregem, én minden este a tyúkokkal megyek aludni.
– És a feleséged ezt túri?

Gyanakvó férj a feleségéhez

– Honnan van ez a gyönyörű nyakláncod, drágám?
– A kocsid hátsó ülésén találtam, édesem.

Negyven év

– Meddig élt a bácsikád?
– Negyven évig.
– Olyan korán meghalt?
– Nem, csak megnősült...

Sorsjegy

A skótot születésnapjára két sorsjeggyel lepi meg a felesége. A skót teli torokból:
– Észnél vagy? Két sorsjegyet venni, amikor csak egy főnyeremény van?

Pohár

Ketten támasztják a pultot a kocsmában.
– Látom, üres a poharad. Kérsz még egyet?
– Dehogyan kérek! Mi a francot kezdjek két üres pohárral?!

Erkölc

A tanítónő az iskolában a jó erkölcsről tart előadást, és többek között megkérdezi Janikától:
– Na, fiam, ha például én belenyúlok egy bácsi zsebébe, és onnan pénzt veszek ki az ő tudta nélkül, akkor mi vagyok én?
– A felesége.

Móricka

Móricka későn jön haza az iskolából. A papája szigorúan kérdőre vonja, hogy hol csavargott:
– Egy bácsi elvesztett a körúton egy százast, és eddig kereste.
– És mi közöd neked ahhoz?
– Rajta álltam.

Fényképezőgép

A festőművész a Balaton partján ül, és a lemenő nap utolsó sugaraival megvilágított tájat festi. A házaspár csendben figyel, majd kis idő múlva az asszony halkan odasúgja a férjének:
– Látod, szívem, mit kell kínlódnia annak, aki sajnálja a pénzt fényképezőgépre!

Nehéz munka

– Gyerekek, ki tudna példát mondani arra, hogy milyen a nehéz munka?
– Az én papám munkája ilyen. Örökös szenvedés által keresi meg a pénzét.
– Miért, Jancsika, mi a te papád?
– Fogorvos.

Kínai diéta

– Mennyire lefogyott a felesége, szomszéd!
– Igen, egy régi kínai diétának köszönheti. Már három hete nem eszik mást, csak tyúklevest.
– Metélttel?
– Nem, pálcikával!

Összeállította: Árvay Marika